విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం

—పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య—

C1

విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం

రచనః

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య

ప్రచురణ

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్

కారల్‌మార్క్సురోడ్డు, విజయవాడ-2.

ప్రచురణ నెం.276
ప్రథమ ముద్రణ: 1946, జనవరి
ద్వితీయ ముద్రణ: 1990, జూన్
తృతీయ ముద్రణ: 1996, డిసెంబర్
ప్రతులు : 2,000

వెల : రు. 10-00

ప్రతులకు

ప్రజాశక్తి బుక్‌హౌస్

కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2	చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్ - 20

ముందుమాట

"విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" అన్న యీ రచనను 1946లో కామ్రేడ్ సుందరయ్యగారు చేశారు. 44 సంవత్సరాల క్రితం స్వాతంత్ర్యం రావడానికి ముందు దీన్ని వారు రచించారు. ఆనాడు రాష్ట్ర శాసనసభల ఎన్నికలముందు కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఇచ్చిన మేనిఫెస్టోను అనుసరించి దీనిని సుందరయ్యగారు రూపొందించారు. అప్పటికి స్వాతంత్ర్యము రాలేదు. వచ్చిన తర్వాత దాని రాజ్యాంగచట్టం ఏ రూపంలో తీర్చి దిద్దబడేది ఇదమిద్దంగా ఎవరికీ తెలియదు. భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలుగా దేశం వుండాలని కాంగ్రెస్ అంటున్నా అటువంటి స్పష్టమైన పథకం దాని ముందు లేదు. ముఖ్యంగా ఉమ్మడి రాష్ట్రాలను బ్రద్దలుగొట్టాలన్న ప్రత్యక్ష కార్యక్రమంగాని, ముఖ్యంగా సంస్థానాధీశుల అధీనంలో వున్న వివిధ భాషా ప్రాంతాలను ఆ సంస్థానాలను బ్రద్దలుగొట్టి ఆయా భాషా రాష్ట్రాలలో చేర్చాలన్న తలంపుగాని కాంగ్రెస్ నాయకులకు లేదు. ముస్లింలీగు పాకిస్తాన్ నినాదాన్ని ఇస్తున్నది. ఆ పాకిస్తాన్ వాదాన్ని అంగీకరించకుండా తెలుగుజాతికి విశాలాంధ్ర ఏర్పడడం ఎలా అవసరమో అలాగే సింధీలకు, పంజాబీలకు, పఠాన్లకు అటువంటి స్వపరిపాలనా ప్రత్తిపత్తి గల జాతుల సంస్థగా ఐక్య భారత ఫెడరల్ రాజ్యాంగచట్టాన్ని ఏర్పరచుకుంటే దేశ విభజనతో నిమిత్తం లేకుండా ఐక్య సమాఖ్యను రూపొందించుకోవచ్చని భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ భావించింది. అందుకు అనుగుణంగా దక్షిణాన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ నిర్మాత సుందరయ్యగారు "విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" అన్న నినాదాన్ని ఇచ్చారు.

భారతదేశం వివిధ జాతుల సమాఖ్యగా పని చేయాలన్న భావం ఆయన రచనలో స్పష్టపడుతున్నది. ఆ జాతులు తమ తమ భాషల్లో పరిపాలనను నిర్వహిస్తూ ఆయా ప్రాంతాలను సాంస్కృతికంగా, రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా ఎలా అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చునో ఆయన రచన అద్దంపట్టి చూపింది. వాడుకలో వచ్చిన ఆంధ్రదేశం అన్న పదం రచనలో కనిపించినా ఆ పదం సర్వస్వతంత్రదేశం అన్న అర్థంతో వాడబడలేదు. అయితే ఆయా జాతులు 18సం॥లు పైబడిన వారికి ఓటింగ్ హక్కు ఇచ్చి పంచాయతీ పరిపాలనా, న్యాయస్థానాలు మొదలైన వాటినన్నింటిని ఎన్నిక పద్ధతిపై నిర్వహించుకోవాలన్న భావం, జాతులు తమ రాజ్యాంగ చట్టాలను కూడా రూపొందించుకోవాలన్న భావం ఆ రచనలో వున్నది. అలాగే ముక్కచెక్కలుగా

వున్న తెలుగు జాతి ప్రాంతాలు బ్రిటిషు పరిపాలనలో వున్నా, నైజాం పరిపాలనలో వున్నా ఏకమై కృషి చేస్తే వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు, కళలూ, సాహిత్యం సమగ్రంగా అభివృద్ధి చెందడానికి ఎలా అవకాశం ఏర్పడేది సుందరయ్యగారు ఆనాడే వివరించారు.

మౌలికంగా ఆయన సూచించిన పథకాలు నేటికీ అమలు జరగవలసేయున్నది. అయితే మారిన పరిస్థితుల రీత్యా ఎక్కడ ఏ పథకాలూ, పనులూ ఎలా అమలు జరగవలసిందీ మక్కీకి మక్కీగా అన్వయించకపోవచ్చు. ఆ సూచనల వెనక గల మొత్తం భావాన్నే మనం గమనంలోకి తీసుకోవాలి. అప్పట్లో కాంగ్రెస్ పాలిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఏర్పడిన అనంతరం, జాతీయోద్యమంలో అంతకుపూర్వం చిగిర్చి వికసిస్తూన్న విజ్ఞాన వికాసాలు కూడా ముడుచుకుపోతూన్న తరుణంలో ఫ్యూడల్ సాంప్రదాయాలతోనూ, వ్యవస్థలతోనూ పాలకులు రాజీపడుతూన్న సమయంలో మన రాష్ట్రంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ అంతకుముందున్న సత్సంప్రదాయాల పునరుద్ధరణకు పోరాడుతూ ముందుకు వచ్చింది. ఆ విధంగా రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక రంగాల్లో సోషలిస్టు సమానత్వాన్నీ, ప్రజాస్వామ్యాన్నీ చొప్పించి నూతన క్రాంతి రేఖలను నలుమూలలా వెదజల్లింది.

"విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" అన్న భావానికి ఆచరణలో సమగ్రత నేటికీ ఏర్పడకపోయినా ఆ విశాలాంధ్ర భావమే నేటి ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరణకు నాంది వాచకం పలికిందన్నది నిస్సందేహం.

1946 ఎన్నికల్లోనే గాక, స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత నూతన రాజ్యాంగ చట్టం ఏర్పడిన వెంటనే 1952లో జరిగిన మొదటి సాధారణ ఎన్నికల్లో కూడా కమ్యూనిస్టుపార్టీ విశాలాంధ్ర నిర్మాణానికి తన మేనిఫెస్టోలో పిలుపు ఇచ్చింది. ఇంకే రాజకీయ పార్టీ అటువంటి నినాదాన్ని ఏ ఎన్నికల్లోనూ ప్రజల ముందుంచిన పాపాన పోలేదు. అంతకు ముందుగాని, తర్వాత గాని అందుకు ప్రత్యేకంగా పోరాడినదీ లేదు.

నైజాం సంస్థానాన్ని బ్రద్దలుగొట్టి దున్నుకునే వాడికి భూమిని చేకూర్చడంతో పాటు విశాలాంధ్ర నిర్మాణం జరగాలన్న ధ్యేయాన్ని కూడా ముందుంచుకొని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆధ్వర్యాన వీరోచిత తెలంగాణా సాయుధ విప్లవ పోరాటం నడిచింది. ఆనాటి ముక్కోటి ఆంధ్రులను, కోస్తా, రాయలసీమ, తెలంగాణాలను ఒక్కటిగా చేర్చవచ్చన్న ఆశాకిరణం ఆ పోరాటం నుండి, యీ రెండు ప్రాంతాలలో 52 ఎన్నికల్లో కమ్యూనిస్టులు పొందిన అఖండ విజయం నుండీ వెలువడింది.

ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్రం కావాలని అనేకమంది పెద్దలు కోరినా,అది వివాదగ్రస్తమైన మద్రాసుతో ముడిపడిన రాష్ట్రం. పొట్టి శ్రీరాములుగారు తన ప్రాణాన్నే బలిదానం ఇచ్చిందీ ఆ రాష్ట్రం కొరకే. అలాగాక వివాదగ్రస్తంగాని, 11 జిల్లాల 3 తాలూకాలతో మొదట ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పడాలని ప్రత్యక్ష పరిష్కారానికి పాటుపడి అది ఫలించడానికి ఊపునిచ్చింది ఆనాటి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమమే. ఆ తరుణంలో రాయలసీమను మద్రాసు రాజధానిలోనే వుంచాలని పోరాడిన కాంగ్రెస్ నాయకులూ

వున్నారు. ఆ తర్వాత నైజాం సంస్థాన విచ్ఛిన్నానికి అడ్డుపడినవారు, తెలంగాణా వేరే రాష్ట్రంగా వుంచాలని తమ కుంటికాలు అడ్డుపెట్టిన వారూ చాలమంది వున్నారు. కాని ఆనాడు కాంగ్రెస్‌కు వ్యతిరేకంగా నెగ్గిన ప్రజాస్వామిక శక్తులూ, అందుకు ప్రధానంగా నాయకత్వశక్తిగా పని చేసిన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమమూ ఆ ఆటంకాలను అధిగమించి ఆంధ్రప్రదేశ్ రూపొందడానికి సారథ్యం వహించాయి.

స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత ఆంధ్రరాష్ట్రంతో మొదటి భాషా ప్రయుక్తరాష్ట్రం ఏర్పడటం ప్రారంభమైంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ నిర్మాణంతో ఒకేజాతి వివిధ వ్యవస్థలలోనూ, సంస్థానాల్లోనూ చీలివున్నా తిరిగి ఒక్కటిగా చేర్చడం జరిగింది. ఈ ప్రభావంతోనే దేశవ్యాపితంగా వివిధ భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల పునర్ విభజన 1956లో జరిగింది.

ఈ మహాప్రస్థానానికి నాంది పలికిన తొలి రచనగావడమే "విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" ఘనత. అందుకే ఆ దూరదృష్టిని, వెలుగుబాటను వెదజల్లిన సుందరయ్యగారు ధన్యజీవి. చిరస్మరణీయుడు. ఆయన అయిదవ వర్ధంతికి 'ప్రజాశక్తి' ప్రచురణాలయం ఆ అమూల్య గ్రంథాన్ని పునర్ముద్రించాలని తలపెట్టింది. అందులో కొంత జాగు జరిగినా యీ చరిత్రాత్మక గ్రంథాన్ని ఇప్పటికైనా అందించడం అభినందనీయం.

విజయవాడ
6-6-1990.

ఇట్లు
మోటూరు హనుమంతరావు.

మొదటి అధ్యాయం

తెలుగుతేజము దీప్తిజెందగ తెలుగు వెలుగులు దిశలనిండగ
తెలుగుతల్లిని గొలువ దీక్షతో తరలిరావోయ్ తమ్ముడా ॥
జీవనదులౌ కృష్ణ గౌతమి శ్రీ పినాకిని తుంగభద్రలు
కులనగంబుల పగిది నొప్పెడు నల్లమలలును పాపికొండలు
ఘనవనంబులు గనులు మిక్కిలి గణుతిగాంచిన యోడరేవులు
మేల్మిబంగరు తెనుగు తల్లికి మేని భూషలు తమ్ముడా ॥

శకపురుషుడౌ శాలివాహను, శౌర్యసాహసులు చాళుక్యుల,
కాకతీయుల కదనతలముల కృష్ణరాయల జైత్రయాత్రల
అరిభయంకరులై, నిపుణులై అసమసాహస మెసగ వైరుల
గసిమసంగిన తెలుగు వీరుల ఘనత పాడరా తమ్ముడా ॥

సిద్ధ నాగార్జునుని కొండ ప్రసిద్ధి పొందిన బౌద్ధశిల్పము
అమరకీర్తి విరాజితం బమరావతీ స్థూపాల శిల్పము
సరిగమల క్రమమెడలకుండగ స్వరము పలికెడు హంపి శిల్పము
తెలుగు శిల్పకళా ప్రపూర్ణత తెలుపుచున్నవి తమ్ముడా ॥

ఆంధ్ర భారత గ్రంథ రచనా పండితుడు తిక్కన కవీంద్రుడు
మేటి తంబురమీటి రాగము లాలపించిన త్యాగరాజును
సరళ పదముల జేర్చి ముత్యపుసరులు గూర్చిన అప్పరావును
తెలుగు సాహిత్యంపు పట్టులతేనె జేర్చిరి తమ్ముడా॥

- ముక్కామల నాగభూషణం.

G Lakshmi Pathi

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య

ఆంధ్రప్రజల చరిత్ర చాలా ప్రాచీనమయింది. 3000 సంవత్సరాల క్రితమే మన ఆంధ్ర జాతిని గూర్చి ప్రాచీన పుస్తకాలలో ఉదహరించబడి ఉంది. బుద్ధుడు, అశోకచక్రవర్తుల కాలానికే ఆంధ్రుల రాజ్యం చాల బలిష్టంగా ఉండేది. కోటగోడలతో కూడిన పట్టణాలు, వర్తక వ్యాపారాలతో అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చాయి. బౌద్ధమతాన్ని, విజ్ఞానాన్ని ఒక తెలుగుదేశంలోనే గాక ఇండోనేషియా దీవులకు, సయాం, కంబోడియాలకు కూడా తీసుకువెళ్ళాం. 1867 సంవత్సరాల క్రితం శాలివాహన చక్రవర్తి కాలంలో మనదేశం మీదికి విరుచుకుపడ్డ శత్రుదాడులను మన ప్రజలు అరికట్టారు. విజయసూచకంగా శాలివాహన శకాన్ని, మన ఆంధ్రశకాన్ని ఏర్పాటు చేశాం. ఆ రోజులలో తూర్పున చైనాతోను, పడమట రోమను సామ్రాజ్యంతోను వర్తక వ్యాపారం ఆంధ్రులం సాగించేవారము. ఆ కాలపు రోమను నాణ్యములు ఆంధ్రలో అనేక స్థలములలో దొరికాయి. మన ఓడలు మోటుపల్లి, ముఖలింగం మొదలగు రేవుల నుండి బయలుదేరి సముద్రాలను దాటి వర్తక వ్యాపారాన్ని, విజ్ఞానాన్ని యితర దేశాలకు తీసుకువెళ్ళుతూ ఉండేవి.

ఆ రోజులలోని ఆంధ్రుల గొప్పతనం, విజ్ఞాన చిహ్నాలు అమరావతి, జగయ్యపేటలలోని బౌద్ధస్థూపాలలో నేటికీ కనబడుతూవుంది. ఘంటసాల, నాగార్జునునికొండ, ఎల్లోరా శిల్పాలు, అజంతా చిత్తరువులు మన విజ్ఞానాన్ని, గొప్పతనాన్ని నేటికీ జ్ఞప్తికి తెస్తున్నాయి. 1500 సంవత్సరాల క్రితం పల్లవులు,చాళుక్యుల రాజ్యకాలంలో మన ప్రజల కళా నైపుణ్యాన్ని నెల్లూరు, కంచి, మహాబలిపురం, వేంగి శిల్పాలలో నేటికీ చూడవచ్చు. కాకతీయ శిల్పాలు వరంగల్లులోను, రాయలనాటి శిల్పం హంపీ కట్టడాలలోను నేటికీ మన విజ్ఞానాన్ని చాటుతున్నాయి.

వేయి సంవత్సరాల క్రితం రాజరాజనరేంద్రుని కాలంలో నన్నయ్య మహాభారతాన్ని తెలుగులో వ్రాశాడు. తిక్కన పండితుడు నెల్లూరు మనుమసిద్ధి ఆస్థానంలో నన్నయ్య ముగించని 15 పర్వాలు ముగించాడు. తెలుగు భాష, తెలుగుదేశంలోని వివిధ తెగల భాషల నుండి, ప్రాకృతం నుండి అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది. మహాభారతం వ్రాయడానికి ముందే మన భాష చాల అభివృద్ధి చెందినది. కాని భారతానికి ముందున్న ఆంధ్రగ్రంథాలు నశించాయి. దొరకడములేదు. ఇప్పుడు మనకు దొరికిన తెలుగు భాషా పుస్తకాలలో మొదటిది, తరువాత మన కవులకు, పండితులకు దారి చూపించింది, మన ప్రజల నిత్యజీవితంలో పారాయణం చేసే ఉద్గ్రంథం గాబట్టి, మహాభారతాన్ని ఆదికావ్యమంటున్నాం. బమ్మెర పోతన భాగవతం నేటికీ ప్రజలను ఆకర్షిస్తూ వుంది. శ్రీనాథుడు, కృష్ణదేవరాయల ఆస్థాన పండితులు, అల్లసాని పెద్దన లాంటి పండిత కవులు తెలుగుభాషలో ప్రబంధ రచనలను చేశారు. బద్దె భూపాలుడు, పాల్కురికి సోమనాథుడు మొదలు వేమన, వీరబ్రహ్మం వరకు

సంఘ సంస్కర్తలు మన ప్రజలలో చైతన్యం కలిగించడానికి ప్రజల కర్థమయ్యేటట్లు పద్యాలలోను, గేయాలలోను వ్రాసిన ప్రజా సాహిత్యం మనకు కొల్లలుగా ఉంది.

తెలుగు సంగీతమెంతో అభివృద్ధి చెందింది. కర్ణాటక సంగీతానికి పునాదులు వేసినవాడు కాకతీయ కాలపునాటి సారంగదేవరాయలు. త్యాగరాజు భక్తిగేయాలు కర్ణాటక సంగీతానికి పరిపూర్ణ వికాసం కల్గించాయి. దక్షిణ భారత దేశమంతటా, త్యాగరాజు కీర్తనలు సంగీతానికి ఓనమాలయ్యాయి.

మొల్ల లాంటి కవయిత్రులు, రుద్రమదేవి నాయకురాలి లాంటి రాజకీయ పరిపాలనాదక్షులు, మాంచాల లాంటి వీరకన్యకలు తెలుగు స్త్రీలను ముందుకు నడువమంటున్నారు.

వేలకొలది సంవత్సరాలుగా అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చిన మన తెలుగు ప్రజలు, కాపు, కమ్మ, రెడ్డి, గౌరవకళింగ, శెట్టిబలిజ, గౌడ, యాదవ మొదలగు వ్యవసాయకులు, పద్మశాలీ, దేవాంగ, తొగటి, కర్ణకారి మొదలగు చేనేత పారిశ్రామికులు, కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్రంగి, రజకులు, అగ్నికులక్షత్రియులు, విశ్వబ్రాహ్మణులు మొదలగు వృత్తిదారులు, వైశ్యులు, బ్రాహ్మణులు, ఆదిమాంధ్రులము అందరం కలిసి ఒక తెలుగుజాతి అనే చైతన్యంతో ఒక తెలుగు రాజ్యాన్ని ఏర్పరచుకోక ముందే మనదేశం, దాదాపు 200 సంవత్సరాల క్రితం ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతుల్లో పడింది. 1766లో నైజాం నవాబు కోస్తా జిల్లాలను ఇంగ్లీషు వారికి వశం చేశాడు. రాయలసీమ జిల్లాలను 1800సం॥లో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి ఇచ్చివేశాడు. దీనికి ప్రతిఫలంగా మిగిలిన తెలుగుదేశం పైనా, నైజాం క్రింద ఉన్న కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర ప్రాంతాల పైనా, నైజాం నిరంకుశ పరిపాలనాన్ని కాపాడుతామనీ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం హామీ ఇచ్చింది.

రెండవ అధ్యాయం

కల్లోల గౌతమీ వెల్లువల కృష్ణమ్మ
తుంగభద్రావల్లి పొంగి పారినచాలు
ధాన్యరాసులె పండు దేశాన
కూడు గుడ్డకు కొదువ లేదోయ్

పసిడి పాతరనీది పరుల నోరూరె నోయ్
నీలో నీకే పెట్టి నెత్తి చేయెట్టారు
దేశాన్ని దిగమింగి పోయినారోయ్
మోసాన్ని గుర్తెరిగి కాపాడవోయ్

ఉత్తరాదీ మొదలు దత్తమండల మంత
తెలగాణ ప్రాంతములో చెలిమి గలిగించాలి
కలసి మెలసీ నేడు పోవాలోయ్
కలిమి బలము గూర్చుకోవాలి

ముక్కోటి బలగమోయ్ ఒక్కటై మనముంటె
యిరుగు పొరుగూలోన వూరు పేరుంటాది
చేయెత్తి జైకొట్టు తెలుగోడా
జైకొట్టి మేల్కొలుపు తెలుగోడా -

- శ్రీ కృష్ణ.

జన్మభూమి ఛిన్నాభిన్నమైనది

తెలుగుదేశం నేడు ముక్కలు ముక్కలై వుంది. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద మద్రాసు రాజధానిలో కోస్తా, రాయలసీమ జిల్లాలు 11 ఉన్నాయి. వీని వైశాల్యం 67వేల చదరపు మైళ్ళు. రెండు కోట్ల మంది తెలుగు ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. మరి 9 జిల్లాలు నైజాం క్రింద 44 వేల చదరపు మైళ్ళ విస్తీర్ణంతో ఉన్నాయి. దీనినే తెలంగాణా అని అంటాం. దీనిలో 90 లక్షల ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. మరికొన్ని లక్షల మంది తెలుగు ప్రజలు మనకు ఆనుకునే మైసూరు సంస్థానంలోను, ఒరిస్సా సరిహద్దులలోను, మధ్య పరగణాలలోను నివసిస్తున్నారు. మన ప్రజలు ఇంగ్లీషు నిరంకుశపాలన క్రింద, దాని తాబేదారులైన నైజాం నవాబు, మైసూరు మహారాజాల క్రింద నలిగిపోతున్నారు. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఈ నవాబులు, మహారాజులు ప్రజలపై తమ నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని సాగించడానికి పరస్పర సహాయం చేసుకుంటూ వుంటారు. 1857లో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మన దేశంలో వచ్చిన తిరుగుబాటును అణచివేయడానికి నైజాం సేనలు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికెంతో తోడ్పడ్డాయి.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం, దానితాబేదారులైన నైజాం, మైసూరు రాజుల క్రింద గత రెండు వందల సంవత్సరాలుగా మన ప్రజలు బానిసలయి ఉంటున్నారు. మన జన్మభూమి ముక్కలు ముక్కలై పోయింది. మన ఆర్థిక సంపదంతా ధ్వంసమయింది. మన రైతులు, కార్మికులు, మన ప్రజలంతా దారిద్ర్యంతో కరువుకాటకాలకు గురి అయ్యారు. తెలుగుదేశంలో తిండిదొరకక బర్మా, దక్షిణాఫ్రికాలకు వలసపోయారు. అష్టకష్టాలకు గురి అవుతూ ఉన్నారు. బొంబాయి, కలకత్తా పట్టణాలకు పనివెదుక్కుంటూ వెళుతున్నారు. అక్షరజ్ఞానం కూడా లేకుండా అజ్ఞానంలో మునిగిఉన్నారు.

జమీందారీ దోపిడీ

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, మన రైతులను తమ గుప్పెటలో ఉంచుకొని శిస్తులు, పన్నులు గుంజుకోవడానికి జమీందారులను తయారు చేశారు. ఇంగ్లీషు వాళ్ళు రాకముందు పన్నులు వసూలు చేస్తున్న వారినందరినీ, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం జమీందారులుగా చేసివేసింది. అంతకుముందు రైతు నుండి పన్ను వసూలు చేసి పైకి పంపడం వీరి పని. భూమిపై వీరికెట్టి అధికారమూ ఉండేదికాదు. భూమిపై సర్వాధికారం రైతులదే. కాని ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం భూమినంతా జమీందారులదిగా లెక్కలేసింది. జమీందారులు తాము వసూలు చేసిన పన్నులో కొంతభాగాన్ని తమకిస్తే చాలు, పొలాన్ని సాగు చేసే రైతాంగంపై జమీందారులు తమకిష్టం వచ్చినంత పన్ను మగతాలు వసూలు చేసుకోవడానికి అవకాశమిచ్చింది. ఈ రీతిగా ఈ జమీందారీ

తాబేదార్లను, మన ప్రజలపై తన అధికారాన్ని చెలాయించడానికి మద్దతుగా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తయారుచేసుకుంది.

ఇంగ్లీషువారి ప్రత్యక్ష పరిపాలనలో ఉన్న కోస్తా జిల్లాలలో ఒక 80 మంది జమీందారులే సంవత్సరానికి 85 లక్షల రూపాయల నికరాదాయం రైతుల నుండి శిస్తురూపంగా వసూలు చేసుకుంటున్నారు. ఈ లెక్కలు వారు చెప్పినవే. కాని దీనికి కనీసం రెండింతలయినా వసూలు చేస్తున్నట్లు అందరికీ తెలిసిన చిదంబర రహస్యమే ! ఈ 85 లక్షల రూపాయలలో నూటికి 90 పాళ్ళు దాదాపు 76 లక్షల రూపాయలు కేవలం 24 మంది జమీందార్లు భుక్తం చేసుకుంటున్నారు.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంలాగానే, దాని తాబేదారు నైజాం నవాబు కూడా తన పరిపాలనలోని రైతులపై అధికారం చెలాయించడానికి జాగీర్దార్లు, పాలెగాళ్ళకు సర్వాధికారాలిచ్చాడు. రెవెన్యూ, సివిల్, క్రిమినల్ కోర్టు అధికారాలు కూడా ఈ జాగీర్దార్లకున్నాయి. నైజాం సంస్థానంలోని ఐదింట రెండుపాళ్ళు (నూటికి 42 పాళ్ళు) భూమి ఈ జాగీర్దార్ల పెత్తనం క్రింద ఉంది. ప్రతి సంవత్సరం 110 మంది జాగీర్దారులు రు. 6 కోట్లు రైతుల నుండి వసూలు చేస్తూ ఉన్నారు. ఇందులో 5 1/2 కోట్లు ఒక్క 19 మంది జాగీర్దారులకే పోతుంది. మొత్తం నైజాం ప్రభుత్వానికంతా అన్ని విధాల వచ్చే ఆదాయం యుద్ధానికి ముందు 8 కోట్లయితే, ఈ జాగీర్దార్లు ఒక్క రైతాంగం నుండి 6 కోట్లు వసూలు చేసున్నారంటే జాగీర్దారులు రైతాంగాన్ని ఎంత పీల్చిపిప్పిచేస్తున్నదీ స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఈ వరకు పన్ను వసూళ్ళు చేస్తున్న దేశముఖులకు ఆ హక్కు నైజాం ప్రభుత్వం కొంతకాలం క్రితం తొలగించింది. దానికి ప్రతిఫలంగా వందలకొలది ఎకరాలు మంచి పొలాలను వీరి సొంతానికిచ్చి వేసింది. ఆదేచాలక కాబోలు ! ప్రతి సంవత్సరం 16 లక్షల రూపాయలు పెన్షన్‌లు కూడా ఇస్తూవుంది.

జాగీర్దార్ల అన్యాయం మరీ విపరీతమయి రైతులు తిరగబడతారనే భయంతో అక్రమవసూళ్ళు చేయకూడదంటూ నైజాం ఒక ఫర్మానా పంపాడు. దానిలో 82 రకాల అక్రమ వసూళ్ళ జాబితా ఉంది. అయితే ఫర్మానా వట్టి కాగితపు ముక్కగానే ఉండిపోయింది. లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల తోడ్పాటుతో జాగీర్దారులు తమ అక్రమ వసూళ్ళు సాగిస్తూనే ఉన్నారు. విసునూరు రామచంద్రారెడ్డి అనే ఒక నిరంకుశ దేశముఖు నల్లగొండ జిల్లా జనగామలో రైతుల పొలాన్ని బలవంతంగా ఆక్రమించుకుంటూనే ఉన్నాడు. తాను పెద్దభవనం రెండు లక్షల రూపాయల ఖర్చుపెట్టి కట్టుకొన్నాడు. దానిలో 80వేల రూపాయలను రైతుల నుండి నిర్బంధించి వసూలు చేశాడు. మూడు రోజుల పసిబిడ్డను ఇంటి వద్ద వదలివేసి వచ్చి తన పొలంలో పనిచేయమని బాలింత తల్లిని బలవంతం చేశాడు. తల్లి పొలంలో పని చేస్తున్నప్పుడు పసిబిడ్డ పాలులేక చనిపోయింది. ఇటువంటి నిరంకుశ చర్యలకు,

అన్యాయాలకు వ్యతిరేకంగా నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్ర మహాసభ తీవ్రాందోళన, పోరాటం సాగిస్తూ ఉంది. ఆంధ్ర మహాసభ కార్యకర్తలపై నైజాం పోలీసులు ఎన్నో దౌర్జన్యాలు చేస్తున్నారు. ఆ పనులలో కారపుపొడి కొట్టడం, బలవంతాన నోటిలో మూత్రం పోయడం, కొట్టడం సాగిస్తున్నారు. వీనికి జంకక ఆంధ్ర మహాసభ తెలంగాణా తెలుగు ప్రజల ఉద్యమాన్ని బ్రహ్మాండంగా నిర్మిస్తూ ముందుకుపోతూ ఉంది.

నైజాం నవాబే ఒక పెద్ద జమీందారు. నైజాం ప్రభుత్వ బడ్జెటు నుండి ప్రతి సంవత్సరం నైజాం నవాబుకు, అతని కుటుంబానికి 70లక్షల రూపాయలిస్తారు. ఇదిగాక నైజాం సొంతపరగణాలంటూ 18 తాలూకాలున్నాయి. వీటి విస్తీర్ణం 8,014 చదరపు మైళ్ళు. అంటే సంస్థానంలో పదోవంతు భూమి నైజాము సొంత సొత్తు అన్నమాట ! సంవత్సరానికి రెండు కోట్ల రూపాయలు యుద్ధానికి ముందు ఈ సొంత పరగణాల నుండి నైజాంకు వచ్చేది. ఇచ్చటి రైతులు సంస్థానంలోని మిగిలిన ప్రదేశాలలో కన్న మరీ నికృష్ట దశలో ఉంటున్నారు.

మన వ్యవసాయం పాడుపడింది!

నైజాం, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు జమీందారులను ఈ రకంగా పోషిస్తున్నాయి. కాని రైతులకు కావలసిన నీటిపారుదల వసతులను ఉపేక్షిస్తూ వచ్చారు. వీరు రాక పూర్వమున్న నీటివసతులు కూడా నిర్లక్ష్యంచబడి పాడయ్యాయి. పంటలు పండక క్షామం నిత్యదేవతై మనదేశంలో తాండవమాడసాగింది. 1850-60లో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం వచ్చిన వంద సంవత్సరాలలో అనేక క్షామాలకు మన ప్రజలు గురియైన పిదప కృష్ణా, గోదావరి, పెన్నలకు ఆనకట్టలు కట్టి 25 లక్షల ఎకరాలకు నీటిపారుదల వసతి ఏర్పరిచారు. తరువాత మరొక వంద సంవత్సరాలు గడిచాయి. నేటికీ కూడా రాయలసీమ జిల్లాలు, తెలంగాణా జిల్లాలు నీటి సదుపాయాలు లేక క్షామదేవతకు గురియవుతూనే ఉన్నాయి. కోస్తా జిల్లాలలో పడమటి భాగాలకు కూడా అదే గతి నేటికీ ఉంది.

1780-1900 మధ్య 120 సంవత్సరాలలో 30 సంవత్సరాలు క్షామ దేవత తెలుగుదేశంలో ఒక ప్రాంతంలో గాకపోయినా మరో ప్రాంతాన ప్రత్యక్షమవుతూనే వచ్చింది. 1875-78లలో "ధాత" కరువు తెలుగుదేశ మందంతటా వ్యాపించింది. 10,00,000 మంది చనిపోయారని ప్రభుత్వపు గ్రుడ్డిలెక్కలే చెప్తున్నాయి. 1800-1807లో 7 సంవత్సరాలు వరుసగా విడిచిపెట్టక క్షామం తెలుగుదేశంలో చెలరేగింది. రాయలసీమలో 1920-45ల మధ్య, ఈ 25 సంవత్సరాలకు 15 సంవత్సరాలు కరువు సంవత్సరాలు. మద్రాసు ప్రభుత్వ అడ్వైజరు శొంఠి రామమూర్తిగారు తుంగభద్ర ప్రాజెక్టుకు శంకుస్థాపన చేస్తూ, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వ హయాంలో దాదాపు 200 కోట్లు

కరువు నివారణ కోసం ఖర్చు పెట్టిందికాని 2 1/2 కోట్లు ఖర్చుపెట్టి తుంగభద్రా ప్రాజెక్టును నిర్మించలేకపోయిందని విచారించాడు. తుంగభద్రా ప్రాజెక్టును, కృష్ణా సంగమేశ్వర ప్రాజెక్టులను కట్టివుంటే రాయలసీమ జిల్లా ప్రజలూ, నైజాంలోని రాయచూరు, మహబూబ్‌నగర్, నల్లగొండ జిల్లాల ప్రజలూ కరువులకు గురికాక డెల్టా ప్రజలలాగానే పాడి పంటలను పెంపొందించుకోగల్గి వుండేవారు.

అయితే ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి, నైజాం ప్రభుత్వానికి, వీటి ఉద్యోగస్థులకు ప్రజలేమయితే వారికేమిపట్టింది! కృష్ణా, తుంగభద్రా నదులలో నీరు ప్రతి సంవత్సరమూ నూటికి 90 పాళ్ళు సముద్రంలోకి పోతూ వుంది. అయితే ఈ ప్రభుత్వాలు మాత్రం ఈ నీటిలో ఎవరికి ఎంత నీరుపంచుకోవాలో బేరాలాడుకుంటూ ఒక ఒడంబడికకు రాకుండా దశాబ్దాలు గడిపేశాయి. నేటికీ కృష్ణా ఆనకట్ట క్రింద 10 లక్షల ఎకరాలకు మించి సాగుచేయరాదు. సాగు చేయాలనుకుంటే నైజాం ప్రభుత్వపు అనుమతి కావాలట ! యుద్ధానంతర స్కీములలో కూడా కృష్ణానదిపై సంగమేశ్వర జటపల్లి ప్రాజెక్టుల గూర్చిన ప్రస్తావనే లేదు. గోదావరికి పోలవరం వద్ద ప్రాజెక్టును కట్టడాన్ని గూర్చి, గోదావరి నీటి పంపకాన్ని గూర్చి మరల రాయబారాలు, కీచులాటలు జరుగుతున్నాయి. ఎప్పటికి తేలుతుందో ఎవరికీ తెలియదు. ఈ లోపల గోదావరి నదీమతల్లి తన ప్రవాహాలతో ప్రతి సంవత్సరం వేల కొలది ఎకరాలను ముంచెత్తివేస్తుంది. గ్రామాలను తుడిచి పెట్టేస్తూ వుంది. మనదేశాన్ని ఇంగ్లీషు వాళ్ళు, నైజాం పంచుకుని ఉండబట్టి మన నదులకు ఆనకట్టలు కట్టుకోలేకపోతున్నాం. మన పొలాలకు నీరుమళ్ళించలేకపోతున్నాం. మన దేశాన్ని సస్యశ్యామలం గావించి మన ప్రజలను సిరిసంపదలలో తులతూగించలేకపోతున్నాం !

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందున్న తెలుగు జిల్లాలలో సాగయ్యే 161 లక్షల ఎకరాలలో నాల్గవ వంతుకు మాత్రమే (నూటికి 27 పాళ్ళకే) నీటి వనరులున్నాయి. చెరువుల క్రింద, నూతుల క్రింద సాగయ్యే పొలాన్ని తీసివేసి కాలువల క్రింద గ్యారంటీగా నీటిపారుదలగల పొలాలు తీసుకుంటే, అవి నూటికి 15 కన్నా ఎక్కువ లేవు. మరొక 109 లక్షల ఎకరాలు, నీటి వనరులు, చెరువులు, ఆధునిక యంత్రాలు లేక సాగుచేయకుండా వదిలివేయబడి వుంది.

నైజాం తెలంగాణా జిల్లాలలో సాగయ్యే పొలం 102లక్షల ఎకరాలు వుంటే అందులో నీటివనరులు కల పొలాలు ఏపదోవంతు మాత్రమే. కాలువనీటి సౌకర్యాలున్న ప్రాంతం నూరవవంతు మాత్రమే. నీటి సదుపాయాలు, చెరువులు, ఆధునిక యంత్రాలు వుంటే మరొక 40 లక్షల ఎకరాలు సాగులోకి తీసుకురావచ్చు.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందున్న తెలుగు జిల్లాలలో ఎకరానికి సంవత్సరానికి 1300 పౌనులు బియ్యం సగటున పండుతుంది. అంటే అయిదుంపాతిక బస్తాలు

(బియ్యపు బస్తా 108 శేర్లు కొలత లేక 246 పౌనులు తూనిక) పండుతుంది. నైజాం జిల్లాలలో దీనిలో ముప్పాతికే ఎకరానికి పండుతుంది. ఇంగ్లీషు జిల్లాలలో ఎకరానికి పండే పంటలో జొన్నలు సగం, సజ్జలు నాల్గవవంతు మాత్రమే నైజాం జిల్లాలో పండుతున్నాయి. నీటి వసతులు లేక ఎకరంలో పండించే దానికన్నా నీటి వసరులుంటే వడ్లు రెండు రెట్లు, జొన్నలు, సజ్జలు రెండున్నర రెట్లు, ప్రత్తి ఇదురెట్లు పండించవచ్చును.

నైజాంలో వ్యవసాయం ఇంత అధోస్థితిలో వున్నప్పటికీ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తనకు మద్దతుగా నైజామును బలపరుస్తూ వుంది. మన తెలుగు ప్రజలను చెల్లాచెదురుగా వుంచి మన స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని అణచివేయాలనీ నైజాముకు మద్దతు ఇస్తూ వుంది.

మన పరిశ్రమలభివృద్ధి కాలేదు

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మన పరిశ్రమలను, మన ఖనిజ సంపదలను అభివృద్ధి పరచడానికి సుతారం అంగీకరించరు. వారికి కావలసినదంతా మన ముడిసరకులు. మన ముడిసరకులను వాళ్ళ దేశానికి తీసుకువెళతారు. దానిని వాళ్ళ పరిశ్రమలలో వస్తువులుగా తయారు చేస్తారు. ఆ వస్తువులను తిరిగి తెచ్చి మన దేశంలో విపరీత లాభాలతో అమ్ముకుంటారు. మన చేతి పరిశ్రమల నన్నింటినీ ఈరకంగా ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు నాశనం చేశారు. నేటికీ మన తెలుగుదేశంలో పొగాకు మీద ఐ.ఎల్.టి.డి. కంపెనీకి ; చెరకు, తాటిబెల్లం, చక్కెర మీద ప్యారీ అండ్ కంపెనీకి, వేరుశనగ, యితర చమురు గింజలు మీద ర్యాలీ అండ్ కంపెనీకి గుత్తాధికారం వుంది. మన ఖనిజ సంపదను గూర్చి ఎవరూ పరిశీలనలు సరిగా జరిపించలేదు. మన పరిశ్రమలు కూడా అభివృద్ధి చెందనివ్వలేదు. నైజాంలోని తెలంగాణాలో కొత్తగూడెం బొగ్గుగనులు మొన్న మొన్నటి వరకు ఇంగ్లీషు కంపెనీ వాళ్ళ చేతులలోనే ఉంటూ వచ్చాయి. మన ఖనిజ సంపద కొంత నైజాంలో, మరికొంత ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద ఉండబట్టి వీటిని జతపర్చి ఏ పెద్ద పరిశ్రమను కూడా నిర్మించడానికి అవకాశం లేకుండా పోయింది. మన తెలుగుదేశం పారిశ్రామికంగా ఎంత వెనుకబడి వుందో ఈ క్రింది లెక్కల వలన తెలుస్తూంది. ఇంగ్లీషు వారి పాలన క్రింద వున్న 11 జిల్లాలలో 1941కి 900 ఫ్యాక్టరీలు కేవలం 46వేల మంది కార్మికులతో పనిచేస్తూ వున్నాయి. నైజాం తెలంగాణాలో 500 ఫ్యాక్టరీలు కేవలం 28,000 మందితో పని చేస్తున్నాయి.

మన వ్యాపారం కూడా నైజాం తెలంగాణాకు, కోస్తా రాయలసీమ జిల్లాలకు మధ్య సుంకాల వల్ల, ఇతర ఆటంకాల వల్ల అభివృద్ధి చెందడం లేదు. తెలుగు ప్రజలము, మన తెలుగుదేశంలో కడకు మన ముడిసరకులు, ఆహార పదార్థాలు

నైజాం నుండి ఇచ్చటికి, ఇచ్చటి నుండి నైజాంకు తేలికగా పంపుకోవడానికి, వ్యాపారం సాగించడానికి అవకాశం లేకుండా వుంది.

మన విజ్ఞానం కుంటుపడింది

కోస్తా, రాయలసీమ జిల్లాలలో బడులలో (పాఠశాలల్లో) ఇంగ్లీషు నిర్బంధం చేయబడింది. ఇంగ్లీషులోనే అందరికీ అన్ని విషయాలు నేర్పుతూ వచ్చారు. ఇప్పటికీ కాలేజీలలో పరాయిభాష అయిన ఇంగ్లీషునే చదువు చెప్పుతున్నారు. నైజాం సంస్థానంలో ప్రాథమిక తరగతులలో తప్ప మిగిలిన అన్ని తరగతులలోను ఉర్దూలోనే పాఠాలు బోధిస్తారు. ఉర్దూ నిర్బంధ భాషగా చేశారు. దీనివలన మన ప్రజల చదువు వెనుకబడింది. కోస్తా, రాయలసీమ జిల్లాలలో 5-15 సంవత్సరాల వయసు గల బాలబాలికలలో నూటికి 13 మంది బడికి వెళుతున్నారు. నైజాం తెలంగాణాలో నూటికి 9 మంది మాత్రం పోతున్నారు. స్త్రీల చదువు మరింత వెనుకబడి వుంది. కోస్తా రాయలసీమలలో ప్రతి యిద్దరు బాలురకు ఒక బాలిక మాత్రమే ప్రాథమిక పాఠశాలకు పోతూ వుంది. నైజాం తెలంగాణాలో ఆరుగురు బాలురు బడికి వెళితే, ఒక బాలిక మాత్రమే పోతూవుంది.

నైజాం సంస్థానంలో పత్రికలు మరీ తక్కువ. వాటిని కొనేవారు కూడా మరింత తక్కువ. అచ్చు ఆఫీసులు కూడా తక్కువే. ఒక కొత్త అచ్చు ఆఫీసు తెరవాలంటే చాలా తతంగం. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగిన పిదపగాని అనుమతి దొరకదు. అది కూడా చాలా అరుదుగా దొరుకుతుంది.

ఇక వైద్య సహాయం తీసుకుంటే దానికి ఇదే గతి. ఇంగ్లీషు వారి క్రింద నున్న ప్రాంతాలు తీసుకుంటే 38,000 జనాభాకు ఒక హాస్పిటల్ వుంది. తెలంగాణాను తీసుకుంటే 1,10,000 మందికి ఒక హాస్పిటల్ వుంది.

పౌరసత్వ హక్కులు

పౌరసత్వ హక్కులు చూస్తే నైజాంలోని మధ్య యుగపు నాటి పురాతన జమీందారీ నిరంకుశత్వం మరింత స్పష్టంగా బయటపడుతుంది. హైదరాబాద్ సంస్థానంలో ఇంతవరకెట్టి రాజకీయ సంస్కరణలు అమలులో పెట్టలేదు. నామినేట్ చేయబడిన కార్యనిర్వాహక వర్గంతో నైజాం నవాబు పూర్తి నిరంకుశాధికారం చెలామణీ అవుతూ వుంది ; జాగీర్దారులు, దేశముఖుల ప్రాబల్యం క్రింద ప్రజలు కుంగిపోతున్నారు. అనేక రకాలయిన అక్రమ వసూళ్ళతో ప్రజలు అలమటపడుతున్నారు.

ముందుగా అనుమతిలేనిదే ఎట్టి సభలూ పెట్టుకోవడానికి వీలులేదు. తాలూకా, జిల్లా కేంద్రాలలో మాత్రం ముందుగా తెలియజేసి పెట్టుకోవచ్చునని కొద్ది రోజుల క్రితమే ఆజ్ఞలు వచ్చాయి. కాని ఏక్షణమైనా ప్రభుత్వోద్యోగులు వారిని

ఆపివేయవచ్చు. దానికి తిరుగులేదు. ఒక్క రాజకీయ సభలకే కాదు ఈ గతి. కడకు సారస్వత సభలకు కూడా ఇట్టిగతే. హైదరాబాద్ సంస్థానం పౌరుడు కానివారెవర్తూ ప్రత్యేక అనుమతి పొందనిదే మాట్లాడడానికి వీలులేదు. ఒకవైపు ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు సంస్థానాదీశులు రక్షణ చట్టం క్రింద సంస్థానాలలో జరిగే అన్యాయాల గూర్చి ఆందోళన చేయకుండా కట్టుదిట్టాలు చేస్తూ వుంది. రెండో వైపు నైజాం రాజకీయంగా అభివృద్ధి చెందిన ఇతర ప్రాంతాల నుండి సంస్థానంలోకి ఎవ్వరినీ రానీయకుండా చేస్తే తన నిరంకుశాధికారం క్రింద తెలంగాణా, మరాట్వాడా, కర్ణాటక ప్రజలను శాశ్వతంగా ఉంచుకోవచ్చునని ఆశిస్తున్నాడు. సంస్థానంలోని తెలుగు, మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక ప్రజలు సంస్థాన సరిహద్దులానుకొని వున్న తమ తోడి జాతీయులతో కలిసిపోతారేమోనని నైజాం కంగారు పడుతూ అనేక నిర్బంధాలు పెడుతున్నాడు. మిగిలిన 11 తెలుగు జిల్లాలను కూడా తన నిరంకుశాధికారం క్రిందికి లాక్కోవాలని చూస్తున్నాడు. ఐదింట రెండుపాళ్ళు తెలుగుభూమి, మూడవవంతు తెలుగు ప్రజలు నైజాం నిరంకుశ బానిసత్వం క్రింద ఉన్నంతకాలం ఇంగ్లీషు సైనిక సన్నీలతో నైజాం నిరంకుశ పాలన సాగుతున్నంతకాలం మనకు స్వాతంత్ర్యం లేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా మనం సాగించే పోరాటానికి కూడా నైజాం నిరంకుశాధికారం పెద్ద ఆటంకం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, దాని తాబేదారుడు నైజాం నవాబు ఈ రెండు ప్రజానిరోధక శక్తులే మన జన్మభూమిని చీల్చాయి. మన ఆర్థిక విధానాన్ని చీల్చి తారుమారు చేశాయి. మన ప్రజలను కరువు కాటకాలకు, అంటువ్యాధులకు గురిచేశాయి. మనకు చదువులేకుండా అజ్ఞానంలో పెట్టి వుంచాయి. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల పరిపాలనను, దాని తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానాధీశుల పరిపాలనను తొలగించిననాడే మన తెలుగు ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యం, శాంతి, అభ్యుదయాలు లభిస్తాయి.

అందుకోసమే తెలుగు ప్రజలమందరమూ, మిగిలిన తోటి భారతీయులతో భుజమూ భుజమూ కలిపి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికీ, దాని తాబేదారులు, సంస్థానాధీశుల పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని సాగిస్తున్నాం. భారతదేశమందలి వివిధ జాతులకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించడానికి కాంగ్రెస్-లీగ్-కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కలిసి ఐక్య స్వాతంత్ర్య పోరాటం సాగించాలని కోరుతున్నాం.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఐక్య విశాలాంధ్ర కావాలంటుంది. విశాలాంధ్ర రాజ్యాంగాన్ని తెలుగుదేశమందలి వయోజనులందరూ ఎన్నుకొన్న ప్రజా పరిషత్తే నిర్ణయించాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది. తెలుగు ప్రజలు భారత ప్రజల ఐక్య కూటమిలో కలిసి వుండటానికి తమ రాజ్యాంగ ప్రజా పరిషత్తులో నిర్ణయం తీసుకోవాలని కోరుతుంది. భరత ఖండంలోని వివిధ జాతులు స్వేచ్ఛగా

తమ స్వతంత్ర రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తుల ద్వారా నిర్ణయించుకొని, స్వతంత్ర భారత సమాఖ్యను (రాజ్యాన్ని) ఏర్పరచాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది. దాని కోసం కమ్యూనిస్టు పార్టీ పనిచేస్తుంది.

హైదరాబాద్ సంస్థానంలోని ఆంధ్ర, మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక తదితర ప్రజలు స్వతంత్ర రాజ్యాంగ పరిషత్తు ద్వారా తమ భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోవాలి. ఈ జన్మహక్కును వీరు సంపాదించుకోవడానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిరంతరం పనిచేస్తుంది.

30 సంవత్సరాల క్రితం ఆంధ్రదేశ భక్తులు ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్రం కావాలంటూ ఆంధ్రోద్యమాన్ని ఆరంభించారు. ఆ ఉద్యమాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకుపోదాం. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద వున్న తెలుగు జిల్లాలే కావు, తెలుగుగడ్డ అంతా ఒకటి కావాలి. మద్రాసు, మైసూరు, నైజాం మధ్యపరగణా, బస్తరు, ఒరిస్సాలలో ముక్కలు ముక్కలుగా వున్న తెలుగు గడ్డ అంతా ఒకటికావాలి ! ప్రత్యేక రాష్ట్రం సరిపోదు, తెలుగు జాతి స్వతంత్ర భరతఖండ సమాఖ్యలో స్వతంత్ర తెలుగురాజ్యంగా వుండాలి.

xxx

మూడవ అధ్యాయం

ఒడలు తెలియని పరవశంబున కడలి జేరెడు నదుల జలముల
తెలుగు పొలముల మరలజేసి, నిలుపుకొందము లక్ష్మినింటను ॥పా॥
పాడరా ఓ తెలుగువాడా! పాడరా ఓ తెలుగువాడా!
పాడరా మన తెలుగుదేశపు భవ్యచరితపు దివ్యగీతము ॥పా॥

–కొండేపూడి లక్ష్మీనారాయణ

మన గ్రామసీమలు

తెలుగు ప్రజలలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు గ్రామాలలో నివసిస్తున్నారు. కోస్తా రాయలసీమ జిల్లాలలో, 16,000గ్రామాలు. 10వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలు 80 ఉన్నాయి. నూటికి 91మంది గ్రామాలలో నివసిస్తున్నారు. నూటికి 9మంది మాత్రమే పట్టణ వాస్తవ్యులు.

గ్రామ ప్రజలలో అత్యధికమంది తమ జీవనానికి వ్యవసాయం మీద ఆధారపడివున్నారు. ఈరెండువందల సంవత్సరాలుగా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద మన చేతి పరిశ్రమలు నశించాయి. క్రొత్త పరిశ్రమలను వాటి స్థానాన బయలుదేరనివ్వలేదు. అందుచేత ఎక్కువమంది ప్రజలు క్రమేణ పొలం మీద తమ జీవితం కోసం ఆధారపడవలసి వచ్చింది. ఏ కొద్దిమందికోతప్ప మిగిలినవారికి పోషణకు సరిపోయేటంత పొలం కూడా లేకుండాపోయింది.

రైతుకు పొలంలేదు

1931జనాభా లెక్కల వివరణనుబట్టి మన రైతాంగపు స్థితి, ఈ క్రింది లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి:

	మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి
పొలాన్ని స్వంతగా సాగుచేయని భూస్వాములు కౌలుదార్లు ఎస్టేటు మేనేజర్లు.	*5గురు*
స్వంత పొలాన్ని సాగుచేసుకునే రైతులు	*- 46*
పొలాన్ని స్వంతంగా సాగుచేసుకునే కౌలుదార్లు	*- 15*
వ్యవసాయ కూలీలు	*- 34*

సొంతంగా సాగు చేసుకునే కౌలుదార్లకు సామాన్యంగా పొలం వుండదు. ఒకవేళ వుండినా తమ జీవితానికి సరిపోనంతటి తక్కువగా వుండబట్టే ఇతరుల నుండి ఎక్కువ పొలాన్ని కౌలుకు తీసుకోవలసి వచ్చింది. వీరి ఆదాయం తమ సొంత పొలాన్నుంచి వచ్చే ఆదాయం కన్నా ఎక్కువగా తాము కౌలుకు తీసుకున్న పొలాల నుండి వస్తుంది. అందువల్లనే వీరికి కొద్ది పొలమున్నా సొంత పొలమున్న రైతుల

క్రింద లెక్క పెట్టక కౌలుదార్ల క్రింద చేర్చారు. మన గ్రామసీమలలో పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు రైతాంగం నూటికి 49 మందికి అంటే సగానికి సగం మంది ఉన్నారు. ఇది 1931లో పరిస్థితి. 1931 పిదప మన తెలుగుదేశంలో ఆర్థిక సంక్షోభం వచ్చింది. ధరలుచాలా పడిపోయాయి. అప్పులు చెల్లించుకోవడానికి రైతాంగం తమ పొలాలను అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. 1938-45 యుద్ధ కాలంలో ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి. మధ్యతరగతి రైతాంగం, ధనిక రైతాంగం కొంత వరకు తమ అప్పులను ధాన్యాలకు మంచి ధరలు రావడం వల్ల తీర్చుకున్నారు. కాని ఎక్కువ మంది బీద రైతాంగం తమకు కావలసిన గుడ్డ, కిరసనాయిల్, వ్యవసాయపు పనిముట్లు, పశువులు విపరీతంగా ధరలు పెట్టి కొనుక్కోలేక చాలా బాధపడ్డారు. ఈ పరిస్థితులను గూడా మనస్సులో పెట్టుకుంటే పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు, కౌలుదార్ల సంఖ్య మరింత పెరిగి ఉంటుందని చెప్పవచ్చు. మొత్తం రైతాంగంలో సగానికి పైగానే పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు కౌలుదార్లు ఉంటారని చెప్పవచ్చు.

సొంత పొలమున్న రైతుల స్థితి చూద్దాం. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన 1935, 1941 లాండు రెవెన్యూ సెటిల్మెంట్ రిపోర్టును బట్టి ప్రక్కపుటలో వివరాలు లెక్క వేయబడ్డాయి. ఈ లెక్కలలో చాలా లోపాలున్నా ఉజ్జాయింపుగా మన రైతుల స్థితిని తెలియచేస్తుంది. 5 ఎకరాలలోపు రైతాంగం ఈ ఐదు సంవత్సరాలలోనే నూటికి 5 వంతులు పెరిగింది. రైతులు రోజుకు రోజుకు బీదలయిపోతున్నారని తెలుస్తోంది.

ఈ రెండు రకాల లెక్కలను బట్టి చూస్తే నూటికి ఏ పదిమంటికో తప్ప మిగిలిన మన గ్రామ ప్రజలకు తమ జీవితానికి సరిపోయేటంత పొలం కనీసం ఐదు ఎకరాలు కూడా లేదని తేలుతూ ఉంది.

జమీందారీలను రద్దు చేయాలి

మన గ్రామ ప్రజలు, కొద్ది కొద్ది పొలాల మీద జీవితం కోసం కష్టపడుతుంటే వీళ్ళపై జమీందారీలను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తెచ్చిపెట్టింది.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న 11 తెలుగు జిల్లాలను తీసుకుంటే జమీందారీల క్రింద 88 లక్షల ఎకరాలు అంటే మొత్తం పొలంలో నూటికి 23 వంతులుంది. ఈనాందార్ల క్రింద 27 లక్షల ఎకరాలు అంటే మొత్తం పొలంలో నూటికి 7 వంతులుంది. జమీందార్లు, ఈనాందార్లు వ్యవసాయానికి ఏ రీతిగాను తోడ్పడకుండా రైతులు పండించే పంటలో భాగాన్ని తీసుకుంటూ సోమరిపోతులై జీవిస్తున్నారు. ఈ సోమరిపోతులను పోషించడానికి మొత్తం మన పొలంలో మూడువ వంతు మీద మన రైతులు వీరికి శిస్తు చెల్లించవలసి వస్తూ ఉంది. జమీందార్లున్న కోస్తా జిల్లాలు, చిత్తూరును మాత్రమే తీసుకుంటే జమీందారీ పొలాలు నూటికి 46 వంతులు, ఈనాందార్ల పొలాలు నూటికి 11 వంతులుంది. అంటే ఈ ప్రాంతాలలో

	పట్టాదారుల సంఖ్య		ఒక పట్టాదారునికి ఎన్ని యెకరాలు వస్తాయి:	
	1936	1941	1935	1941
1. 5 ఎకరాలలోపు పట్టాదారుల సంఖ్య	34,40,000	38,50,000	1.5 (ఎకరంన్నర)	1.72 (ఒకటి ముప్పాతికఎకరం)
వీరు మొత్తం పట్టాదారులలో నూటికి ఎంత మంది.	85%	90%		
2. 5 ఎకరాలకు పైన 15 ఎకరాలకు లోపు గల పట్టాదారుల సంఖ్య	5,17,000	3,42,000	7.5 (ఏడున్నర ఎకరాలు)	8.25 (ఎనిమిదిం బాతిక ఎకరాలు)
పట్టాదారులలో నూటికి ఎంత మంది	12.7%	8%		
3. 15 ఎకరాలపైన 100 ఎకరాలలోపు గల పట్టాదారుల సంఖ్య	94,000	90,000	28 (ఇరవై ఎనిమిదెకరాలు)	24.5 (ఇరవ నాల్గున్నర ఎకరాలు)
వీరు మొత్తం పట్టాదారులలో నూటిక ఎంత మంది	2.3%	2%		
4. 100 ఎకరాలకుపైన గల పట్టాదారుల సంఖ్య	2,500	1,100	134 ఎకరాలు	179 ఎకరాలు

ఈ సోమరిపోతులను మేపడానికి ప్రతి ఐదు ఎకరాలకు మూడు ఎకరాల నుండి వీరికి శిస్తు చెల్లించవలసి వస్తుంది.

మొత్తం 448 జమీందారీ ఎస్టేట్లు ఈ జిల్లాలలో ఉన్నాయి. వీరు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన పేష్కస్ పోను ప్రతి సంవత్సరం 96 లక్షల రూపాయలు నికరం రైతుల నుండి శిస్తు వసూలు చేస్తున్నట్లు ప్రకాశం కమిటీ ముందు 1938లో వాగ్మూలాలిచ్చారు. కానీ వీరు వసూలు చేసే అక్రమ వసూళ్ళు, వీళ్ళు రైతుల నుండి అన్యాయంగా లాగుకొన్న పొలాల నుండి (సొంత శేరీల నుండి) వచ్చే ఆదాయాన్ని కలుపుకుంటే వీళ్ళాదాయం కనీసం రెండు మూడు కోట్లయినా ఉంటుంది.

ఈ 96 లక్షలలోను 76 లక్షల రూపాయలను అంటే నూటికి 80 వంతులు 24 గురు జమీందారులే కాజేస్తున్నారు. దీనిలో కూడా ఈక్రింది పది మంది జమీందార్లకు 60 లక్షలు పేష్కస్ పోను నికర శిస్తులు వస్తాయి.

1. విజయనగరం	రు.16,00,000
2. వెంకటగిరి	11,00,000
3. కార్వేటినగర్-తిరుపతి	8,75,000
4. పిఠాపురం	5,50,000
5. బొబ్బిలి	5,50,000
6. ఉయ్యూరు	3,40,000
7. చల్లపల్లి	2,70,000
8. కాళహస్తి	2,70,000
9. నారాయణపురం-చెట్టినాడు	2,60,000
10. పర్లాకిమిడి	2,30,000
	60,50,000

చల్లపల్లి రాజాకు, శిస్తు రూపంగా వచ్చేది గాక సొంత పొలాలని 17,350 ఎకరాలున్నాయి. గత శతాబ్దంలో వచ్చిన ఉప్పెనలో నశించిన రైతుకుటుంబాల పొలాలను భుక్తం చేసుకున్నట్లు, అందుచేతనే ఈయనకు ఇన్ని వేల ఎకరాలు సొంత శేరీ పొలాలు వచ్చినట్లు రైతులు విరివిగా చెప్పుకుంటారు. ఒకవైపు మన ప్రజలకు తలకు 30-50 రూ.లు సంవత్సరానికి సగటున ఆదాయమయితే మరొకవైపు 10 మంది జమీందార్లకు లక్షల కొలది ఆదాయం. ఈ జమీందార్లు తమ డబ్బును, అధికారాన్ని రైతులను అనేక విధాల పీడించడానికి ఉపయోగిస్తున్నారు. అడవుల నుండి ఎండిన కట్టె పుల్లలను, పొలాలకు ఆకు సత్తువలను తెచ్చుకోనివ్వకుండా

అటకాయిస్తారు. 1940 మందసా రైతులు అడవి నుండి కట్టెలు తెచ్చుకుంటూ ఉంటే మందసా జమీందారీ మనుష్యులు, పోలీసులు మద్దతు అయి వారిపై తుపాకులు కాల్చారు. రైతుల పశువులను అడవులకు మేతకు పోనివ్వరు. విపరీతమయిన పుల్లరులు అడుగుతారు. వెంకటగిరి జమీందారీలో రైతులు కంచెల పుల్లరి విషయమై 1929 నుండి బ్రహ్మాండమయిన ఆందోళన సాగించారు. రైతు లపొలాలను ధ్వంసం చేస్తూ ఉండే అడవి మృగాలను కూడా రైతులు వేటాడకూడదని నిషేధిస్తారు. జమీందార్లు తమకు వచ్చే అత్యధిక ఆదాయంతో తృప్తి చెందక అనేక రకాల అక్రమ వసూళ్ళు చేస్తూ ఉంటారు. చెరువులు మరమ్మతు చేయకపోవుటచే రైతుల పొలాలకు నీటి వసతులు లేకుండా పోతూ వున్నాయి. కడకు ఇంతటితో ఆగక రైతుల పొలాన్ని, గ్రామ సాముదాయక పొలాలను అనేక కుంటిసాకులు చెప్పి అక్రమించుకుంటున్నారు.

ఈ బొబ్బిలిరాజా, చల్లపల్లి, పిఠాపురం, వెంకటగిరి రాజాలే మొదటి నుండి కాంగ్రెస్‌ను వ్యతిరేకిస్తూ కాంగ్రెస్‌ను ధ్వంసం చేయాలని పనిచేస్తూ వచ్చారు. గత ఎన్నికలలో జవహర్‌లాల్ మీటింగ్‌పై ఏనుగులను బొబ్బిలిరాజా తోలించాడు. జమీందారు లెప్పుడూ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి తాబేదారులు. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఆడించినట్లు ఆడుతూ వుంటారు. ఈ రోజు కాంగ్రెస్ అధికారానికి రాబోవుతోందని గ్రహించారు. కాంగ్రెస్‌లో చేరితే గానీ తమ అన్యాయాలను, తమ లాభాలను పెత్తనాలను కొనసాగించుకోవడానికి మరో మార్గం లేదని కాంగ్రెస్‌లోకి దూరుతున్నారు. దురదృష్ట వశాత్తూ కాంగ్రెస్ నాయకులు కాంగ్రెస్‌లోకి వీరిని ఆహ్వానిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ నినాదం ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం, వారి తాబేదారులయిన ఈ జమీందారీలు రద్దు కావాలి. మన రైతులు చెమటోడ్చి పండించే పంటలను దోచుకొని తినే ఈ జమీందారులు పోవాలి. విపరీత పన్నులు వేసి అనేక నిర్బంధాలు సాగిస్తున్న ఈ జమీందారీలు రద్దు కావాలి. జమీందారీ విధానం వుండడం మన వ్యవసాయానికి పెద్ద ఆటంకం. కాబట్టి జమీందారీలు రద్దు కావాలి. ఈ జమీందారీలు రద్దు చేసి వారి పొలాలను నేడు సాగు చేస్తున్న వ్యవసాయ కూలీలకు, రైతులకు వానిని స్వాధీనం చేయాలి. (జమీందారునకు ఎట్టి పన్నులు చెల్లించకుండా) రైతులు కూలీలు ఆ పొలాలను సాగు చేసుకుంటూ అనుభవించే హక్కు ఇవ్వాలి.

జమీందార్లు మిగిలిన రైతులతో పాటు సాగు చేసుకుని జీవించడానికి 100 ఎకరాలు ఇవ్వబడుతుంది. అంతకు మించి ఒక్క సెంట్ భూమి కూడా ఇవ్వబడదు. 10 వేల రూపాయలలోపు సంవత్సరాదాయం గల జమీందారులకు ఒక సంవత్సర శిస్తు నష్టపరిహారం ఇవ్వబడుతుంది. ఆ డబ్బుతో వారు జీవనోపాధికి ఏదైనా వృత్తి చూచుకోవడానికి వీలవుతుంది. అయితే పెద్ద జమీందార్లుకు, 100 ఎకరాలు పొలం

వదిలిన జమీందార్లకు మాత్రం ఎట్టి నష్టపరిహారం ఇవ్వవలసిన అవసరం లేదు. వారి వద్ద సుఖంగా జీవించడానికి కావలసిన సంపత్తి ఉంది.

జమీందారీ, ఇనాందారీ, ముఠాదారీ పద్ధతులను రద్దు చేయడం వల్ల మన తెలుగు ప్రజలు ఈ 11 జిల్లాలలో మూడవ వంతు భూమిపై వీరికి చెల్లించే పన్ను ప్రజల ప్రభుత్వానికి మిగులుతుంది. సంవత్సరానికి జమీందార్లకు వచ్చే 96 లక్షలు, ఇనాందార్లకు వచ్చే 23 లక్షలు మొత్తం కోటీ 20 లక్షల రూపాయలు ప్రజా ప్రభుత్వం నీటి వసతులను (ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టులను) నిర్మించడానికి, జమీందారీ ప్రాంతాలోలని చెరువులు మరమ్మతు చేయడానికి మన గ్రామాలలో విద్యావైద్య సదుపాయాలు నెలకొల్పడానికి ఖర్చు పెట్టగలుగుతుంది. మన ప్రజల రాజకీయ, సామాజిక జీవితాల్ని అణగద్రొక్కుతున్న ఈ అభివృద్ధి నిరోధక జమీందారీ నిరంకుశత్వానికి స్వస్తి చెప్పేస్తాం.

సాగు చేసుకోక పొలాలను కౌలుకిచ్చే భూస్వామిక విధానాన్ని రద్దుపరచాలి!

మన వ్యవసాయాభివృద్ధికి మరొక ఆటంకం, పొలాలను సొంతంగా సాగు చేసుకోక కౌలు కిచ్చి జీవించే భూస్వాములు. 1931లోనే మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి ఐదుగురు తమ పొలాలను సాగు చేయక కౌలుకిచ్చి మగతాల మీద జీవించే వారిని మనం చూచాం. వీళ్ళ వద్దపొలాలను కౌలుకు తీసుకుని జీవించే కౌలుదార్లు వీరికి మూడు రెట్లు అని, మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి 15 మంది అని చూచాం. గత 15 సంవత్సరాలలో 1930-34లలోని ఆర్థిక సంక్షోభ ఫలితంగాను 1939-45 యుద్ధ కాలంలోనూ అనేక మంది రైతులు తమ అప్పులను తీర్చుకోవడానికి తను పొలాలను అమ్ముకోవలసివచ్చింది. ధనిక భూస్వాములకు పట్టణ షావుకార్లకు ఈ పొలాలు చేజిక్కాయి. వీరు ఈ పొలాలను విపరీతమైన మగతాలకు (కౌలుకు) రైతులకిస్తారు. జనాభా ఎక్కువై పొలం తక్కువగా వుండే డెల్టా ప్రాంతాలలో పండిన పంటలో సగానికి తక్కువ లేదా పొలాలను కష్టపడి సాగుచేస్తున్నరైతుపై మూడు వంతులు కౌలుండేది. ఏ పరిస్థితులలోను పండిన పంటలో ఈకౌలు భారాన్ని తొలగించాలి. అందుచేతనే 100 ఎకరాలకు మించిన భూస్వాముల నుండి, 100 ఎకరాలకు పైబడి వున్న పొలాన్నంతా న్యాయమైన నష్టపరిహారమిచ్చి ప్రజా ప్రభుత్వం వశపర్చుకోవాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది. ఈ 100 ఎకరాల ఆసాములుగూడా సొంతంగా వానిని సాగు చేయాలి కాని కౌలు కిచ్చి కూర్చోరాదని ప్రజాప్రభుత్వం శాసించాలి. ఈ భూస్వాములు వ్యవసాయ కూలీలకు న్యాయమైన జీతాలిచ్చి వారికి మంచి సదుపాయాలు కల్పించాలని కూడా ప్రజాప్రభుత్వం శాసించాలి. పొలాలను సాగు

చేసుకోవడానికి తయారుకాని వారు వ్యవసాయం మీద, రైతాంగం మీద మెడగుదిగాకుండా చేయాలి. అట్టి వారికి కొద్దిగా నష్టపహారమిచ్చి వారి పొలాలను నేడు సాగు చేస్తున్న కౌలుదార్లుకు స్వాధీనం చేసివేయాలి.

పెద్ద భూస్వామి, పట్టణ షావుకారులే పొలాలను సాగు చేసుకోక కౌలుకిచ్చి ఇతరులు కష్టపడి పండిస్తే అనుభవిస్తుంటారు. సామాన్యంగా ఎక్కువ మంది రైతులు తమ పొలాలను కౌలు కివ్వరు. అయితే బీద రైతులు పశువులు, ఎరువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు దొరకక తమ కొద్ది పొలాలను సాగు చేసుకోలేకపోతున్నారు. అందుచేత వీరిలో కొంత మంది కౌలుకిచ్చి మరేదో వృత్తి చూచుకోవడం కూడా జరుగుతుంది. మరికొంత మంది బీద రైతాంగం తమ కొద్ది పొలం మీద వచ్చే ఆదాయం చాలక, ఆ పొలాన్ని కౌలుకిచ్చి తమ ఆదాయం మరికొంచెం పెంచుకోవడానికి, మరేదో వృత్తి కోసం పట్టణాలకు, ఇతర ప్రాంతాలకు పోతున్నారు. అట్టి బీదరైతులు తిరిగి వ్యవసాయం ఆరంభించడానికి కావలసిన సౌకర్యం ప్రజా ప్రభుత్వం చేయాలి.

1. వారి చిన్న పొలాలకు మరికొంత పొలం కలిపి, వ్యవసాయం మీద జీవితానికి సరిపోయే ఆదాయం వచ్చేటట్లు చూడాలి.

2. తమ పొలాలను సాగుచేసుకోడానికి కావలసిన పనిముట్లు, ఎరువులు, విత్తనాలు, అప్పుకూడా ప్రజా ప్రభుత్వం వారికివ్వాలి.

సాగుచేసుకొనే రైతుకే పొలం (దుక్కి దున్నేవాడికే పొలం) ఈ సూత్రాన్ననుసరించి పనిచేస్తేనే వ్యవసాయాభివృద్ధికి అడ్డుతగిలే వాటన్నింటిని తొలగించి మన ప్రజలకు కావలసిన తిండినంతా తయారుచేసుకోగలం.

సాగుచేసేవాడికే పొలం

ధనిక భూస్వాముల పొలాలు పంచితే తలకొక అరెకరంకన్నా ఎక్కువ రాదు. కాబట్టి అలా పంచడం తెలివితక్కువ అని ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు డాక్టర్ పట్టాభిసీతారామయ్యా పంతులుగారు సెలవిచ్చారు. తన ధనికమిత్రబృందపు ఆస్తులను కాపాడడానికి ఆయన ఆతురత ఇది తెలియజేస్తుందే కాని మరేమీకాదు. ఈ జమీందారీ, ఈనాందారీ, ముఠాదారీ పద్ధతి, సొంతంగా సాగుచేసుకోని భూస్వామిక పద్ధతి వ్యవసాయాభివృద్ధికి అడ్డు గాబట్టి వీనిని రద్దుగావించాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతూ ఉంది. వీటిని రద్దుచేయబట్టి రైతుమీద ఉన్న ఈ పరాన్న భుక్కుల బాధ పోతుంది.

రైతులు నేడు జమీందార్ల నుండి కౌలుకు తీసుకుని చేస్తున్న పొలాలు రైతులకు శాశ్వతంగా చెందాలి. జమీందారుల సొంత కమతాలలో వ్యవసాయ కూలీలు సాగుచేస్తున్న పొలాలు ఆ వ్యవసాయకూలీలకు శాశ్వతంగా చెందాలి. ఈ రైతుకూలీలు తాము సాగుచేసి పండించే పంటలో ఏమాత్రం సోమరిపోతులయిన జమీందార్లకు,

ఈనాందార్లకు, ముఠాదారులకు చెల్లించనవసరం లేకుండా ప్రజా మంత్రివర్గం ఒక్క సంవత్సరంలోపున చట్టం చేయాలి.

ఇప్పుడు సాగుచేయక బంజరులుగా పెట్టియున్న పొలాలను, బీద రైతులకు, వ్యవసాయకూలీలకు పంచిపెట్టాలి. ఈ వరకు 15 ఎకరాలకు తక్కువ ఉన్నవారికి కనీసం 5 ఎకరాల పొలం వచ్చేటట్లు పంచిపెట్టాలి. అలా చేస్తేనే వారు తమ భుక్తికి కావలసినంత పండించుకోగలరు. ఏమీ పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలకు వందలకొలది ఎకరాలు బంజరుగా ఉన్న ప్రాంతాలలో కాలనీలు ఏర్పరచి సహకార పద్ధతుల ద్వారా ఆ పొలాన్ని సాగుచేయడానికి ఇవ్వాలి.

మన పొలాన్నంతా సాగుకుతెస్తే మన గ్రామాలలో వ్యవసాయం మీద జీవించే కుటుంబాలన్నింటికీ 5 ఎకరాలకు తగ్గకుండా పొలం ఇవ్వగలం. మద్రాసు ప్రభుత్వపు 1941 రెవెన్యూ సెటిల్మెంట్ ద్వారా 5 ఎకరాలలోపు పట్టాదారుల సంఖ్య నూటికి 90 మంది ఉన్నారనీ, వారికి సగటున ఒకటి ముప్పాతిక ఎకరం ఉందని మన మిదివరకే చూచాం. జమీందారీ రైతులలో కూడా ఈ దామాషానే బీదరైతులున్నారని అనుకుందాం. అప్పుడు మన గ్రామ సీమలలో నివసించే 34 లక్షల కుటుంబాలలో 5 ఎకరాలకు తక్కువ ఉన్న కుటుంబాల సంఖ్య 34000×90= 30,60,000 ఉంటుంది, ఈ 31 లక్షల కుటుంబాలకు సగటున చెరొక మూడుంపాతిక ఎకరాలిస్తే 5 ఎకరాలు ప్రతి ఒక్క కుటుంబానికీ వస్తుంది. అంటే 31×3.25 లక్షల ఎకరాలు 10 లక్షల ఎకరాలు అదనంగా సాగుకుతీసుకొనిరావాలి.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందనున్న "తెలుగు జిల్లాలలో 44 లక్షల ఎకరాలు వెంటనే సాగుకు లాయకు అని, కాని సాగుచేయక భూస్వాములు బంజరుగా పెట్టి ఉన్నారని ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి. వీనిని సాగులోకితెస్తే ఈ 31 లక్షల కుటుంబాలకు వెంటనే చెరొక ఎకరంన్నర ఇవ్వవచ్చు.

మరొక అరవై అయిదు లక్షల ఎకరాలు, లాభసాటి వ్యవసాయానికి పనికిరాని పొలాలుగా ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి. వీనికి కావలసిన నీటి సదుపాయాలు, ఎరువులు, ఆధునిక వ్యవసాయ యంత్రాలు ఉపయోగిస్తే ఈ పొలాలలో కూడా లాభసాటి పంటలు పండించవచ్చు. ఈ 65 లక్షల ఎకరాలను 31 లక్షల కుటుంబాలకు తలకొక రెండు ఎకరాలు వస్తాయి. అంటే మొత్తం యీ కుటుంబాలకన్నింటికీ 5 ఎకరాల చొప్పున పొలం ఇవ్వగలమని తేలుతుంది.

అయితే ఈ పొలాన్ని ఈ రీతిగా రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు పంచిపెట్టి సాగులోకి తీసుకురాకుండా అడ్డుపడేది ఎవరు? పెద్ద భూస్వాములు, జమీందారులు, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం. పొలంపై తమకున్న గుత్తాధికారాన్ని వదులుకొని రైతు కూలీలకు పంచిపెట్టడానికి ఇష్టపడక అడ్డుతగులుతున్నారు.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందవున్న ఈ జిల్లాలలోని పొలమే కాకుండా తెలంగాణాలో కూడా 40 లక్షల ఎకరాలు సాగుచేయకుండా వున్నాయి. అచ్చటి రైతులకు, కూలీలకు వారు సాగుచేయడానికి కావలసిన పొలం ఇచ్చిన పిదపకూడా ఇతర ప్రాంతాల నుండి మనుష్యులను తీసుకురాకపోతే సాగుకాని పొలం ఎంతో వుంటుంది. నైజాం నేడు తెలంగాణాలోని పొలాలను బీద రైతులకు, కూలీలకు ఇవ్వక, తనకు జోహుకుంగా వుండే వాళ్ళను సంస్థానంలోకి పిలిచి పొలాలు ఇస్తున్నాడు. ఆ రకంగా ప్రజలమీద తన అధికారాన్ని బలపర్చడానికి ఒక ముఠాను తయారు చేసుకోవాలని చూస్తున్నాడు. మన తెలుగుగడ్డనంతా ఒకటిగా చేయగలిగి నప్పుడు తెలంగాణా, రాయలసీమ, కోస్తా జిల్లాల ప్రజలందరికీ కావలసినంత పొలముంటుంది. ఉన్న పొలాన్నంతా ప్రజలందరికీ కావలసిన పంటలు పండించటానికి ప్రజలు వుంటారు.

పొలాలు సాగుచేయడానికి నీటి వసతులు కావాలి

నైజాం, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు మన ప్రజల సౌకర్యాలను మనస్సులో పెట్టుకోక ఏరీతిగా మన నీటివసతులను, ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టులను నిర్లక్ష్యించారో ఇదివరకే చూశాం. ఒక ప్రక్క కృష్ణా, గోదావరీ ప్రవాహాలు వేలకొలది ఎకరాలను ముంచుతూ సముద్రంలోకి వృధాగా వెళుతున్నాయి. మరొక ప్రక్క నీరులేక రాయలసీమ జిల్లాలు, కోస్తాజిల్లాలలో పడమటి ప్రాంతాలు, తెలంగాణాలోని రాయచూరు, మహబూబ్‌నగర్, నల్గొండ జిల్లాలు ఏరీతిగా క్షామానికి గురిఅవుతూ వచ్చాయో చూశాం. నీటిపారుదల పసతులు ఎంత తక్కువగా వున్నవో తెలుసుకోవాలంటే అనంతపురం జిల్లాలో సాగయ్యే ప్రతి 100 ఎకరాలకు 9 ఎకరాలకు మాత్రం నీటి వసరులున్నాయి. అవైనా చెరువులు, నూతులు, ఏటి ఇసుకతెరలలో త్రవ్విన ఊటకాలువలు అన్నీ కలిపితేనే 9 పాళ్ళయినా సాగవుతున్నాయి. బళ్ళారి జిల్లాలో నూటికి 98 పాళ్ళకు ఎట్టి నీటివసతులు లేవు. నీటి సదుపాయం వుంటూ ధాన్యాన్ని రెండురెట్లు, జొన్నలు, సజ్జలు మూడు రెట్లు, ప్రత్తిని ఐదురెట్లు పండించగలం. నీరు ఎక్కువగా వున్నప్పుడే ఎక్కువ ఎరువులు వేసి సాగుచేయడానికి వీలవుతుంది.

ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టులు, మురుగు.పోవుటకు కాలువలు మన వ్యవసాయాభివృద్ధికి పునాదులు. యుద్ధానంతర స్కీములంటూ నైజాం, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు కొన్ని తయారుచేశాయి. కాని అవి సమగ్రంగా లేవు. మన ప్రజల అవసరాలన్నింటినీ తీర్చడానికి ఏమాత్రం సరిపోవు. మన నదులనన్నిటినీ పూర్తిగా ఉపయోగించడానికి సమగ్రమైన స్కీములు తయారు చేసి అమలులో పెట్టాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది. ఈ స్కీములు వ్యవసాయానికి కావలసిన నీరు వుండేటట్లు, విద్యుచ్ఛక్తిని ఉత్పత్తి చేయడానికి వీలయ్యేటట్లు వుండాలి. వర్తక వ్యాపారాలను రవాణాకు అనుకూలించే కాలువలతో ఈ స్కీములు తయారుచేయాలి. ప్రవాహాలను అరికట్టేటట్లు,

మురుగు నిలువకుండా వుండేటట్లు ఈ స్కీములను ఏర్పరచాలి. మురుగు నిలవడంవల్ల పంటలు నష్టమగుటయే గాక మలేరియా జ్వరాలకు దారితీస్తుంది.

(1) గోదావరి నదీ స్కీమును అతిత్వరగా ఆరంభించి పూర్తిచేయాలి. గోదావరికి తెలంగాణాలో ఆదిలాబాద్ జిల్లాలోనూ, తూర్పుగోదావరిలో పోలవరం వద్ద రామపాదసాగర ఆనకట్టను కట్టాలి. ఆదిలాబాద్ స్కీము 20 లక్షల ఎకరాలకు ఆదిలాబాద్, కరీంనగర్, వరంగల్ జిల్లాలలో నీటి పారుదల కలుగచేస్తుంది. అచ్చట తయారయ్యే విద్యుచ్ఛక్తి ద్వారా పెద్ద పెద్ద పరిశ్రమలు కూడా స్థాపించడానికి వీలవుతుంది. పోలవరం ప్రాజెక్టు వలన, విశాఖలోను, ఉభయగోదావరులలోను, కృష్ణా,వరంగల్ జిల్లాలలో 24 లక్షల ఎకరాలకు నీటిపారుదల కల్గుతుంది. పోలవరం, మాచ్‌ఖండ్ ప్రాజెక్టులవలన పై జిల్లాలలో, ఏజెన్సీ ప్రాంతమంతా విద్యుత్ పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేయవచ్చు.

(2) తుంగభద్ర ప్రాజెక్టును త్వరగా పూర్తి చేయడంతోపాటు కృష్ణానది మీద సంగమేశ్వరం వద్ద, జటపల్లి వద్ద ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి. వీనిని కృష్ణాకు ఇప్పుడున్న ఆనకట్టలు కలిపి కృష్ణానదీ స్కీమును అభివృద్ధి చేయాలి. ఇది రాయలసీమ జిల్లాలు, గుంటూరు, తెలంగాణాలో మహబూబ్‌నగర్, నల్గొండ జిల్లాలను సాగుచేస్తాయి. సంగమేశ్వర ప్రాజెక్టు వలన తయారయిన విద్యుచ్ఛక్తివలన అచ్చట పెద్ద పరిశ్రమలను స్థాపించటానికి వీలవుతుంది.

(3) కృష్ణానదీ స్కీముతో కలుపుతూ పెన్నానదికిప్పుడున్న ఆనకట్టలేగాక నెల్లూరులో సోమశిలవద్ద, కడపలో గండికోట ప్రాజెక్టును, అనంతపూరులో మారుట్ల పేమారు, పెన్నార్ కుముద్వతి ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

(4) ఈ పెద్ద నదీస్కీములతోపాటు ప్రతి జిల్లాలోను పెద్ద ఇరిగేషన్ స్కీములకు అనుబంధస్కీములుగా మైనరు ఇరిగేషన్, మురుగు నివారణ స్కీములను తొలగించాలి (వాని జాబితా అధ్యాయం చివర అనుబంధంలో ఉంది). వ్యవసాయానికి అవసరమయినచోట్ల లోతుబావులు తీయించాలి. ఆ నీటిని పైకి తోడడానికి విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రభుత్వం సరఫరా చేయాలి.

(5) బర్హంపురం నుండి మద్రాసు వరకు (ప్రస్తుతం బకింగ్‌హామ్ కాలువతో కలసి) కోస్తానుండి ఆదిలాబాద్ వరకు, ఆదిలాబాద్ నుండి కర్నూలు,కడప, అనంతపురం వరకు, ఆ పిదప మైసూరు కాలువలతో కలిపి పడవల ప్రయాణానికి అనుకూలించే కాలువలు త్రవ్వించాలి.

మన ప్రజలకు కావలసిన ఆహారాన్ని తయారుచేసుకుంటాం

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న తెలుగు జిల్లాలలో 2 కోట్లమంది ప్రజలకు సంవత్సరానికి 50 లక్షల టన్నుల (టన్ను 9 బస్తాలబియ్యం) బియ్యం గాని సరిపోవు.

ఇతరధాన్యాలుగాని కావాలి. అయితే పండేధాన్యం 38 లక్షల టన్నులు మాత్రమే. 12 లక్షల టన్నులు తక్కువయ్యాయి. కాని ప్రస్తుతం సాగుఅవుతున్న పొలాలకన్నింటికీ నీటిపారుదల వసతులుంటే మరొక 15 లక్షల టన్నులు అదనంగా పండించుకోవచ్చు. దానితో కొరత తీరిపోతుంది.

ఇదిగాక ఇప్పుడు వెంటనే సాగుకు లాయకు భూములు 44 లక్షల ఎకరాలను సాగుకుతెస్తే మరొక పదిహేను లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలను పండించవచ్చును. వానికి నీటి సదుపాయాలు ఏర్పరిస్తే 30 లక్షల టన్నులు పండించవచ్చును. అంటే ప్రస్తుతం సాగవుతున్న పొలాలకన్నింటికి సాగుకులాయకై బంజరుగాఉన్న పొలాలకు నీటి పారుదల వసతులేర్పరచి సాగుచేస్తే మనం పండించే ఆహార ధాన్యాలను రెండు రెట్లు చేయవచ్చు. ఎరువులువేసి జాగ్రత్తగా పైరువేస్తే నాల్గురెట్లు పండించవచ్చు. వెంటనే సాగుకు లాయకు భూములు, ఇప్పుడు సాగవుతున్న పొలాలను కలిపితే మొత్తం సాగుకు తీసుకురావడానికి వీలున్న పొలాలలో మూడువంతులు మాత్రమేనని జ్ఞాపకముంచుకుంటే మనం ప్రజలకు కావలసినదానికన్నా ఐదురెట్లు పండించుకోవచ్చు. ఇతర ప్రజలకు కూడా కావలసినంత పంపవచ్చు.

ఇంత ఎక్కువ పండించడానికి వీలున్నప్పుడు దీనినంతా ఏమిచేయడం ? ఇంత ఎక్కువగా పండిస్తే రైతుకు ధరలు పడిపోయి నష్టపడక తప్పదుకదా అనే భయం కల్గుతుంది. అది కేవలం నిరాధారమైనది. ఎందుకంటే మనకున్న పొలాన్నంతా ఒక్క ఆహారధాన్యాలు వేస్తూ ఊరుకోము. మనకు కావలసిన చమురు గింజలు, ప్రత్తి, చక్కెర, జ్యూట్ ఇతర ముడిపదార్థాలకు చాలా పొలాలలో పైరువేసి పండించవలసి ఉంటుంది. మన ప్రజలకు కావలసిన పాలు, వెన్న, గ్రుడ్లు, మాంసం కోసం లక్షలకొలది ఎకరాలు, ఆవులు, గొర్రెలు, మేకలు వగైరా పశుసంపదను పెంపొందించడానికి అట్టేపెట్టవలసివస్తుంది. అంతేగాక మన జనాభా ప్రతి సంవత్సరమూ పెరిగిపోతూవుంది. వారికి కావలసిన ఆహారానికి కూడా మనం ప్రతి సంవత్సరమూ కొత్తపొలాలను సాగుచేసి ఎరువులను, శాస్త్రజ్ఞానాన్ని వినియోగించి ఎక్కువ పంటలు తయారుచేయవలసివుంటుంది. అంతేగాక రైతులు పండించే పంటలకు కనీసపు ధరలు ప్రజాప్రభుత్వం గ్యారంటీ చేస్తున్నది. అతనికి వ్యవసాయఖర్చులుపోను సుఖంగా జీవించడానికి తగిన ఆదాయం వచ్చేటట్లు ధరలువుండాలి.

ఈరకంగా వ్యవసాయాన్ని పునర్నిర్మించడానికి ప్రధాన అడ్డంకి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం, దాని తాబేదారులయిన జమీందారులు. వీరిదోపిడీలో రైతులకు తమ వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిగావించడానికి ఏమీ మిగులుటలేదు.

బీదరైతులపై పన్ను లేదు - ధనిక భూస్వాములపై అధికపన్నులు

జమీందారీ, ఇనాందారీ రైతుల నుండి 120 లక్షలు నికరశిస్తులు జమీందార్లు,

ఇనాందార్లు తీసుకోవడం, అచ్చటి రైతుల దైన్యస్థితిని మనం చూశాం. రైత్వారీ ప్రాంతాలలో కూడా పన్నుభారం బీదరైతుల మీదనే ఎక్కువగావుంది.

1941 ల్యాండ్ రెవెన్యూ సెటిల్మెంట్ రిపోర్ట్ ద్వారా ఈ క్రింది విషయాలు తెలుస్తున్నాయి. 5 ఎకరాల లోపువున్న రైత్వారీ ప్రాంతపు రైతాంగం 124 లక్షల భూమిశిస్తును 66 లక్షల ఎకరాల మెట్ట మాగాణిమీద ప్రతి సంవత్సరం చెల్లిస్తున్నారు. భూమిశిస్తులో దాదాపు సగం బీదరైతులే చెల్లిస్తున్నారు. తమ కొద్ది పొలంమీద వచ్చేది తమ భుక్తికే చాలదు. అందుచే ఈ చిన్నరైతులమీద పన్నులు వేయడం అన్యాయం. వందలకొలది ఎకరాలున్న రైతుమీద ఎకరానికి ఒకటే శిస్తు, బీదరైతు భూమిపై కూడా ఒకటే శిస్తు ఇప్పుడు వసూలుచేస్తున్నారు. ఈ పద్ధతిపోవాలి. 5 ఎకరాలలో వున్న రైతాంగం మీద అసలు పన్ను వేయకూడదు. ధనికరైతుల పొలాలమీద ఎక్కువ పన్నులు వేయాలి. ఎక్కువ పొలమున్న వారికి ఎకరానికి ఎక్కువగా పన్ను వేయాలి. తక్కువ పొలమున్న వారికి తక్కువ పన్ను. 5 ఎకరాల లోపు వారికి అసలు పన్నే ఉండరాదు. ఈ పన్ను పద్ధతికే ఆదాయాభివృద్ధి క్రమం (గ్రేడెడ్ టాక్స్) అని అంటాం.

ఈరకంగా ఎక్కువ ఆదాయంవచ్చే భూస్వాములమీద పన్ను వేస్తే వచ్చిన లోటును పూడ్చగలం. ప్రజా మంత్రివర్గాలు తమ నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని, ప్రజోపయోగ పనులను కుంటుపడనీయకుండా కొనసాగించవచ్చును.

రైతుల పొలాలు అన్యాక్రాంతం కాకూడదు

జమీందారీ ప్రాంతాలలో విపరీత వడ్డీ వ్యాపారాన్ని అరికట్టాలి. కౌలుల నిర్బంధాలతోను, రైత్వారీ ప్రాంతాలలో శిస్తుల బాధతోను రైతులు క్రుంగిపోతున్నారు. రైతువద్ద ఏమీ నిలువలు లేకుండాపోయాయి. విత్తనాలు కొనవలసివచ్చినా, ఎరువులు, పశువులు, పనిముట్లు కొనుక్కోవలసివచ్చినా, పన్నులు, మగతాలు కట్టవలసివచ్చినా, తన యింటికి కావలసిన వస్తువులు కొనుక్కోవలసి వచ్చినా అప్పుకోసం వడ్డీ వ్యాపారస్తునివద్దకు పరుగెత్తవలసివస్తూవుంది. వడ్డీవ్యాపారస్తుడే స్థానిక ధాన్యపు వ్యాపారిగా కూడా ఉంటున్నాడు. తాను ముందు ఇచ్చిన అప్పులకోసం ధాన్యాన్ని మాసూళ్ళలో తక్కువధరకు కొలుచుకుంటాడు. రైతుకు డబ్బు ఎంత అవసరమయితే అంత త్వరగా ధాన్యాన్ని అమ్ముకుంటాడు. తాను పండించే ధాన్యానికి తక్కువధరలు వస్తాయి. తన అప్పులూ తీరవు. తన అవసరాలకోసం, తిరిగి అప్పులకోసం వడ్డీవ్యాపారి వద్దకు పరుగెత్తుకు పోవలసివస్తుంది. ఈ విధంగా రైతు క్రమేణా అప్పులలో మునిగిపోతూ ఉంటాడు. అప్పులు తీర్చడానికి తన పొలాలన్నీ అమ్ముకుంటాడు.

గత యుద్ధానంతరం కూడా యుద్ధాన్నుండి తిరిగివచ్చిన సైనికులకు ప్రభుత్వం భూములిచ్చింది. కాని వారు; వానిని సాగుచేయడానికి కావలసిన పశువులు,

పనిముట్లు, పరపతిలేక అమ్ముకోవలసివచ్చింది. ధనిక భూస్వాములు, వడ్డీ వ్యాపారస్తులు సాధ్యమైనంత ఎక్కువ పొలాన్ని గుంజుకోవడానికి ఎప్పుడూ ఎదురుచూస్తూ వుంటారు. ఈ విధంగా లాక్కున్న పొలాలను తిరిగి రైతులకు విపరీతమైన కౌలుకిచ్చి లాభాలు గడిస్తారు.

సాగుచేసే రైతు నుండి వడ్డీ వ్యాపారస్తుని చేతిలోకి, ధనిక భూస్వామి చేతిలోకి భూమి పోకుండా చూడాలి. సాగుచేసే వాడి వద్దనే భూమి శాశ్వతంగా వుండేటట్లు చూడాలి. దీనికోసం ప్రజాప్రభుత్వం పొలాలను ఇతరులకు అమ్మకూడదని శాసించాలి. అమ్ముకోదలచినవారు ప్రభుత్వానికే అమ్ముకోవాలి. ప్రభుత్వం ఆ పొలాలను కొని సాగుచేసే రైతుకు, వాని అవసరాల కొద్దీ పంచిపెడుతూ వుంటుంది.

సామాన్యంగా ఏ రైతు కూడా పొలాన్ని అమ్ముకోవాలని చూడడు. వ్యవసాయానికి తగు సదుపాయాలు లేకనో లేక తన అప్పును తీర్చడానికో అమ్ముకుంటాడు. అందుచే ప్రజాప్రభుత్వం రైతుల అప్పుబాధను తొలగించాలి. దీనికోసం--

(1) వ్యవసాయ కూలీల, బీదరైతుల అప్పులను ఇక చెల్లించనవసరం లేదని శాసనం ద్వారా రద్దు చేయాలి.

(2) మద్రాసు రుణ నివారణ చట్టాన్ని ఈ క్రింది మార్పులతో రైతుల రుణ బాధను తొలగించడానికి అమలు జరపాలి.

(అ) ఒక సవరణ, ధనిక భూస్వామికి తన అప్పులు చెల్లించడానికి కావలసిన ఆస్తి ఉన్నప్పుడు అతని అప్పులు కూడా తగ్గించవలసిన అవసరం లేదు.

(ఆ) వడ్డీరేటు నూటికి సంవత్సరానికి 6-4-0 నుండి 3 రూపాయలకు తగ్గించాలి.

(3) 3 రూపాయలకు మించిన వడ్డీలను నిషేధిస్తూ శాసనం చేయాలి. వడ్డీ వ్యాపారాన్ని కంట్రోలులో ఉంచడానికి ప్రభుత్వమే మూలమూలల కో-ఆపరేటివ్ బ్యాంకుల నేర్పరచాలి. కో-ఆపరేటివ్ బ్యాంకులు ఏర్పడని చోట ప్రభుత్వ బ్యాంకు లేర్పరచి, రైతులకు మూడు రూపాయల వడ్డీతో అప్పులివ్వాలి.

సహకార పద్ధతులపైన వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేస్తాం

మన వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి, బీదరైతులు తమ పొలాలను సాగుచేసుకోడానికి ఈ క్రింది చర్యలను ప్రజా ప్రభుత్వాలు వెంటనే అమలు జరపాలి.

(1) రైతులకు వ్యవసాయ పనిముట్లు, ఎరువులు, విత్తనాలు, ఇంకా కావలసిన ఇతర సదుపాయాలను, పరపతిని ప్రభుత్వం సరఫరా చేయాలి. ఈ పనిని వ్యవసాయ డిపార్ట్‌మెంట్‌ను మరింత పెంచి రైతు సంఘాల సాయం తీసుకొని పనిచేయాలి.

(2) ప్రతి తాలూకాలోను వ్యవసాయాభివృద్ధికి శాస్త్ర పరిశోధనలు సాగించడానికి, చుట్టుప్రక్కల రైతులకు ఆదర్శవంతంగా ప్రదర్శించడానికి వ్యవసాయక్షేత్రాలు, పరిశోధనా కేంద్రాలు నెలకొల్పాలి. పంటలకు వచ్చే తెగుళ్ళను నాశనం చేయడానికి తోడ్పడాలి.

(3) ప్రతి తాలూకాలో పశువులు పెంచే కేంద్రాన్ని ఏర్పరచాలి. తాలూకా కేంద్రంలో ఒక పెద్ద పశువైద్యశాల, ప్రతి ఫిర్కాకు ఒక టూరింగ్ పశువైద్యుడు వుండాలి.

(4) రైతుల పశువులు అడవులలో మేయడానికి అవకాశాలివ్వాలి. పుల్లరులు చాలా కొద్దిగా వసూలు చేయాలి. ఆకు సత్తువను ప్రోగుచేసుకోడానికి అడ్డుపెట్టరాదు. కట్టెలు చౌకగా కొట్టుకోవడానికి అనుమతినివ్వాలి. వ్యవసాయ పనిముట్లు, ఇండ్లకు కావలసిన కలప బీదరైతులకు చౌకగా ఇవ్వాలి. కొండజాతులవారికి, అడవులలో నివసించే జాతులకు, అడవి పండ్లు, తేనె మొదలగునవి ప్రోగుచేసి అమ్ముకోవడానికి ఎట్టి రుసుం లేకుండా అనుమతినివ్వాలి.

వ్యవసాయాభివృద్ధికి, కావలసిన రీతిలో అటవీ సంపదను అభివృద్ధి పరచాలి. అడవులు పెంచాలి.

(5) గ్రామాలలో రైతులందరూ కలిసి సహకార పద్ధతులపై వ్యవసాయం చేసుకోడానికి ప్రోత్సహించాలి. ముఖ్యంగా బీదరైతులు ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించి తమ పంటలను, ఆదాయాన్ని ఎక్కువ చేసుకోవడానికి సహకార పద్ధతి మీద వ్యవసాయాన్ని కలిసి చేసేటట్లు ప్రోత్సహించాలి. ప్రజాప్రభుత్వం అటువంటి సహకార వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పడానికి కావలసిన యంత్రాలు, తదితర టెక్నిక్‌లు సహకారాన్నంతా ఇచ్చి ప్రత్యేక కృషి చేయాలి. వెంటనే ప్రజాప్రభుత్వమే బంజరులను వ్యవసాయ కూలీలకు ఇచ్చి సాగుకు తెచ్చేటప్పుడు ఆదర్శప్రాయమైన వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పాలి. వానిని చూసి ఇతర రైతాంగం కూడా సహకార వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పుతారు. కొత్త పొలాలను సాగుకు తేవడానికి, వ్యవసాయానికి కావలసిన సామగ్రినంతా అమెరికన్ యుద్ధ సామగ్రి నుండి ప్రభుత్వం తీసుకోవాలి.

మనదేశంలో చిన్నచిన్న పొలాలను, లక్షల కొలది రైతాంగం నేడు వేరువేరుగా సాగుచేస్తున్నారు. ఈ చిన్నచిన్న పొలాలన్నిటిని కలిపి విశాల వ్యవసాయక్షేత్రాలుగా, సహకార పద్ధతులమీద ఆధునిక యంత్రాలను విరివిగా ఉపయోగించి సాగుచేయాలి. ఈ రకంగా మనం మన వ్యవసాయాన్ని పూర్తిగా పునర్నిర్మించినప్పుడే మన రైతాంగాన్ని దారిద్ర్యాన్నుండి పూర్తిగా తొలగించగలుగుతాం. అప్పుడే మన ప్రజలకు కావలసిన పంటలన్నింటినీ మన వ్యవసాయం ద్వారా

పండించుకోగలం. అప్పుడే రైతులు, వృత్తిదారులు, కూలీలు అందరూ ఒకే వ్యవసాయ క్షేత్రంలో ఒకరితో ఒకరు సహకారంతో పనిచేసి వారి శ్రమకు తగిన ఆదాయాన్ని పొందుతారు. ఈ ఐక్య కృషి మీదనే ఆధునిక గ్రామ సీమలను ఏర్పరచగల్గుతాం. అయితే ఇలాంటి గ్రామసీమల నిర్మాణం ప్రజా ప్రభుత్వమున్నప్పుడే సాధ్యమవుతుంది. ఈ ప్రజా ప్రభుత్వం ధైర్యంగా ముఖ్య పరిశ్రమలన్నింటినీ, రవాణా సౌకర్యాలను, గనులను, బ్యాంకులను ఈ ప్రభుత్వాధీనం చేసుకొని దేశమంతటా పారిశ్రామికాభివృద్ధికి పూనుకోవాలి. ఈ పరిశ్రమాభివృద్ధితో పాటు జమిందారీ పద్ధతి, భూస్వామి, ముఠాదారీ, ఇనాందారీ పద్ధతులను రద్దు చేసి, భూమినంతా ప్రభుత్వపరం చేసుకొని వ్యవసాయాభివృద్ధికి పూనుకోవాలి. బీదరైతాంగానికి, పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలకు కొత్తగా సాగుకు తెస్తూ వున్న పొలాలను, బంజరు పొలాలను ఇచ్చి సహకార పద్ధతులపై వ్యవసాయాభివృద్ధికి కృషి చేయాలి. అప్పుడే కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరిన వ్యవసాయాభివృద్ధి, నూతన గ్రామసీమలు మనం చూడగలుగుతాం.

రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే ధర ఇవ్వాలి!
ప్రజలకు చౌకగా ఆహారాన్ని అందించాలి

గత యుద్ధానంతరం ధాన్యాల ధరలు మూడు సంవత్సరాలు పిదప పడిపోసాగాయి. 1930-34లో ఆర్థిక క్షోభ సమయంలో కూడా పంటల ధరలు పూర్తిగా పడిపోయాయి. 1919-21 మధ్యవున్న ధరలలో నూటికి 42 పాళ్ళు మాత్రమే 1930-34లలో వుండేవి.

పరిశ్రమాధికారులు, ఆర్థిక సంక్షోభం తామెదుర్కొని తమ లాభాలు తగ్గేట్లున్నప్పుడు తాము తయారుచేసే వస్తువుల ధరలు పడిపోకుండా అనేక కుటిల ప్రయత్నాలు చేస్తారు. ఉత్పత్తిని తగ్గించివేస్తారు. కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేస్తారు. వారి జీతాలను తగ్గిస్తారు. పెట్టుబడిదారులు, పరిశ్రమాధికారులు బ్యాంకుల మీద, పరపతి కరెన్సీ విధానం మీద, వ్యాపారం మీద తనకున్న పెత్తనాన్ని పురస్కరించుకొని తమ వస్తువుల ధరలు ఎక్కువగా వుండేటట్లు రైతుల నుండి తాము కొనే ముడిసరకుల ధరలు తక్కువగా వుండేటట్లు అనేక పనులు చేస్తూ వుంటారు.

ప్రత్తి, చక్కెర, పొగాకు, వేరుశనగ మొదలగు వర్తకపు పంటల ధరలు ప్రపంచ మార్కెట్ ధరల ననుసరించి, పెట్టుబడిదారులు సరాసరి కంట్రోలు చేస్తూ వుంటారు. ఆంధ్రలో రాయలసీమ జిల్లాలలో తయారైన ప్రత్తిని ఈ యుద్ధకాలంలో బొంబాయి మిల్లు యజమానులు కొనలేదు. ఒక కనీసపు ధర నిర్ణయించి అంతకన్నా ధరలు పడిపోతే తానే కొంటానని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. కాని అది కూడా కొనలేదు. ఇది జరిగిన రోజులలో మనదేశంలో గుడ్డల కరవు విపరీతంగా వుంది. గుడ్డల

ఖరీదులు యుద్ధానికి ముందుకంటే మూడురెట్లు, ఐదురెట్లు వున్నాయి. గుడ్డల మిల్లుల యజమానులు కోట్ల లాభాలు గడిస్తూ వచ్చారు. కాని రైతుల నుండి ప్రత్తిని రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే ధర ఇచ్చి మన ప్రజలకు కావలసిన గుడ్డను తయారుచేయడానికి మాత్రం ఈ మిల్లు యజమానులు నిరాకరించారు.

చెరకు ధరలు కూడా ప్యారీ కంపెనీలాంటివి నిర్ణయిస్తాయి. ప్రభుత్వం చేత రైతులకు నష్టకరమైన ధరలు నిర్ణయించేటట్లు చూస్తాయి. ఈ తక్కువ ధరలకు చక్కెర ఫ్యాక్టరీలకే అమ్మవలసిందనీ, కడకు బెల్లం కూడా తయారు చేయకూడదని ప్రభుత్వం శాసిస్తున్నది.

రైతులు చెరకు వేయకుండా ఇతర ధాన్యాలు వేసుకుంటామంటే దానికి నీటి సరఫరా ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వం నిరాకరిస్తుంది. పడమట పంపింగ్ ప్రాజెక్టును ఆ రకంగా ఆపివేసింది.

తుమ్మపాల తదితర ప్రాంతాలలో రైతుకు చెరకు ధర గిట్టుబాటయ్యేటట్లు నిర్ణయించాలని రైతుసంఘాలు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతి సంవత్సరం ఆందోళన చేసి, కొంతవరకు రైతుల కనుకూలంగా నిర్ణయించేటట్లు చేయగలిగాం.

సామర్లకోట చక్కెర ఫ్యాక్టరీ (ప్యారీ కంపెనీ వారిది) 1931-43 మధ్య 45 లక్షల రూపాయలు లాభాలు సంపాదించింది. తాను పెట్టిన పెట్టుబడి 13 లక్షల 64 వేలయితే, దానికి మూడున్నర రెట్లు లాభాలు గడించింది. అయితే రైతులకు మాత్రం గిట్టుబాటయ్యే ధరలివ్వడానికి తయారుకాదు.

వేరుశనగ ధరలను ర్యాలీ అండ్ కంపెనీ కంట్రోలు చేస్తుంది. ఈ కంపెనీయే తెలుగు జిల్లాల నుండి ఎక్కువ వేరుశనగను కొని ఎగుమతి చేస్తూ వుంటుంది. పొగాకు ధరలను ఐ.ఎల్.టి.డి. కంపెనీ కంట్రోలు చేస్తుంది. ఇవన్నీ ఇంగ్లీషువారి కంపెనీలు. వ్యాపార పంటలను మన తెలుగుదేశంలో మూడవవంతు పొలంలో వేస్తున్నారు. అంటే ఇంత పొలంపై ఈ పంటలను పండించే రైతాంగమంతా ఇంగ్లీషు పెట్టుబడిదారుల చేతులలో ఇరుక్కొని వున్నారు.

బియ్యం, సజ్జ, జొన్న మొదలగు ఆహారధాన్యాలను తీసుకుంటాము. ఈ రోజు తిండి కరువు దేశమంతటా వుంది. ప్రజలకు ధాన్యం కావాలి. అయినా ఎక్కువమంది రైతాంగానికి గిట్టుబాటయ్యే ధర కూడా పోతుంది. ఎందువల్లనో చూద్దాం.

బెంగాల్ కరువు నుండి మనం పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. 1943వ సంవత్సరం బెంగాల్‌లో ఆహార ధాన్యాలలో కొద్ది కొరత ఏర్పడింది. జమీందారులు, వర్తకులు రైతుల నుండి మాసూళ్ళలోనే ధాన్యాన్ని ప్రోగుచేసుకొని కూర్చున్నారు. వీరు కరువు నెలలో విపరీతమయిన లాభాలు వేసుకొని అమ్మారు. బస్తా బియ్యం రూ.100-120

లకు మధ్య అమ్మారు. కొన్ని స్థలాలలో రూ.300 లకు కూడా అమ్మారు. దొంగ మార్కెట్‌లో దొంగ వ్యాపారం చేసి 150 కోట్ల లాభాలు గడించారని, 15 లక్షల మంది కరువులో చనిపోయారని ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలిపాయి. అంటే దొంగవ్యాపారస్తులు తాము గడించిన ప్రతి రూ.1000 లకు ఒక మనుష్యుని బలితీసుకున్నారన్నమాట !

1943 అక్టోబర్, నవంబర్‌లలో ఇంత విపరీతంగా బెంగాల్‌లో బియ్యపు ధరలు వున్నాయి. కాని కొత్తపంట వచ్చేసరికి ధాన్యాన్ని దాచి వుంచిన వర్తకులు తమ పాత ధాన్యాన్ని మార్కెట్‌లోకి దించి చౌకగా అమ్మసాగారు. కొత్తపంటల ధరలు కూడా కారు చౌకగా రైతులు అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. బస్తాధాన్యాన్ని రూ. 5 లకు కూడా కొన్ని స్థలాలలో రైతులు అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. ఈ తక్కువ ధరలకు వర్తకులు కొత్తపంటను చాలా వరకు కొనివేశారు. ఆ మాసూళ్ళు అయిపోయిన కొన్ని నెలలకు మరలా బస్తా బియ్యాన్ని రూ.72 మొదలు రూ.90 లవరకు అమ్మసాగారు. జమీందారులు, దొంగ వ్యాపారస్తులు బియ్యపు వ్యాపారన్నంతా తమ స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొని, మాసూళ్ళలో రైతుకు తక్కువ ధర ఇస్తున్నారు. తదుపరి ప్రజలకు అమ్మే సమయం వచ్చినప్పుడు చాలా ఎక్కువ ధరకు అమ్మడం సాగిస్తున్నారు. రైతాంగం పేదరికం హెచ్చే కొద్దీ నిస్సహాయులై, మాసూళ్ళలోనే తమ ధాన్యాన్ని తక్కువ ధరకు జమీందారులకు, పెద్ద భూస్వాములకు, వ్యాపారస్తులకు అమ్ముకోవలసి వస్తుంది.

ఆంధ్రలో కూడా బీద రైతులు, చిన్న రైతులు, తమ ధాన్యాన్ని మాసూళ్ళలో 2 మణుగుల బస్తా రూ.10 ల మొదలు 8 రూపాయలకు కూడా మిల్లు యజమానులకు అమ్ముకోవడం మనం చూస్తున్నాం. మూడు మణుగుల బస్తా బియ్యం రూ.24 ల కంట్రోలు ధర వున్నప్పుడు న్యాయమైన లాభాలు వేసుకొని రైతుకు బస్తా ధాన్యానికి 11 రూ. వరకు ఇవ్వడానికి అవకాశముంది. కాని రెండుమూడు రూపాయలు తగ్గించి వర్తకులు కొంటున్నారంటే రైతాంగాన్ని ఏ విధంగా దోచుకొంటున్నదీ తెలుస్తుంది. ఇంతేగాదు. ఈ వర్తకులు బియ్యాన్ని కంట్రోలు రేటుకు అమ్మడం అరుదు. బస్తా బియ్యాన్ని రూ.27 లు మొదలు 36 రూపాయల వరకు అమ్ముతుంటారు. కొరత ప్రాంతాలలోను, కరువు ప్రాంతాలలోను మరింత అధిక ధరలకు అమ్ముతారు. మొన్న ఈ మధ్య తుపాను వచ్చినప్పుడు వచ్చే సంవత్సరానికి పంటలు తగ్గుతాయని అందరికీ తెలిసింది. వెంటనే మిల్లు యజమానులు, పెద్ద భూస్వాములు, వర్తకులు, తమ వద్దనున్న ధాన్యానికి ధరలు పెంచేశారు. కంట్రోలు రేటు రూపాయికి నాలుగుశేర్లు బియ్యం అయినా, రూపాయికి రెండున్నర, మూడుశేర్ల చొప్పున దొంగ మార్కెట్‌లో అమ్మడానికి మొదలుపెట్టారు. దీనిని బట్టి ఆంధ్రలో కూడా బెంగాల్‌లో వలె బియ్యపు ధరలను కంట్రోల్ చేయడానికి జమీందారులు, పెద్ద భూస్వాములు, దొంగ వ్యాపారస్తులు ప్రయత్నిస్తున్నారని తేలుతూ వుంది. వీరి ఆటలు సాగితే

రైతులకు తక్కువ ధరలిచ్చి, ప్రజలకు ఎక్కువ ధరలకు ఆహారాన్ని అమ్ముతారు !

ఈ పరిస్థితులీ విధంగా వుంటే ప్రభుత్వం ఏమి చేస్తూ వుందో చూద్దాం. యుద్ధకాలంలో కోట్ల కొలది రూపాయలు ఖర్చుచేస్తూ వచ్చింది. కాని యుద్ధం పూర్తయ్యాక, యుద్ధం నుడి తిరిగివచ్చే సైనికులకూ, యుద్ధ పరిశ్రమలో నుండి పంపించి వేయబడే కార్మికులకూ యుద్ధకాలంలో లాగనే కోట్లు ఖర్చుపెట్టి, పని కల్పించడానికి ప్రభుత్వం పూనుకోవడం లేదు. పెద్ద పరిశ్రమలను, రోడ్లు, రైలు మార్గాలను, ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్ట్‌లను నిర్మించడానికి పూనుకోవడం లేదు. కార్మికులను యుద్ధ పరిశ్రమల నుండి తీసేస్తూ వుంది. దీని ఫలితం మరింత నిరుద్యోగం రోజురోజుకు పెరిగిపోతుంది. ప్రజలు సంపాదించేది రోజురోజుకు తగ్గిపోతుంది. ప్రభుత్వపు ఖర్చు తగ్గేకొద్దీ ప్రజలు సంపాదించి ఖర్చుపెట్టడం కూడా తగ్గినప్పుడు అన్ని వస్తువుల ధరలు పడిపోతాయి. ధరలీరకంగా పడిపోవడానికి ఆరంభించినప్పుడు పెట్టుబడిదారులు, పరిశ్రమాధికారులు తమ వస్తువుల ధరలు పడిపోకుండా ఆహారపదార్థాలు, ప్రత్తి, పొగాకు, వేరుశనగ, చెరకు మొదలగు ముడిసరకుల ధరలు తగ్గించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అందులో కొంతవరకు కృతకృత్యులు కావడానికి కూడా అవకాశముంది. రైతులు పండించే ముడిసరకుల ధర ఫ్యాక్టరీలలో తయారయ్యే వస్తువుల ధరలకన్నా హెచ్చుగా పడిపోతాయి. అందుచే రైతు తానమ్మే వస్తువులకు తక్కువ సంపాదించుకుంటాడు. తాము కొనుక్కోవలసిన వస్తువులకు ఎక్కువ ఇచ్చుకోవలసి వస్తుంది. ప్రజలు తాము కొనుక్కొనే వస్తువులకన్నింటినీ, తిండితో సహా ఎక్కువ ధరలు బ్లాకు మార్కెట్‌లో తెచ్చుకోవలసి వుంటుంది.

అందుచే కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యక్రమంలో ముఖ్యాంశం ఇది. భూస్వామి, వడ్డీవ్యాపారి, దొంగవ్యాపారస్తుడు ఈ త్రిమూర్తుల బారి నుండి రైతును రక్షించడానికి, అమిత లాభాపేక్షకులయిన దొంగ వ్యాపారస్తుల చేతుల నుండి ధాన్యపు వర్తకాన్నంతా తొలగించి వేయాలి. ప్రజా ప్రభుత్వమే ప్రతి గ్రామంలో ధాన్యాన్ని కొని అమ్మే సహకార విక్రయ సంఘాలను (కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్‌ను) ఏర్పాటు చేయాలి. వానిపై తాలూకా కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్, జిల్లా కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్, ముఖ్యపట్టణాలలో పట్టణ కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్‌ను ఏర్పరచాలి. కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్ రైతుల నుండి వారికి గిట్టుబాటయ్యేధరకు మిగులు ధాన్యాన్నంతా కొంటాయి. ప్రజాప్రభుత్వం గిట్టుబాటయ్యేటట్టే ధరను నిర్ణయిస్తుంది. గ్రామాలలో ఈ ఆహార ధాన్యాలను నిలువచేయడానికి ఏర్పాటు చేస్తాయి. గ్రామాలలో పంటలు లేని ప్రజలకు, ఇతర వృత్తిదారులకు చౌకగా న్యాయమైన రేట్లకు అమ్ముతాయి. గ్రామాలకుపోను మిగులు ధాన్యాన్ని జిల్లా, రాష్ట్ర ,కేంద్ర ధాన్యపు స్టోర్స్‌కు అమ్ముతాయి. ఆ రకంగా పట్టణ ప్రజలకు కూడా న్యాయమైన చౌక ధరలకు ఆహారధాన్యాలు దొరుకుతాయి.

ఈ సహకార విక్రయ సంఘాలే (కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్) రైతులకు కావలసిన పనిముట్లు - ఎరువులు, గుడ్డలు, కిరసనాయిల్, చక్కెర, ఉప్పు వగైరా సామగ్రిని కంట్రోలు రేట్లకు అమ్ముతాయి.

ధాన్యాలలోని వ్యాపారమంతా వ్యక్తిగత వర్తకుల చేతుల నుండి తీసివేసి, కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్ ద్వారా నడపడంవల్ల చిన్న వర్తకులకు, చిల్లర వర్తకులకు , జీవనోపాధిపోదు. ఎందుకంటే నేడు వారిస్థితి దొంగ మార్కెట్‌చేసే పెద్ద వ్యాపారస్తులక్రింద ఏజెంట్లు తప్ప మరేమీకాదు. రేపు ఈ కో- ఆపరేటివ్ స్టోర్స్‌లలో ఉద్యోగులుగా వుంటారు. అప్పుడు దొంగవ్యాపారస్తులకు లాభం సంపాదించి పెట్టడానికిగాక ప్రజలకు వస్తువులను సక్రమంగా అందించి ప్రజలయెడల తమ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చుకోవడానికి తమ జీవనోపాధిని సంపాదించుకోవడానికి తమ అనుభవాన్ని వినియోగిస్తారు. వారు న్యాయమైన వ్యాపారం చేసేటప్పుడు సంపాదించేదానికన్నా ఏమాత్రం తగ్గకుండా ఈ స్టోర్స్‌లలో వారికి జీతబత్తెము లుంటాయి. ఈ స్టోర్స్‌లవలన నష్టపడేది 1943-45ల మధ్య గుత్తాధికారం సంపాదించిన పెద్ద పెద్ద దొంగవ్యాపారస్తులు మాత్రమే. వారి వ్యాపారము మాత్రమే లేకుండా చేయబడుతుంది.

ఈ స్టోర్స్‌వలన రైతుకు తాను పండించిన పంటకు గిట్టుబాటయ్యే ధర ఖచ్చితంగా దొరుకుతుంది. గ్రామ, పట్టణ ప్రజలు తమ తిండిని న్యాయమైన ధరలకు కొనుక్కోగల్గుతారు. మిగులు ధాన్యాన్ని గ్రామాలలోను, పట్టణాలలోను సిమెంట్ కాంక్రీటు గిడ్డంగులలో నిలువ చేయబడి ఎప్పుడు ఎక్కడికి అవసరమైతే అచ్చటికి పంపించడానికి వీలవుతుంది.

వ్యవసాయ కూలీలు

మన గ్రామాలలో సగానికి సగంమంది వ్యవసాయ కూలీలను చూశాం. వీరిలో ఎక్కువ మంది ఆదిమాంధ్రులు. తెలుగు ప్రజలు మొత్తం జనాభాలో షెడ్యూల్డ్ క్యాస్ట్ ప్రజలు (నిమ్నజాతి ప్రజలు) ఐదవవంతు ఉన్నారు. వ్యవసాయ కూలీలలో వీరుగాక గౌడ, శెట్టిబలిజ, యాదవ, కాపు, కమ్మ, రెడ్డి కుటుంబాలనుండి కూడా కొద్దిగా వున్నారు.

ఆదిమాంధ్రులు గ్రామాలకు బయట పల్లెలలో నివసిస్తున్నారు. వారి ఇండ్లు మురుగు కూపాలలో, చాల అపరిశుభ్ర స్థలాలలో క్రిక్కిరిసి ఉంటున్నాయి. సాంఘికంగా వారిని అంటుకోరాదని ఇతర కులస్తులు దూరంగా పెట్టారు. వీరిని, గ్రామస్థులందరూ ఉపయోగించే చెరువుల నుండి, నూతుల నుండి నీళ్ళు తెచ్చుకోనివ్వరు. కొన్ని గ్రామాలలో వారిని కొన్ని వీధులగుండా కూడా పోనివ్వరు.

గ్రామంలో పాఠశాలలకు ఇతర కులస్తులు వస్తే వీరిని రానివ్వరు. వారికి ప్రత్యేకంగా వారి పల్లెలలో వేరేస్కూళ్ళు కొద్దిగా ఏర్పాటుచేశారు.

పాలేరుకు సంవత్సరానికి రూ.100 మొదలు రూ.250ల వరకు జీతముంటుంది. దినకూలీకి రోజుకు 4 అణాల నుండి రూపాయి వరకు ఆయా స్థలాన్ని బట్టి, ఫలితాన్ని బట్టి వుంటుంది. స్త్రీలకు పురుషులకన్నా తక్కువ జీతాలిస్తారు. నెలకొక రోజుకూడా పాలేరుకు సెలవు ఉండదు. అతనికి నియమిత గంటలని వుండవు. రాత్రనక, పగలనక ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు పనిచేయాల్సి ఉంటుంది. కోతలు, ఊడ్పులు (నారువేతలు) మొదలగు పనిరోజులలో ఎక్కువగంటలు పనిచేయాల్సి వుంటుంది. జబ్బుపడితే గాని, ఏమైనా ప్రమాదం కల్గిన గాని, ముసలితనంలో గాని అతని పోషణకు తగిన ఏర్పాటేమీ లేదు.

1932 నుండి కమ్యూనిస్టు పార్టీ వ్యవసాయ కూలీసంఘాలను ఏర్పర్చి పనిచేస్తూవుంది. వీరిలో ఆదిమాంధ్రులు, క్రైస్తవులు లేక ఏ ఇతర కులాలకు చెందిన వారినైనా వ్యవసాయ కూలీలనందరినీ కలిపి సంఘాలు ఏర్పాటుచేయడానికి కృషి చేస్తూ వచ్చింది. ఈ వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమం గ్రామాలలో రైతులతో దగ్గరి సంబంధాలు పెట్టుకొంటూ, పరస్పర సహకారంతో అభివృద్ధి అవుతూ వచ్చింది. వ్యవసాయకూలీల కోర్కెలను, రైతుల కోర్కెలను రెండూ, గ్రామంలో వీరిరువురి ఐక్య ఉద్యమాభివృద్ధి వల్లనే సాధించగలిగాం. బంజరుపొలాలు కావాలన్నా,న్యాయమైన కూలి రేటుకావాలన్నా, పరిశుభ్రమైన ఇండ్లు, విద్యాసౌకర్యాలు, సాంఘిక, ఆర్థిక రక్షణ కావాలన్నా రైతుకూలీ సామరస్యంవల్లనే అవి సాధ్యమవుతాయి. వారిద్దరి ఐక్య ఉద్యమం వల్లనే గ్రామాన్నంతా పీడించుకుంటున్న ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని, దాని తాబేదారులయిన జమీందారులు, పెద్ద భూస్వాములు, దొంగ వ్యాపారస్తులను ఎదుర్కొని తమ కోర్కెలను నెరవేర్చుకోగలరు. చాలా గ్రామాలలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యవసాయ కూలీ సమ్మెలను ధనిక భూస్వాములు గావించే అన్యాయాలను వ్యతిరేకిస్తూ నడిపింది. జీతాలు హెచ్చుజేయాలనీ, సక్రమ కొలత పాత్రలతో యివ్వాలనీ, ఇతర సదుపాయాలు కల్గించాలనీ చేసిన ఈ సమ్మెలను తదితర రైతాంగం బలపర్చుతూ వచ్చింది.

ఆదిమాంధ్రులు వేలకొలది సంవత్సరాలుగా సామాజికంగానూ, ఆర్థికంగానూ అణగద్రొక్కబడి ఇప్పుడిప్పుడే మేల్కొంటున్నారు. అంటరానితనం పోవాలని కాంగ్రెస్ చేస్తూ వచ్చిన ప్రచార ఉద్యమం సరిపోదని, కొన్ని హరిజన హాస్టల్స్, హరిజన విద్యార్థులకు కొంతమందికి చదువుకోడానికి కొంత నెలసరి జీతాలేర్పరచడం యివి సరిపోవని తెలుసుకుంటున్నారు. మొట్టమొదట కాంగ్రెస్ ఉద్యమంలో గాంధీజీ నాయకత్వాన వారు మేల్కొన్నారు. గత 25 సంవత్సరాల జాతీయోద్యమం, ఆంధ్రలో

గత 15 సంవత్సరాల వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమం వీని ప్రభావం చేత నేడు వారు సమాన ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక అధికారాలను కోరుతున్నారు. వారిలో చదువుకున్న యువకులు, ఉపాధ్యాయులు తమకొక సంఘం కావాలంటూ షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్ ఫెడరేషన్ నిర్మించుకుంటున్నారు. షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్ ఫెడరేషన్‌లో ఆదిమాంధ్రులకందరికీ ఏ రాజకీయ పార్టీకి చెందినా శ్రీ అంబేద్కర్ అనుయాయులుగాని, కాంగ్రెస్‌కు చెందినవారుగాని, కమ్యూనిస్టు పార్టీని బలపరిచేవారుగాని, అందరికీ స్థానముండాలని కమ్యూనిస్టులం పనిచేస్తున్నాం. షెడ్యూల్డ్‌కాస్ట్ ఫెడరేషన్, ఇతర కులాలలోని వ్యవసాయ కూలీలతోను, క్రైస్తవ షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్ కూలీలతోను కలిసి ఒక ఐక్య వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమాన్ని నిర్మించడానికి కమ్యూనిస్టులం కృషి చేస్తాం. ఈ ఐక్య వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమం గ్రామాలలో రైతులతోను, పట్టణాలలో అభివృద్ధి కోరే ప్రజలతోను, కాంగ్రెస్, లీగ్-కమ్యూనిస్టుపార్టీలతోను కలిసి ఇంగ్లీష్ ప్రభుత్వాన్నుండి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకోవడానికి పనిచేస్తుంది. వ్యవసాయ కూలీల ఈ క్రింది కనీసపు కోర్కెలకోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిరంతరం కృషిచేస్తూ వుంటుంది.

1. వ్యవసాయ కూలీలకు, బీదరైతులకు బంజరుభూములను ఇప్పించాలి.
2. వ్యవసాయ కూలీల అప్పులను పూర్తిగా రద్దుచేయాలి.
3. కనీసపు కూలీని నిర్ణయిస్తూ చట్టంచేయాలి. ఈ రోజు పరిస్థితులలో ఊడ్పులు, కోతల కాలంలో బస్తా ధాన్యం (72 శేర్ల బస్తా) ఎన్ని రూపాయలు అమ్ముతుందో అన్ని అణన్నరలకు తక్కువగాకుండా దినకూలీ వుండాలి. మిగిలిన కాలాలలో బస్తాధాన్యం ఎన్ని రూపాయలు అమ్ముతుందో అన్ని అణాలకు తగ్గకుండా వుండాలి. ప్రస్తుతపు ధరలను బట్టి రోజుకు 10 అణాలకు తగ్గకుండా రు.1 వరకు దినకూలీ గ్యారంటీ చేయాలి.

కూలీ ధాన్య రూపంగా ఇస్తే డబ్బుకు సరిపోయే ధాన్యాన్ని కొలిచి ఇవ్వాలి.

4. వెంటనే సంవత్సరానికి కనీసం ఒక నెల రోజులు సెలవులుండాలని చట్టం చేయాలి. క్రమేణా వ్యవసాయాభివృద్ధి జరిగేకొద్దీ పారిశ్రామిక కార్మికులకెట్టి సెలవులున్నాయో అట్టి సెలవులే వ్యవసాయ కూలీలకు కూడా యిప్పిస్తూ చట్టం చేయవలసి వుంటుంది.

5. వ్యవసాయ కూలీల యెడల మర్యాదగా ప్రవర్తించాలి. వారిని దూషించరాదు.

6. ప్రభుత్వం వ్యవసాయ కూలీలు జబ్బుపడినప్పుడు, ప్రమాదానికి గురైనప్పుడు, ముసలితనం, నిరుద్యోగాలకు గురైనప్పుడు వారికి భీమాపద్ధతిమీద జీవన భృతి కలిగించాల్సి వుంటుంది. దానికయ్యే ఖర్చంతా ప్రభుత్వమే పెట్టుకోవాలి.

7. వారికి మంచి ఇండ్లవసతులు కల్పించాలి. దానికోసం కావలసిన భూమిని ఎచ్చటనున్నా తీసుకోవాలి. వారి పల్లెలలో మంచి వీధులు, దీపాలు వేయించాలి.

త్రాగడానికి ఎక్కువ నూతులు త్రవ్వించాలి. ఎక్కువ విద్యా సౌకర్యాలు కల్గించాలి.

8. ఉద్యోగాల్లలోనూ జనాభాకు తగినట్లు స్థానాలివ్వాలి. శాసనసభలలోను, పంచాయతీ, జిల్లాబోర్డులలో షెడ్యూల్డ్ లోకాస్ట్ ప్రతినిధులు వారి జనాభాకు తగినట్లు ఉండాలి. వారు ఆర్థికంగాను, సామాజికంగాను వెనుకబడి ఉన్నంతకాలమూ, వారు కావాలంటే, ప్రత్యేక నియోజకవర్గాల ద్వారానే వారి ప్రతినిధులను వారు ఎన్నుకోవచ్చు.

9. పబ్లిక్ స్థలాలలో ఉన్న బావులు, చెరువులు, వీధులు, సత్రములు, స్కూళ్ళలోకి వారు స్వేచ్ఛగా పోవచ్చు. దీనికి అడ్డంకులు కల్గించడం నేరంగా పరిగణింపబడుతుంది. అంటరానితనాన్ని పాటించి వారిని హేయంగా చూడడంకూడా నేరంగానే పరిగణింపబడుతుంది.

10. పొలాలు, వ్యవసాయంలో పని చూపించలేని వ్యవసాయకూలీలందరికీ క్రొత్త పరిశ్రమలను నిర్మించడంలోనూ, పెద్దపెద్ద ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టులు, రోడ్లు, రైల్వే స్కీములను నిర్మించడంలోనూ పనికల్పించాలి.

సైన్యమునుండి తిరిగి వచ్చే సైనికులు

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం నేడు వ్యవసాయ కూలీలు, బీదరైతులు, సాగుచేస్తున్న బంజరు భూములను వారినుండి తీసుకొని సైన్యాన్నుండి తిరిగివచ్చినవారికివ్వాలని చూస్తూవుంది. అదేవిధంగా రైల్వేలలోను, ఇతర ఫ్యాక్టరీలలోను కార్మికులను ఉద్యోగంలోనుండి తీసివేసి సైన్యంలో నుండి వచ్చినవారికి ఇవ్వాలని ప్రయత్నాలు చేస్తూవుంది. దీనివలన యుద్ధకాలంలో బంజర్లు సాగుచేస్తున్న వ్యవసాయకూలీలకు యుద్ధకాలంలో సైన్యంలో చేరిన కూలీలకూ మధ్య చీలికలు, తగాదాలు పెట్టడానికి చూస్తూవుంది. అదేరీతిగా పరిశ్రమలలో ఇదివరకు పనిచేస్తూవున్న కార్మికులకు, యుద్ధంలో సైనికులుగాచేరి టెక్నికల్‌గా తయారయిన కార్మికులకు మధ్య తగాదాపెట్టడానికి చూస్తూ ఉంది. అంతేకాని సైన్యంలోనుండి తిరిగి వచ్చేవారికీ గ్రామ, పట్టణాలలో వుండే నిరుద్యోగులందరికీ పనికల్పించే మార్గం చూడటంలేదు. పెద్దపెద్ద పరిశ్రమలను, ఇరిగేషన్, రైలు, రోడ్ల ప్రాజెక్టులను పెద్దయెత్తున ఆరంభించి నిరుద్యోగంలేకుండా చేయడంలేదు.

ఆంధ్రలో ఒక లక్షమంది సైనికులు సైన్యాన్నుండి తిరిగివస్తారు. దీనికి కొన్ని రెట్లమంది కూలీలు యుద్ధ పరిశ్రమలనుండి, పనులనుండి తిరిగివస్తారు. వీరందరికీ పని కల్పించడానికి ప్రభుత్వం 16 వేల ఎకరాల బంజరును మాత్రం ప్రత్యేకించింది.

రైతులపొలాన్ని, వ్యవసాయకూలీల పొలాన్ని తీసుకోకూడదు. జమీందారుల బంజరుపొలాన్ని, ఇంతవరకు సాగుకు తీసుకురాని ప్రభుత్వపు బంజరుభూములను,

సైన్యంలోనుండి తిరిగి వచ్చేవారికివ్వాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతోంది. పొలాలు ఇవ్వగా మిగిలిన సైనికులకు పనికల్పించడానికి వెంటనే పరిశ్రమలను, ఇరిగేషన్, రైలు, రోడ్ల ప్రాజెక్టులను నిర్మించడానికి పూనుకోవాలి.

చేపల పరిశ్రమ : అగ్నికుల క్షత్రియులు

వీరిలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు సముద్రతీరాన నివసిస్తున్నారు. చేపలు పట్టి తమజీవితాన్ని గడుపుకుంటారు. కాని చేపలు చాలాకాలం వరకు చెడిపోకుండా భద్రం చేయడానికి కావలసిన సదుపాయాలేమీ లేవు. చేపనూనె తీయడానికి కూడా పరిశ్రమలేమీ లేవు.

సముద్రంలో దూరంగా వెళ్ళి లోతునీటిలో చేపలు పట్టడానికి వారికి చిన్నపడవలు చాలవు. సముద్రపుటొడ్డుకు సమీపంలో చేపలు సరిగా పడక తిండికి అగచాట్లు పడవలసి వస్తూ ఉంది. కృష్ణాజిల్లా దివితాలూకాలో చేపలు పడక ఒక విషపు చేదు కాయ తిని మత్తుతో కొన్నినెలలు జీవితం గడుపుతున్నారు. విశాఖలో 1943 తుపానువల్ల కోస్తాగ్రామాలలో అగ్నికుల క్షత్రియుల పల్లెలు ధ్వంసమయ్యాయి. అప్పటినుండి వారిలో చాలామంది తిండిలేక, చలిజ్వరానికి గుర్రై మంచాన పడ్డారు.

వీళ్ళ కష్టాలను తొలగించడానికి చేపలుపట్టే వారికోసం కో-ఆపరేటివ్ సంఘాలను ప్రభుత్వం కావలసిన డబ్బు పెట్టి ఏర్పాటుచేయాలి. అవి :

1. చేపలు పట్టేవారికి కావలసినంత నూలును వలలు అల్లడానికి సరఫరా చేయాలి.
2. సముద్రంలోకి దూరంగా వెళ్ళి లోతు నీటిలో చేపలు పట్టడానికి సరిపోయే పడవలు తయారుచేయాలి.
3. చేపలను పెంచటానికి తగు ఏర్పాట్లు చేయాలి. చేప నూనె పరిశ్రమ స్థాపించాలి. చేపలు ఎక్కువకాలం చెడిపోకుండా చేసి, దూర దూర ప్రాంతాలకు ఎగుమతి ఏర్పాట్లు చేయాలి.

తాటిబెల్లపు పరిశ్రమ : శెట్టిబలిజ, గౌడ కులస్థులు

శెట్టిబలిజ, గౌడకులస్థులు చాలామంది తాటి, ఈత, కొబ్బరి చెట్ల గీతమీద జీవిస్తున్నారు. వీరు గీసిన తియ్యకల్లు (చారు)ను బెల్లంగా వండితే, దానిని ప్యారీ అండ్ కంపెనీ చాలా తక్కువ ధరకు కొని పిప్పరమెంట్లుగా, చాక్లెట్లుగా మార్చి విపరీత లాభాలు సంపాయించుకుంటూ వుంది. ప్యారీ అండ్ కంపెనీని ప్రజాప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలని, ఇంకా అట్టి ఫ్యాక్టరీలను ఎక్కువగా కట్టి ఈ పరిశ్రమను అభివృద్ధి చేసి చెట్ల గీత గీసినవారికందరికీ జీవనోపాధి ఏర్పాటు చేయాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతోంది. ఈ రోజు గ్రామాలలో నిరుద్యోగులుగా వున్న చాలామంది గీత

గీసేవారు ఈ ఫ్యాక్టరీలవలన తమకు అనుభవమున్న పనిలో జీవనోపాధి కల్గివుంటారు.

ఆదిమ నివాసులు

తెలుగుదేశంలో ఆదిమ నివాసులు, చెంచులు, ఎరుకలు, యానాదులు, దొమ్మరులు, కోయలు, సవరలు, గరబరలు, లంబాడీలు మొదలగు జాతులవారు నివసిస్తున్నారు. ఎరుకలు, యానాదులు, దొమ్మరులు, లంబాడీలు తప్ప మిగిలినవారు ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలోను, అరణ్య ప్రదేశాలలోను నివసిస్తున్నారు. వీరందరిపై ప్రభుత్వోద్యోగులు అధికారం చెలాయిస్తూ వెట్టి చేయించుకుంటున్నారు. అనేక నిర్బంధాలకు గురిచేస్తున్నారు. క్రిమినల్ ట్రైబ్స్ యాక్ట్‌ను వినియోగించి వీరిని బానిసలుగా చేసివేశారు . ఏజెన్సీ ప్రాంతాలను ప్రజా మంత్రివర్గాల క్రిందకు రానివ్వలేదు. గవర్నర్ ప్రత్యేకాధికారాలను వినియోగించి వీరిపై పాలన సాగిస్తున్నారు. వీరిపై అధికారులు గావించే అక్రమాలను సహించలేక ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో అనేక పర్యాయాలు తిరుగుబాటులు, పితూరీలు జరిగాయి. 1923లో అల్లూరి సీతారామరాజు నడిపిన ఆదిమవాసుల పోరాటం రెండేండ్ల పాటు నడిచింది.

వీరి అభివృద్ధికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఈ క్రింది కార్యక్రమంతో పనిచేస్తోంది.

1. ఇప్పుడు గవర్నర్ ప్రత్యేకాధికారాలక్రింద వున్న ప్రాంతాలనన్నింటినీ ప్రజా ప్రభుత్వం క్రిందకు తీసుకురావాలి.

2. వీరిపై పెత్తనం చేసే ముఠాదారుల, ప్రభుత్వోద్యోగుల అన్యాయాలను అరికట్టి, వీరు స్వేచ్ఛగా అభివృద్ధి చెందడానికి అవకాశాలు కల్పించాలి.

3. వీరిపై ప్రత్యేకంగా ఉపయోగించే నిర్బంధ చట్టాలను రద్దు చేయాలి. క్రిమినల్ ట్రైబ్స్ యాక్ట్‌ను రద్దుచేయాలి.

4. వీరు అడవులలో నుండి తెచ్చి అమ్మే సరకులకు న్యాయమయిన ఖరీదులు ఇచ్చేటట్లు చూడాలి. అమాయకులు కాబట్టి మోసంచేసి చాలా తక్కువ ఖరీదులకు కొనే పద్ధతి మాన్పించాలి.

5. వెట్టి చేయించుకోవడాన్ని నేరంగా శాసించి వెట్టిని ఆపుచేయాలి. న్యాయమైన దినకూలి ఏర్పరిచి వారికిప్పించేటట్లు చూడాలి.

6. వీరికి చదువు, వారి జీవనోపాధికి కావలసిన వృత్తులు ప్రత్యేక శ్రద్ధతో నేర్పాలి. వారి సాంఘికాచారాలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి అందులో వారి అభివృద్ధికి నష్టమైనవానిని నిరుత్సాహపరుస్తూ, అభివృద్ధికరమైన ఆచారాలను ప్రోత్సహిస్తూ, వారు ఆత్మవిశ్వాసంతో ముందుకు పోయేటట్లు పనిచేయాలి.

ముగింపు

కమ్యూనిస్టు వ్యవసాయాన్ని వృద్ధిచేసి మన ప్రజలందరికీ తిండిని సమృద్ధిగా

తయారుచేయడానికి ఈ క్రింది కార్యక్రమాన్ని ఇస్తూ వుంది. దానిని అమలుపెట్టడానికి తీవ్రంగా కృషి చేస్తుంది :

ఏ ప్రజామంత్రి వర్గమయినా తాను అధికారం తీసుకొనిన ఒకసంవత్సరంలోపు మూడు ప్రధాన శాసనాలు గావించాలి:

ఒకటి భూమిచట్టం : ఇది జమిందారీ, ఇనాందారీ, ముఠాదారీ పద్ధతిని రద్దుచేసి వారి పొలాలను నేడు సాగుచేస్తున్న రైతుకూలీలకు చెందేటట్లు చేస్తుంది. నూరు ఎకరాలకు మించిన పొలాన్ని నష్టపరిహారమిచ్చి, స్వాధీనం చేసుకొని పొలం లేనివారికి పంచడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారమిస్తుంది. కౌలుదారీ పద్ధతి లేకుండా చేసి పతిరైతు తన పొలాన్ని సాగు చేసుకొనేటట్లు చేస్తుంది. ప్రభుత్వానికి తప్ప, ఇతరులెవరకీ పొలాన్ని అమ్ముకోడానికి వీలులేకుండా చేసి, సాగుచేసే రైతులనుండి పొలం అన్యాక్రాంతము గాకుండా గ్యారంటీ చేస్తుంది. 5ఎకరాలలోపు రైతుపై భూమిపన్ను లేకుండా చేస్తుంది. ఇతర రైతులపై ఆదాయాభివృద్ధి క్రమానుసారం ఎక్కువ పొలమున్నవారికి ఎక్కువ పన్నురేటు, తక్కువ పొలమున్నవారికి తక్కువ పన్నురేటు విధిస్తుంది.

రెండవ చట్టం వడ్డీవ్యాపారాన్ని నిషేధించే చట్టం: ఇది విపరీత వడ్డీల పద్ధతిని రద్దుచేసి రైతులకు, వృత్తిదారులకు కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీలద్వారా (సహకారపరపతి సంఘాల ద్వారా)గాని, లేక ప్రభుత్వ బ్యాంకుల ద్వారా గాని నూటికి సంవత్సరానికి మూడురూపాయల రేటున అప్పులు దొరికేటట్లు చేస్తుంది. దీనికి కావలసిన పెట్టుబడిని ప్రస్తుతపు షావుకార్లనుండి స్వల్పవడ్డీల నిచ్చి తీసుకుంటుంది. వ్యవసాయకూలీల, బీదరైతుల అప్పులను రద్దుచేసి, ఇతర రైతుల రుణబాధను తగ్గిస్తుంది.

మూడవ చట్టం దొంగమార్కెట్ వ్యతిరేక చట్టం : ఇది ప్రజల తిండి మీద, రైతుకు కావలసిన వస్తువులమీద దొంగవ్యాపారస్తులు అధికారాన్ని పూర్తిగా తొలగిస్తుంది. ఆ వ్యాపారాన్నంతా సహకార విక్రయ సంఘాల ద్వారా నడుపుతుంది. ఆ సహకార విక్రయసంఘాలలో ఇప్పుడు వర్తకం చేస్తున్న చిల్లరదుకాణాదారులకు, చిన్న వర్తకులకు పనులు కల్పిస్తుంది.

ఈ చట్టాలను సమగ్రరూపంలోపాసుచేసేలోపల, ప్రజామంత్రి వర్గాలు వచ్చిన వెంటనే ఈ క్రింది చర్యలు అమలు జరపడానికి ఆర్డినెన్సులు ప్రకటించాలి.

1. జమిందారులు, ఇనాందారీ, ముఠాదారులు రైతుల నుండి తాము వసూలు చేసుకొన్న శిస్తు ఆదాయాలపై ఆదాయపు పన్ను విధించాలి. రు.6,000కన్నా మించిన శిస్తు ఆదాయమంతా ప్రజాప్రభుత్వ ఖజానాకు వచ్చేటట్లు శాసిస్తూ ఆర్డినెన్సు జారీచేయాలి.

2. ఐదు ఎకరాలలోపు వారి శిస్తు వసూళ్ళు ఆపుచేస్తూ ఆర్డినెన్సు.

3. జమీందార్ల బంజరుభూములను, ప్రభుత్వ బంజరుభూములను పొలంలేని వ్యవసాయకూలీలకు, బీదరైతులకు ఇస్తూ ఆర్డినెన్సు.

4. కౌలుదార్ల కౌలు కమతాలను న్యాయంగా ఉండే రకంగా తగ్గిస్తూ కౌలుదార్లను భూమిచట్టం వచ్చే వరకు వారి రోజూసాగుచేస్తున్న పొలం నుండి తొలగించకుండా ఆర్డినెన్సు.

5. వ్యవసాయకూలీలకు కనీసపు జీతాలు నిర్ణయిస్తూ ఆర్డినెన్సు... అంటరానితనాన్ని నిషేధిస్తూ ఆర్డినెన్సు.

6. అప్పులపై మారిటోరియం ప్రకటిస్తూరైతులకు అప్పు ప్రభుత్వబ్యాంకుల నుండి దొరికేటట్లు ఆర్డినెన్సు.

7. సహకార ఉద్యమాన్ని ప్రజల పలుకుబడి క్రిందికి వచ్చేటట్లు చర్యలు తీసుకోవాలి. రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే కనీపు ధరలు నిర్ణయించాలి. ప్రజలకు కావలసిన అత్యవసర వస్తువులకు ధరలను కంట్రోలుచేసి ఇవి అన్నీ కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్‌ద్వారా అందించడానికి ఆర్డినెన్సులు ప్రకటించాలి.

8. వ్యవసాయాన్ని శాస్త్రపద్ధతుల మీద నడపడానికి గ్రామ-కోఆపరేటివ్ స్టోర్స్, సొసైటీలను నిర్వహించడానికి, పశుఉత్పత్తి శాలలను నడపడానికి, రైతు యువకులకు తర్ఫీదు ఇచ్చే ఏర్పాట్లుచేస్తూ, ఆర్డినెన్సు.

9. కొత్త స్కూళ్ళు, ఆస్పత్రులు నెలకొల్పుతూ, కొత్త కాలువలు, రోడ్లువేస్తూ, చదువుకొన్న గ్రామ యువకులకందరికీ పనులు కల్పించడానికి ఆర్డినెన్సు.

10. స్త్రీలకు గ్రామాలలో లెట్రిన్ సౌకర్యాలు, విద్యాసౌకర్యాలు, ప్రసూతి సౌకర్యాలు ఏర్పాటు చేస్తూ ఆర్డినెన్సు, స్త్రీలకు జీతాలలోను, పనులలోను సమానావకాశాలు ఇస్తూ ఆర్డినెన్సు. వ్యవసాయాన్ని ఈరీతిగా పునర్నిర్మాణం చేస్తేనే మన ప్రజలకు తిండిపెట్టగలం. కరువు కాటకాలు, అంటువ్యాధుల నుండి రక్షించగలం. జమీందార్లతోను, పెద్ద ధనిక భూస్వాములతోను, దొంగవ్యాపారస్తులతోను చేతులు కలపడం వల్ల ఇది సాధ్యంకాదు. గ్రామంలో రైతాంగమంతా ధనిక రైతులు మొదలు వ్యవసాయకూలీల వరకు తమ రైతు సంఘాలను, కూలి సంఘాలను బలపర్చుకోవాలి. జమీందారులను, గ్రామాలలో అధికారాన్ని దుర్వినియోగం చేసే పెద్ద ధనిక భూస్వాములను, దొంగవ్యాపారస్తులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్తులను ఎదుర్కొని పనిచేయాలి. ఈ ప్రజా శత్రువులకు వ్యతిరేకంగాను, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగాను రైతు ఉద్యమం, వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమం పట్టణ ప్రజలతోను, కాంగ్రెస్, లీగు, కమ్యూనిస్టులతోను కలసి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాటం సాగించినప్పుడే ఈ పునర్నిర్మాణం సాధ్యమవుతుంది. ఇదివరకే అనేక పోరాటాలలో ఆరితేరిన రైతు సంఘాలు, వ్యవసాయకూలీ సంఘాలు ముందుండి ఈ ఉద్యమాన్ని నడుపుతాయి.

అనుబంధం

వివిధ జిల్లాల్లో వెంటనే ఆరంభించవలసిన ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టులు

విశాఖ: ఉత్తర విశాఖజిల్లాలో నగరికటకం, హంసరాళి మెళియాపుట్టి ఆక్విడెక్టు, జలంతరలోని పాడిగాం ప్రాజెక్టులు నిర్మించి 15గ్రామాలకు నీటి సదుపాయాలు కల్పించాలి. నాగావళి, వంశధార ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

పశ్చిమగోదావరి : ఎర్రవాగు, తమ్మిలేరుప్రాజెక్టులను, కానూరు, పెండ్యాల స్కీంలను నిర్మించాలి.

కొల్లేటి ముంపును తీసివేయడానికి ఉప్పుటేరును వెడల్పు చేయాలి.

కృష్ణా : బుడమేరు రిజర్వాయర్‌ను నిర్మించి కొల్లేటి ముంపును తగ్గించాలి. పెదలంక, గుండేరు మురుగు స్కీంలను త్వరలో ముగించాలి. విజయవాడ ఆనకట్టకు పై నుండి గొల్లపూడి కాలువను నిర్మించాలి.

గుంటూరు : బాపట్ల తాలూకాలో రొంపేరు స్కీము. ఇది మురుగు ఇబ్బందిని తొలగించి అచ్చట పొలాలను సాగుచేయడానికి తోడ్పడుతుంది.

గుండ్లకమ్మ, మూసీ ప్రాజెక్టులను పూర్తిచేసి ఒంగోలు ప్రాంతపు పొలాలకు నీటి సరఫరా ఇవ్వాలి.

వినుకొండ తాలూకాకు సంబంధించిన కంతేరు స్కీంను పూర్తి చేయాలి.

తెనాలి-రేపల్లె తాలూకాలో భట్టిప్రోలు మురుగు కాలువను పూర్తి చేయాలి.

నెల్లూరు: గూడూరు తాలూకాలో కళింగనదికి సూళ్ళూరుపేట వద్ద ఆనకట్ట కట్టి రిజర్వాయర్ ఏర్పరచాలి. స్వర్ణముఖికి రిజర్వాయర్, కండ్లేరుకు మనుబోలు వద్ద ఆనకట్టకట్టాలి. వెంకటగిరి వాగుకు అడ్డుకట్ట కట్టాలి.

ఆత్మకూరు తాలూకాలో బొగ్గేరు, నక్కలవాగు, చేజెర్ల కాలువ, కొమ్మలేరులకు అడ్డుకట్టలు కట్టి ఆ నీటిని చెరువులకు మరలించాలి.

నెల్లూరు తాలూకాలో కాలువలను వెడల్పుచేసి ఎక్కువ సాగుచేయడానికి ఉపయోగించాలి.

కావలితాలూకాలో ఉప్పుటేరు, తాళ్ళపాడు ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

కందుకూరు తాలూకాలో మైపాడు, మాచవరం చెరువులకు మన్నేటి నుండి కాలువ త్రవ్వించాలి. మన్నేటి డెల్టా కాలువను చుండి చెరువులో కలపాలి. పాలేటి వెంకనపాలెం వద్ద ఆనకట్ట కట్టాలి. దోర్నపు వాగుకు పాతకమూరువద్ద రిజర్వాయరు.

ఉదయగిరి తాలూకాలో కోడిగుడ్లపాడువద్ద ఉప్పుటేరుకు ఆనకట్ట.

చిత్తూరు: మదనపల్లి తాలూకాలో బాహుదా బేసిన్ స్కీమ్, చెయ్యేరు ప్రాజెక్టు, నిమ్మనపల్లి రిజర్వాయర్.

పలమనేరు తాలూకాలో లోయర్ పాలారు బేసిన్‌స్కీమ్.

పుత్తూరు తాలూకాలో కుశస్థళ బేసిన్‌స్కీమ్

వాయల్పాడు తాలూకాలో పీలేరు రిజర్వాయర్, చంద్రగిరి తాలూకాలో చంద్రగిరి నది రిజర్వాయర్.

పుంగనూరు సరునది రిజర్వాయర్.

కాళహస్తికి స్వర్ణముఖికి రిజర్వాయర్.

అనంతపురం: కళ్యాణదుర్గ, రాయదుర్గ తాలూకాలలో భైరవాని తిప్ప, నగరి, మల్కాపురం, కొత్తకల్లి, కన్నేపల్లి, పిల్లలపల్లి ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలి.

పెనుగొండ తాలూకాలో నిడిమోమిడి, కదిరితాలూకాలో ఈతోడు ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలి.

కడప : పుల్లంపేట ప్రాజెక్టు, చెయ్యేటికి బాదినగడ్డవద్ద ఆనకట్ట పెద్దదాసరిపల్లె చెరువును పునర్మిర్మాణం చేయాలి.

కర్నూలు : వెలుగోడు స్కీంను నందికొట్కూరు తాలూకాలో నిర్మించితే 64వేల ఎకరాలుసాగవుతాయి.

పత్తికొండ తాలూకాలో గాజులదిన్నె, కృష్ణాపురం ప్రాజెక్టులు.

మార్కాపురం తాలూకాలో తీగలేరుకు తోకపల్లె వద్ద ప్రాజెక్టు. గుండ్లకమ్మకు తంగిరాలవద్ద ఆనకట్ట, దువ్వలూరు ప్రాజెక్టులు.

కంభం తాలూకాలో సగిలేరుకు కృష్ణంశెట్టిపల్లె ప్రాజెక్టు. తిప్పాయపాళెం వద్ద రాళ్ళవాగు రిజర్వాయర్.

శిరువెళ్ళ తాలూకాలో అహోబిళం, చాగలమర్రి ప్రాజెక్టులు.

డోన్ తాలూకాలో ఇంద్రావతి నదికి ఆనకట్ట.

ఇవిగాక ఇంకా చాలా మైనర్ ప్రాజెక్టులు, ప్రతిజిల్లాలోనూ రైతు సంఘాలు లేనిచోట్ల స్థానిక ప్రజలకు తెలిసినవి వున్నాయి.

నాలుగవ అధ్యాయం

పసిడి పండెడు మనదు దేశపు ఖనిజసంపదలన్ని గూర్చి
భారీయంత్రాగారములను పాదుగొల్పగ కదలిపోదం
పాడరా ఓ తెలుగువాడా-పాడరా ఓ తెలుగువాడా
పాడరా మన తెలుగుదేశపు భవ్యచరితపు దివ్యగీతం॥

-కొండేపూడి లక్ష్మీనారాయణ

మన పరిశ్రమలు : పట్టణ ప్రజలు

గత 200 సంవత్సరాలుగా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధికాకుండా ఎన్నో అభ్యంతరాలు కలిగిస్తూ వచ్చింది. మనదేశాన్నుండి ముడి సరకులను ఇంగ్లండుకు ఎగుమతి చేయడానికి వర్తకులకు పూర్తిగా ప్రోత్సాహమిచ్చి అనేక సదుపాయాలు కలుగజేసింది. అచ్చట వానిని పారిశ్రామిక వస్తువులుగా తయారుచేసి, మనదేశానికి తిరిగి తెచ్చి ఎక్కువ ఖరీదులకు ఎక్కువ లాభాలు వేసుకొని అమ్ముకుంటూ వచ్చింది. మనదేశంలో ఉన్న చేతిపరిశ్రమలు, యంత్రపరిశ్రమల పోటీకి నిలవలేక నశించాయి. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఈ చేతిపరిశ్రమల స్థానే, యంత్రపరిశ్రమలు నెలకొల్పలేదు. మన చేతిపనులు చేసుకొనేవారికి పనులు కల్పించడానికి ఏమీచేయలేదు. మనదేశంలో బయలుదేరిన పరిశ్రమలను నాశనంచేయడానికి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం అనేక చట్టాలు చేసింది. కాని వాటినన్నిటినీ ప్రజల స్వదేశీ ఉద్యమబలంతో ఎదుర్కోవడంతో పరిశ్రమలు ఇప్పుడన్నా కాస్తయినా అభివృద్ధి చెందాయి. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో మన పరిశ్రమలు కొంతవరకు అభివృద్ధి చెందాయి. కాని ఆ యుద్ధం అయిపోయిన వెంటనే తిరిగి అనేక అడ్డంకులను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం కల్గించింది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో ఎట్టిప్రధాన పరిశ్రమలను కూడా ప్రారంభించనివ్వకుండా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం అడ్డుపడుతూ వచ్చింది. యుద్ధానంతరం తమ పరిశ్రమలకు పోటీగా భారతదేశ పరిశ్రమలుండకుండా ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులుపనిచేశారు. ఈయుద్ధకాలంలో ఆస్ట్రేలియా, కెనడాలు ఉక్కు పరిశ్రమను, యంత్రాలను తయారుచేసే పరిశ్రమలను, మోటారు కార్లు, విమానాలు, నౌకా నిర్మాణ పరిశ్రమలను అభివృద్ధిచేసి పారిశ్రామిక దేశాలయ్యాయి. కాని ఈ ప్రధాన పరిశ్రమలు వేనిని కూడా మనదేశంలో అభివృద్ధి కానివ్వలేదు. యుద్ధానికి కావలసిన వస్తువులను, మరమ్మతులను చేసే తాత్కాలిక ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పాటు చేశారు. వానిని నేడుమూసి వేస్తున్నారు. లక్షల కొలదీ కార్మికులు నిరుద్యోగులై వీధుల వెంట తిరుగుతున్నారు.

ఆంధ్రలో పరిశ్రమలు మరింత వెనుకబడివున్నాయి

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల ఈనీతి మన తెలుగుదేశంలో మరింతగా పరిశ్రమలను కుంటుపడజేసింది. తమిళనాడు, గుజరాత్, బెంగాల్, బొంబాయి సంయుక్త రాష్ట్రాలతో పోల్చిచూసినా ఆ మాత్రమైనా ఇచ్చట పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందలేదు. మన ఖనిజ సంపత్తి, మన అడవులు పూర్తిగా పరిశీలించి మన పరిశ్రమాభివృద్ధికి ఏర్పాట్లేమీ జరగలేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మన ముడిసరకులను దోచుకోవడంలో మాత్రం చాలా ఆసక్తి, శ్రద్ధ చూపుతారుగాని, ఇచ్చట పరిశ్రమలు స్థాపించి వానిని ఇచ్చటనే ఉపయోగించడం వారి నీతి కాదు.

1941లో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద వున్న జిల్లాలలో విద్యుత్ యంత్రాలుగాని, ఆవిరి లేక నూనె యంత్రాలుగాని ఉపయోగిస్తూ 20మందికి మించిన కార్మికులు పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలు 888మాత్రమే. వీనిలో రోజు 46వేలమంది మాత్రమే పనిచేస్తున్నారు. ఈ ఫ్యాక్టరీల స్వభావమేమిటో ఈ క్రింది జాబితాలో ఇస్తున్నాం. దీనిలో ప్రధానపరిశ్రమ ఒక్కటీ కూడా లేదనుట స్పష్టమవుతుంది.

ఫ్యాక్టరీ-పరిశ్రమ పేరు	ఫ్యాక్టరీలసంఖ్య	పనిచేసేకార్మికులు
నేత పరిశ్రమ	9	1,520
జూట్ పరిశ్రమ	4	7,123
ప్రత్తి గింజలుతీసి ప్రత్తిబేల్సుగా తయారు చేసేవి	255	10,413
వేరుశనగ	122	3,331
నూనె మిల్లులు	88	11,793
బియ్యపు మిల్లులు		362
చక్కెర ఫ్యాక్టరీలు	6	1,460
పొగాకును బాగుచేసేవి	8	7,433
సిమెంటు	2	434
పెంకు	2	176
పెద్ద అచ్చు ఆఫీసులు	7	178
ఇంజనీరింగు మరమ్మతు ఫ్యాక్టరీలు	30	2,122
	888	46,0013

దీన్ని బట్టి పై ఫ్యాక్టరీలన్నీ వడ్లు, ప్రత్తి, వేరుశనగ, పొగాకు మొదలగు ముడిపదార్థాలను ఎగుమతి కోసం తయారుచేసేవి కాని అసలు పరిశ్రమ ఒకటి

కూడా లేదని స్పష్టమవుతుంది. వేరుశనగను ఎంతో ఎక్కువ ఎగుమతిచేస్తాం. వేరుశనగ నూనెను కూడా తీస్తున్నాం. గాని వనస్పతి (నెయ్యిని) తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలు గాని, సబ్బు ఫ్యాక్టరీలుగాని లేవు; అదేరీతిన రాయలసీమ జిల్లాలలో ఎంతో దూది తయారవుతున్నా, ఆ దూదిని ఉపయోగించి గుడ్డలను తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పరచలేదు. మన దూది అంతా బొంబాయి, అహమ్మదాబాద్ మిల్లులకు పంపించాల్సివస్తుంది. మన రైతులకు సరియైన ధరలు రావడంలేదు. బొంబాయి, అహమ్మదాబాదులలో తయారైన గుడ్డ వ్యాపారంలో గుజరాతీ, బొంబాయి వర్తకులదే గుత్తాధికారం. వారు, వారిఏజంట్లు దొంగ మార్కెట్‌లో విపరీత లాభాలు వేసుకొని అమ్ముతున్నారు.

ఇంగ్లీషు కంపెనీల విపరీత లాభాలు

ఈ తెలుగు జిల్లాలలో 500 మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలు జూట్ మిల్లులు నాల్గు, చీరాలలో పొగాకు ఫ్యాక్టరీ, సామర్ల కోటలో చక్కెర ఫ్యాక్టరీ, విశాఖ హార్బరు, రైలు కంపెనీలు, సింధియా నావిగేషన్ కంపెనీలు మాత్రమే. నెల్లిమర్ల, చిట్టివలస, చీరాల, సామర్లకోట ఫ్యాక్టరీలు ఇంగ్లీషు పెట్టుబడిదారులవి. చిట్టివలసలోను, చీరాలలోను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగులు పంపితే, ఇంగ్లీషు యజమానుల హక్కులను కాపాడడానికి పోలీసులువచ్చి తమ హక్కులు కోసం సమ్మె చేస్తున్న కార్మికులను లాఠీలతో కొట్టి తుపాకులతో కాల్చారు. సామర్లకోటలో కూడా సమ్మె చేస్తున్న కార్మికులను కొట్టి, అరెస్టు చేసి కఠిన శిక్షలు విధించారు. నేటికి కూడా 10 మంది జైళ్ళలో మ్రగ్గుతున్నారు. ఈ ఫ్యాక్టరీలు, వీటి ఇంగ్లీషు యజమానులే మన చెరకు, వేరుశనగ, పొగాకు వీని ధరలను కంట్రోలు చేస్తున్నారు. రైతులకు తక్కువ ధరలివ్వడంవల్లా, కార్మికులకు తక్కువ జీతాలివ్వడంవల్లా ఈ ఫ్యాక్టరీలు విపరీతమయిన లాభాలు గడిస్తున్నాయి.

నెల్లిమర్ల జూట్ మిల్లుకు పెట్టుబడి (వాటాలుగాని, డిబెంచర్లుగాని) 17 లక్షల 50 వేల రూపాయలైతే 3 సంవత్సరాలలోనే (1941-43ల మధ్య) 21 లక్షల రూపాయలు ఆదాయాన్ని సంపాదించారు.

చిట్టివలస జూట్ మిల్లుకు పెట్టుబడి 27 లక్షలైతే 1941-43లలో (మూడేండ్లలో) 39 లక్షల ఆదాయాన్ని సంపాదించారు. ఈ కాలంలోనే ఈ ఇంగ్లీషువారి ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు నెలకు యుద్ధభత్యం 8 రూపాయల చొప్పున ఇమ్మని కోరితే చాలామందిని పనిలో నుండి తొలగించి, అనేక తప్పుడు కేసులు, చిట్టివలస కాంగ్రెసు లేబరు పెట్టించి యూనియన్‌ను భగ్నం గావించడానికి విశ్వప్రయత్నం చేసింది.

సామర్లకోట చక్కెర ఫ్యాక్టరీ 13 లక్షల 64 వేల రూపాయల పెట్టుబడితో ప్యారీ

అండ్ కంపెనీ ప్రారంభించింది. 1931-43 ల మధ్య ఈ 13 ఏండ్లలో 45లక్షల రూపాయలు లాభాలు గడించింది. పెట్టుబడి వాటాలను 23 లక్షల 60 వేల రూపాయలకు తన లాభాల నుండి పెంచింది. ఈ ఇంగ్లీషు కంపెనీలో 1940లో సమ్మె చేసిన కార్మికులు నేటికీ జైళ్ళలో మ్రగ్గుతున్నారని మనం పైన చూశాం.

కార్మికుల కష్టాలు : కార్మిక సంఘాల కృషి

ఒకవైపు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు లక్షల కొలది లాభాలు గడిస్తూ వస్తే కార్మికులకు వారిచ్చే జీతాలు 1941లో రోజుకు నాలుగు అణాల నుండి రూపాయి వరకు మాత్రమే. చాలా నైపుణ్యంగల టెక్నికల్ కార్మికులకు మాత్రం రోజుకు రెండుమూడు రూపాయిలిచ్చేవారు. 1941 నుండి యుద్ధ భృతిని 5 రూ.ల నుండి 15 రూ.ల వరకు ఎక్కువ చేశారు. కాని ఈ హెచ్చింపు యుద్ధకాలంలో ధరలు పెరగడంవల్ల వచ్చే లోటును కూడా పూర్తిచేయడం లేదు. వారి ఇండ్లు చాలా అనారోగ్య ప్రదేశాలలో వుంటున్నాయి. ఇండ్లు చాలినన్ని లేక క్రిక్కిరిసి నివసించాల్సి వుంది. వీధులలో దీపాలు వుండవు. కావలసినన్ని నీటి పంపులు వుండక, ఎప్పుడూ కార్మిక స్త్రీలు ఒకే పంపు వద్ద గుమిగూడి వుండవలసి వస్తుంది. వారికి చదువుకోడానికి కావలసిన సదుపాయాలు లేవు. వైద్య సహకారం కూడా తక్కువ. ఫ్యాక్టరీ ఆక్టు, కార్మిక ప్రమాదాలకు నష్టపరిహార చట్టం, ప్రసూతి సహాయ చట్టం మొదలగు కార్మిక చట్టాల క్రింద వారికి కల్గిన కొన్ని సదుపాయాలను కూడా సరిగా అమలు జరపడం లేదు. 10 మందికి తక్కువ వున్న పరిశ్రమలను ఫ్యాక్టరీల క్రింద పరిగణించడం లేదు. మునిసిపల్ కార్మికులు , తోళ్ళ కార్మికులు, లాగుడుబండివాళ్ళు, ముఠా కార్మికులు, రిక్షా కార్మికులు ఇంకా ఇట్లే ఇటువంటి కార్మికులకు ఫ్యాక్టరీ ఆక్టు, ఇతర కార్మిక చట్టాలు వర్తించవు. వర్తించే ఫ్యాక్టరీలలో కూడా ఫ్యాక్టరీ ఇన్‌స్పెక్టర్లకు లంచాలిచ్చి, ఆ చట్టాలలో నియమాలను యజమానులు భగ్నం చేస్తూనే వున్నారు.

ఆంధ్ర కార్మికులకున్న ఇటువంటి అసౌకర్యాలను, కష్టాలను ఎదుర్కొని 1934 నుండి ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టులు కార్మిక సంఘాలు (ట్రేడ్ యూనియన్‌లను) నిర్మించి పనిచేస్తున్నారు. నేటికి 30,000 మంది కార్మిక సంఘాలలో సభ్యులుగా వున్నారు. ఈ కార్మిక సంఘాల పోరాట ఫలితమే కార్మికుల కష్టాలు కొంతవరకైనా తగ్గించడానికి సాధ్యమయింది. ఇవి కార్మికులకు సెలవులు సంపాదించాయి. రోజు కార్మికులకు కలిగే అనేక చిన్నచిన్న అసౌకర్యాలను తొలగించాయి. తాము తమ సంఘాలు ఏర్పరచుకుంటే తమ యజమానుల అక్రమాలను ఎదుర్కొనగలమనే చైతన్యాన్ని కలిగించాయి. యుద్ధ కాలంలో కూడా అనేక నిర్బంధాలకు గురి అవుతూ వచ్చినా ఎర్రజెండా క్రింద, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద ఈ కార్మికసంఘాలు

కార్మికుల హక్కులను కాపాడుతూ పనిచేస్తూ వచ్చాయి. బియ్యం దొరకక బాధపడుతున్నప్పుడు వారి సంఘాలు చౌక డిపోలు పెట్టించాయి. రేషనింగ్ అమలు జరిపి బియ్యం సక్రమంగా అందేటట్లు కార్మిక సంఘాలు కృషి చేశాయి. గుడ్డలు, కిరసనాయిల్ దొంగ మార్కెట్‌లలో అమ్ముతుంటే కార్మిక సంఘం వలంటీర్లు పట్టుకొని కార్మికులకు కంట్రోలు రేట్లకు ఇప్పించారు. మిల్లుయజమానులు, వ్యాపారస్తులు బియ్యాన్ని దాచి దొంగ మార్కెట్‌కు మార్చుతుంటే కాపలాగాచి పట్టుకొని ప్రజలకు కంట్రోలు రేట్లకు ఇప్పించారు. ఇనుప సామగ్రిని కూడా రైతులకు కంట్రోలు రేట్లకిప్పించడానికి, దొంగవ్యాపారాన్ని పట్టుకోడానికి కార్మిక వలంటీర్లు పనిచేశారు. కార్మికులు రైలు ఇంజన్లను త్వరత్వరగా తమ (యూనియన్లు) సంఘాలు చెప్పినట్లు మరమ్మతు చేసి రైళ్ళను నడుపుతూ వచ్చారు. బొగ్గు కరువువచ్చి రైళ్ళు కొన్నింటిని ఇంకా తగ్గించాల్సి వచ్చినప్పుడు బొగ్గును పొదుపుగా వాడి రైలు బండ్లను మరింత తగ్గించకుండా చూశారు. మునిసిపల్ కార్మికులు పట్టణ వీధులను, మురుగుకాలువలను, మరుగుదొడ్లను శుభ్రంగా వుంచి పట్టణ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడడానికి కృషి చేశారు.

కాని నేడు యుద్ధం పూర్తయ్యాక ఈ కార్మికులను పనులలో నుండి తొలగించడానికి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం చూస్తూవుంది. ప్రతి పట్టణంలోను, ప్రతి పరిశ్రమలోను కార్మికులను, గుమస్తాలను పనిలో నుండి తీసివేయడానికి యజమానులు ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. వారి జీతాలను తగ్గించడానికి ఇది మొదటి ఎత్తు. ఒకవైపు మన ప్రజలకు గుడ్డ, కాగితం, అగ్గిపెట్టెలు మొదలుకొని యంత్రాలవరకు అనేక సామగ్రి కావలసివుంది. వానిని తయారుచేయక కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేస్తున్నారు.

ఆంధ్రలో పరిశ్రమాభివృద్ధికి మార్గం

మన ఆంధ్రలో పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయడంవల్లనే ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్నవారికి పనిచూపించడమేగాక, సైన్యంలో నుండి తిరిగివచ్చే వారందరికీ, మన గ్రామాలలో నిరుద్యోగులుగావున్న ప్రజలకు కూడా పని చూపించగలం. అయితే లాభాపేక్షులైన పెట్టుబడిదారులకు, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వదలివేస్తే మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధిచెందవు. మన పారిశ్రామిక సంపత్తి కొద్దిమంది వ్యక్తుల లాభాలకోసంకాక మన ప్రజలందరి అవసరాలను తీర్చడానికి ఉపయోగపడాలి. ఇది జరగాలంటే ఆంధ్రలో ఏర్పడే ప్రజాప్రభుత్వం ఆంధ్ర పరిశ్రమలను అఖిలభారత పరిశ్రమలతో పాటు అభివృద్ధి చేయడానికి పూనుకోవాలి. భారతదేశపు పారిశ్రామికాభివృద్ధి ప్లానులో ఆంధ్రపరిశ్రమాభివృద్ధి కూడా ఒక ముఖ్య భాగంగా

ఏర్పరచి ప్లానులు వేయాలి. పరిశ్రమాభివృద్ధికోసం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ క్రింది చర్యలను ప్రజాప్రభుత్వం తీసుకోవాలని కోరుతోంది. దాని కోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ పనిచేస్తోంది.

1. మనకు బాకీవున్న స్టెర్లింగు తదితర అప్పులలోకి చెల్లింపుగా బ్రిటిషు పెట్టుబడిదారుల పరిశ్రమలను, ఫ్యాక్టరీలను ప్రజా ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి. ఆంధ్రలో ఐ.యల్.టి.డి. పొగాకు కంపెనీలు, ప్యారీ అండ్ కంపెనీని, విశాఖలోని జూట్‌మిల్లులను ప్రజాప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి. వేరుశనగ, ఇతర ముడిసరకులపై గుత్తవ్యాపారం చేస్తూ మన రైతులను దోచుకుంటూ వున్న ప్యారీ అండ్ కంపెనీ, వాల్కార్టు అండ్ కంపెనీలను కూడా ప్రజల ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి.

2. భారతీయ పెట్టుబడిదారులు నడుపక మూసివేసివుంచుతున్న ఫ్యాక్టరీలను కూడా ప్రభుత్వం వశపర్చుకోవాలి. రాజమండ్రి పేపరుమిల్లు, స్పిన్నింగ్ మిల్లులవంటివి ప్రభుత్వం వశపర్చుకొని నడుపవలసివుంటుంది.

3. యుద్ధకాలంలో దొంగవ్యాపారంచేసి విపరీత లాభాలు ఆర్జించిన పరిశ్రమాధికారులు, వ్యాపారస్తులు, కాంట్రాక్టర్ల లెక్కలు తనిఖీ చేయాలి. వారు అన్యాయంగా దొంగమార్కెట్ ద్వారా సంపాదించిన లాభాలన్నింటినీ ప్రభుత్వం నష్టపరిహారం మరేమి ఇవ్వకుండా లాక్కోవాలి.

4. యుద్ధకాలంలో ప్రభుత్వం వసూలు చేసిన అమితలాభాల పన్నును పెట్టుబడిదారులకు తిరిగి ఇచ్చేస్తామంటున్నది. తిరిగి ఇచ్చివేయకుండా ప్రజాప్రభుత్వమే తీసుకొని పరిశ్రమాభివృద్ధికి ఉపయోగించాలి.

5. బ్యాంకులు, రైలుమార్గాలు, ట్రామ్‌కంపెనీలు, విద్యుత్ యంత్రాలు, బొగ్గుగనులు, ఉక్కు మొదలగు ప్రధాన పరిశ్రమలన్నింటినీ ప్రభుత్వం స్వాధీనపర్చుకొని నడుపుతుంది.

6. తాను స్వాధీనం చేసుకొనిన ఇతర పరిశ్రమలన్నింటినీ ప్రజాప్రభుత్వం తనకంట్రోలు క్రింద నడుపుతుంది. కార్మికులకు న్యాయమైన జీతాలు, ఇతర సదుపాయాలు ఉండేటట్లు చూస్తుంది. ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులను తయారుచేసేటట్లు చూస్తుంది. లాభాలకోసం యుద్ధకాలంలో బట్టలమిల్లు యజమానులు కావలసిన చౌకగుడ్డను తయారుచేయడానికి నిరాకరించారు. బొగ్గుగనుల యజమానులు మంచి బొగ్గును తీయకుండా దాచిపెట్టారు. ఇట్టి అవకతవకలు జరగకుండా ప్రజాప్రభుత్వం జాగ్రత్త పడుతుంది.

7. కార్మికులు తమ సంఘాలను ఎట్టి ఆటంకాలు లేకుండా స్వతంత్రంగా నిర్మించుకోడానికి అవకాశాలు కల్గించుతుంది. . ప్రజాప్రభుత్వ ప్రతినిధులతోను,

ఫ్యాక్టరీ యజమానులతోను కలిసి, కార్మికసంఘ ప్రతినిధులుకూడా ఉత్పత్తిని ఎక్కువచేయడానికి పనిచేస్తారు. ఫ్యాక్టరీలను నడపడంలోకూడా భాగస్వాములుగా వుంటారు.

8. కార్మికుల హక్కులకు భంగం కల్గించే శాసనాలన్నింటినీ రద్దు చేస్తుంది.

9. కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేయడాన్ని వెంటనే ఆపుజేస్తూ వారికి కనీసపు వేతనాన్ని నిర్ణయిస్తూ ఆర్డినెన్సు ప్రజాప్రభుత్వం వెంటనే చేస్తుంది.

10. కార్మికుల ఈ క్రింది ప్రాథమిక హక్కులను కాపాడుతూ చట్టాలు చేస్తుంది.

1. కార్మికులకు పని ఎప్పుడూ చూపించే బాధ్యత ప్రభుత్వానిది. కార్మికులకు పనిలేనప్పుడు, వారికి పూర్తిజీవితభృతి నివ్వడానికి భీమా పద్ధతిని ఏర్పరచాలి. దీనికయ్యే ఖర్చు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు, ప్రభుత్వం పెట్టుకోవాలి.

2. రోజుకు 8 గంటలకు మించిపని ఉండకూడదు. వారానికి 44 గంటలకు మించకూడదు.

3. నెలకు కనీసపు జీతం రు.50 లు ఉండాలి. అప్పులు రద్దుచేయాలి.

4.జబ్బుపడినప్పుడిచ్చే సెలవులు, ఇతర క్యాజువల్ సెలవులు కాక ప్రతిసంవత్సరం నిండుజీతంతో ఒకేసారి 15 రోజుల సెలవు ఇవ్వాలి.

5. పరిశుభ్రమైన స్థలాలలో, నీటిసదుపాయాలు, దీపపు ఏర్పాట్లు, మంచి వీధులుండేటట్లు ఇండ్లవసతులేర్పరచాలి. ప్రభుత్వం, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు వీనిని నిర్మించి కార్మికులకు తక్కువ అద్దెలకు ఇవ్వాలి.

6. ప్రమాదాలు కల్గినప్పుడు, జబ్బుచేసినప్పుడు, ముసలితనంలో కార్మికులకు జీవన భృతిని ఏర్పరచాలి.

7. స్త్రీ కార్మికులకు పురుషులతోపాటు సమాన పనికి సమాన జీతాలివ్వాలి.

8. కనడానికి ముందు ఆరువారాలు, కనిన పిదప ఆరువారాలు నిండు జీతంతో స్త్రీ కార్మికులకు సెలవు ఇవ్వాలి. శిశుపోషణకు ప్రత్యేక అలవెన్సు ఇవ్వాలి.

తల్లులు పనిచేస్తున్నప్పుడు బిడ్డలను సంరక్షించడానికి (క్రెచీలు) శిశుపోషణ భవనాలను తర్ఫీదుచెందిన దాదుల యాజమాన్యాన ఏర్పరచాలి.

9. కార్మికులకు ఉచిత వైద్యసహాయం.

10. కార్మికులకు ఉచిత విద్యా సౌకర్యాలు, రాత్రి పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి. వారు పనిచేసి తీరిక సమయాలలో తమ నైపుణ్యాన్ని, శాస్త్రజ్ఞానాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోడానికి ప్రత్యేక పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి.

ఆంధ్రలో అభివృద్ధిచేయడానికి వీలున్న పరిశ్రమలు :

అఖిల భారత పారిశ్రామిక ప్రణాళికననుసరించి కార్మికులు, ప్రజాప్రభుత్వం,

దేశభక్తిగల ఫ్యాక్టరీ యజమానులు కలిసి ఆంధ్రలో ఈ క్రింది పరిశ్రమలను నిర్మించడానికి పూనుకోవాలి.

1. కడప-కర్నూలు, బెజవాడలలో ఇనుము-ఉక్కు పరిశ్రమ :

కర్నూలు జిల్లాలో డోన్ తాలూకాలోను, కడపజిల్లాలో పెండ్లిమర్రి ప్రాంతాన ఆధునిక పెద్ద పరిశ్రమను స్థాపించడానికి కావలసినంత ఇనుము దొరుకుతుందని పరిశోధనలు రుజువుచేశాయి. సంగమేశ్వరం, తుంగభద్రా ప్రాజెక్టులనుండి విద్యుచ్ఛక్తిని, సమీపంలో సాండూరు దగ్గర దొరికే మాంగనీసును వినియోగించి పెద్ద ఇనుము-ఉక్కు పరిశ్రమను ఈ ప్రాంతంలో నెలకొల్పవచ్చును.

బెజవాడ ప్రాంతాన క్రోమైటు దొరుకుతూ ఉంది. కొత్తగూడెం ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలోని రాక్షసిబొగ్గు, విశాఖ ప్రాంతంలోని మాంగనీసును ఉపయోగించి ఇనుప పరిశ్రమను బెజవాడ ప్రాంతాన స్థాపించడానికి అవకాశముంది.

2. విశాఖలో మాంగనీసు-అల్యూమినియం- రసాయనిక పరిశ్రమ :

పై లోహాలు విశాఖజిల్లాలో దొరుకుతున్నాయి. సమీపంలో ఉన్న విశాఖ హార్బరు, రైలుమార్గాల సౌకర్యాలను ఉపయోగించుకుంటూ రసాయనిక పరిశ్రమను, ఇతర ప్రధాన పరిశ్రమలను ఇచ్చట అభివృద్ధి చేయడానికి వీలవుతుంది. (ఎలక్ట్రిసిటీకి) విద్యుచ్ఛక్తికి సంబంధించిన బ్యాటరీలుకూడా తయారు చేయవచ్చును.

3. నెల్లూరులో అభ్రకం-రాగి విద్యుత్ పనిముట్లు

నెల్లూరు జిల్లాలో అభ్రకం (మైకా) బాగా దొరుకుతుంది. దానిని త్రవ్వి విదేశాలకు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. రాగి, తుత్తినాగం కూడా దొరుకుతుంది. వీనితో గొప్ప విద్యుత్ పరిశ్రమను నెల్లూరు జిల్లాలో నెలకొల్పడానికి వీలవుతుంది. మైకా పోలవరం తాలూకాలో కూడా దొరుకుతుంది. మైకా నుండి పెద్దపెద్ద భారీ యంత్రాలు అరిగిపోకుండా వుండడానికి కావలసిన కందెన (లూబ్రికెంట్స్)ను తయారు చేయవచ్చును.

4. కర్నూలు-గుంటూరులలో సీసపు పరిశ్రమ

సీసం కడపలోను, కర్నూలు జిల్లా కంభంలోను, గుంటూరు జిల్లాలో పల్నాడు తాలూకాలోను దొరుకుతుంది. ఇచ్చట పెద్ద సీసపు పరిశ్రమ ఏర్పరచాలి.

5. బంగారం.

అనంతపురం జిల్లా ధర్మవరం తాలూకాలో దొరుకుతూ వుంది.

6. రాయలసీమ జిల్లాలలో ఆస్బెస్టాస్, సిమెంట్ పరిశ్రమ

రాయలసీమ జిల్లాలలో ఆస్బెస్టాస్ ఎక్కువగా దొరుకుతూ వుంది. దీనిని పెద్ద పరిశ్రమగా నడపవచ్చును. బెజవాడ, తాడేపల్లిలో ఇప్పుడున్న సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీలేగాక రాయలసీమ జిల్లాలలోను, డోన్, మదనపల్లిలోను, గుంటూరు జిల్లా

పల్నాడులోను, నెల్లూరు జిల్లా కనిగిరిలోను సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీలు ఏర్పాటు చేయవలయును.

పల్నాడులో రంగురంగుల చలువరాయి దొరుకుతూ వుంది. మార్కాపురం తాలూకాలో పలకల పరిశ్రమను మరింత అభివృద్ధి చేయాలి.

7. గ్రాఫైట్ పరిశ్రమ

కృష్ణా, ఉభయ గోదావరులలో గ్రాఫైట్ దొరుకుతూ వుంది. దీని నుండి బెజవాడ, రాజమండ్రిలలో పెన్సిల్ ఫ్యాక్టరీలు నిర్మించవచ్చును.

8. పింగాణీ (సిరామిక్) పరిశ్రమ

రాజమండ్రిలో గ్రాఫైట్‌తోపాటు పింగాణీ పరిశ్రమకు కావలసిన మట్టి దొరుకుతూ వుంది. అందుచే ఇచ్చట పింగాణీ పరిశ్రమను ఏర్పర్చవచ్చును. సిరామిక్ పరిశ్రమ నెల్లూరు, రాయలసీమ జిల్లాల్లో కూడా ఏర్పర్చటానికి కావలసిన ఖనిజ సముదాయమంతా వుంది.

9. రంగుల పరిశ్రమ

రాయలసీమ జిల్లాలలో వివిధ రకాలైన బ్రారైట్స్ దొరుకుతున్నాయి. దీని నుండి రంగులు తయారు చేయడానికి వీలవుతుంది.

10. కాగితపు పరిశ్రమ

రాజమండ్రిలోనేగాక కర్నూలు జిల్లాలోను, విశాఖలోను కాగితపు ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పర్చడానికి కావలసిన అడవులున్నాయి.

11. చందనపు నూనె

ఇతర అటవీ వృక్షాల నుండి నూనెలు తయారుచేసే పరిశ్రమలు కర్నూలు, విశాఖ ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో ఏర్పర్చవచ్చును.

12. బట్టల మిల్లులు

ఆదోని, తాడిపత్రి, గుంతకల్లులో చుట్టుప్రక్కల తయారవుతున్న ప్రత్తిని వినియోగించి గుడ్డలు తయారు చేయడానికి బట్టల మిల్లులు ఏర్పాటు చేయాలి.

13. వనస్పతి ఫ్యాక్టరీలు

విశాఖ, బెజవాడ, గుంటూరు, నంద్యాల, అనంతపురం, మదనపల్లి మొదలయిన ప్రాంతాలలో ఈ ఫ్యాక్టరీలను నెలకొల్పి చుట్టుప్రక్కల తయారయ్యే వేరుశనగ నుండి వనస్పతిని తయారు చేయాలి.

14. సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీని గుంటూరు జిల్లాలో ఏర్పర్చవచ్చును.

15. వివిధ జిల్లాల్లో తోళ్ళ పరిశ్రమలను నెలకొల్పవచ్చును.

16. పండ్లు తయారయ్యే ప్రాంతాలలో పండ్ల రసాన్ని జాగ్రత్తపెట్టే కానింగ్ పరిశ్రమలను ఏర్పర్చాలి.

17. బెజవాడ, విశాఖ, రాజమండ్రి, రాయలసీమ జిల్లాలలో ఎరువులు తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలకు అవకాశాలున్నాయి.

రైలు మార్గాలు

మన తెలుగుదేశంలో చాలా ప్రాంతాలకు రైలు సౌకర్యం లేనేలేదు. ప్రయాణాలకు ఇబ్బంది కలుగుటే గాక అచ్చటి పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయడానికి కూడా పెద్ద రైలు మార్గాలు లేకపోవడం పెద్ద అడ్డంకిగా వుంది. ఇప్పుడు రైల్వే కార్మికులకు కూడా పని కల్పించడానికి కొత్త రైలు మార్గాలు వేయడం వల్ల సాధ్యమవుతుంది. తెలుగుదేశంలో ఈ క్రింది రైలు మార్గాలను వెంటనే వేయడానికి పూనుకోవాలి.

1. (ఎ) విశాఖపట్టణాన్నుంచి వరంగల్ వరకు ఇది తెలంగాణా ప్రాంతం. గోదావరి నదీ స్కీం పరిసర ప్రాంతాలు, ఏజెన్సీ ప్రాంతాలు దీని అభివృద్ధికి తోడ్పడుతుంది.

(బి) రాజమండ్రి నుండి భద్రాచలం వరకు, అచ్చటి నుండి విశాఖ-వరంగల్ రైలు మార్గంలో కలుపుతూ ఒక రైలు మార్గం వేయాలి.

2. హైదరాబాద్ సిటీ, దేవరకొండ, మాచెర్ల, దొనకొండ, పొదిలి, ఒంగోలులకు రైలు మార్గం వేయాలి.

3. ఒంగోలు, అద్దంకి, నర్సరావుపేట, సత్తెనపల్లి, అచ్చంపేటను కలుపుతూ మరొక రైలు మార్గం.

4. ఒంగోలు, పొదిలి, కనిగిరి, బద్వేలి, కడప, రాయచోటి, మదనపల్లి - బెంగుళూరులకు రైలు.

5. నెల్లూరు, బద్వేలి, మైదుకూరు, ప్రొద్దుటూరు, ఆళ్ళగడ్డ, నంద్యాల, బండి ఆత్మకూరులకు రైలు.

6. గూడూరు, రాపూరు, రాజంపేట, రాయచోటి, కదిరికి రైలు.

7. రాయదుర్గ, కళ్యాణదుర్గ, అనంతపురం, తాడిపత్రి, కోయిలకుంట్ల, నంద్యాలకు రైలు.

8. బళ్ళారి, ఆదోని, కర్నూలు, ఆత్మకూరు, ఎర్రగొండపాలెం, మాచెర్లకు రైలు.

9. కదిరి, పులివెందులు, ఎర్రగుంట్ల, ప్రొద్దుటూరులకు రైలు.

10. ఖమ్మంమెట్టు, తిరువూరు, చింతలపూడి, జంగారెడ్డిగూడెం, నిడదవోలుకు రైలు.

11. చల్లపల్లి, పామర్రు, గుడివాడ, నూజివీడు, తిరువూరులకు రైలు.

రేవు పట్టణాలు

విశాఖపట్టణాన్నేగాక కాకినాడ, నర్సాపురం, మచిలీపట్నం, ఓడరేవు

(గుంటూరు జిల్లా), కృష్ణాపట్టణం (నెల్లూరు)లన్నీ కూడా రేవు పట్టణాలుగా అభివృద్ధి చేయాలి.

మన ముఖ్య పట్టణములన్నింటికీ విమానాలలో ప్రయాణం చేయడానికి కావలసిన విమానాశ్రయాలు నిర్మించాలి.

చేనేత పరిశ్రమ

తెలుగుదేశంలో 1,30,000 మగ్గాలున్నాయి. చేనేత కుటుంబాలు ప్రధానంగా దేవాంగ, పద్మసాలి మొదలగు కుటుంబాల నుండి వస్తారు. కొద్ది మంది ముస్లిములు, ఆదిమాంధ్రులు కూడా వున్నారు. ఈ వరకు మిల్లుబట్టల పోటీ వల్ల వీరి పరిశ్రమ చాలా కుంటుపడింది. ఇప్పుడు గుడ్డ కరువున్నప్పుడు, గుడ్డలు నేయడానికి కావలసిన నూలు దొరకడం లేదు. ఒకవైపు బట్టలమిల్లుల యజమానులు చేనేత పారిశ్రామికుని గుడ్డకు పోటీ వచ్చి అతని పరిశ్రమకు దెబ్బకొట్టేసారు. కాని చేనేత పరిశ్రమలను ఫ్యాక్టరీలలోకి ఇముడ్చుకోవడానికి తగిన ప్రయత్నాలు చేసేవారు కారు. వారికి పనిలేనప్పుడు కావలసిన జీవన భృతి ప్రభుత్వం కలిగించేది కాదు. మరొక ప్రక్క చేనేత పరిశ్రమలోనే మాస్టర్ వీవర్స్ చేనేత పారిశ్రామికులపై పెత్తనం చేస్తూ వారికి ఫ్యాక్టరీ పనివారికన్నా తక్కువ జీతాలిచ్చి పని చేయించుకుంటున్నారు.

బొంబాయి బట్టల మిల్లులో మగ్గంపై నేసే వ్యక్తికి 70 రూపాయలు నెలకు వస్తాయి. ఒక చేనేత పారిశ్రామికుడు అతని కుటుంబమంతా పని చేసినా రు. 50లకు మించి నెలకు ఆదాయం రాదు.

ఈ రోజు చేనేత పారిశ్రామికులు అత్యధిక సంఖ్యాకులు ఏదో ఒక మాస్టర్ వీవర్ క్రింద జీతం కోసం పనిచేసే వాళ్ళుగా తయారయ్యారు. అతనికి సొంతమగ్గమున్నా, తాను నేసిన బట్టను మాస్టర్ వీవర్‌కు అమ్ముకోకతప్పదు. చేనేత పారిశ్రామికునికి తక్కువ జీతాలిచ్చి నేయించడం వల్ల మాస్టర్ వీవర్‌కు బట్టలు తక్కువ ఖరీదుకు వస్తున్నాయి. వాళ్ళు ఆ బట్టలను ఎక్కువ ఖరీదుకు ప్రజలకు అమ్మి ఎక్కువ లాభాలు సంపాదించడానికి చూస్తున్నారు. అందుచేతనే మాస్టర్ వీవర్ చేనేత గుడ్డకు ధరలు కంట్రోల్ చేయవద్దంటున్నాడు. అదే రీతిగా చేనేత పారిశ్రామికునికి ఇవ్వాల్సిన కనీసపు జీతాలను కూడా నిర్ణయించడానికి ఇతడు వ్యతిరేకిస్తున్నాడు. ఎన్.జి.రంగా, ఆయన అనుచరులు మాస్టర్ వీవర్స్ అన్యాయపు కోర్కెలను బలపరుస్తున్నారు. చేనేత పారిశ్రామికుల దృష్టిని వారికి అన్యాయం చేస్తున్న ఈ మాస్టర్ వీవర్స్, బ్లాక్ మార్కెట్‌దారుల నుండి మరలించడానికి, బట్టల మిల్లుల వల్లనే వారి పరిస్థితి ఇంత శోచనీయంగా వుందని ఉపన్యాసాలు రంగాగారు కొట్టేస్తుంటారు.

చేనేత పారిశ్రామికుల్ని యుద్ధకాలంలో అత్యంత క్లిష్ట

పరిస్థితులెదుర్కొన్నప్పుడు కమ్యూనిస్టుపార్టీ అతనితో కలిసి పనిచేసింది. ఆంధ్ర చేనేత పారిశ్రామికుల సంఘాన్ని నిర్మించడానికి తోడ్పడింది. నూలులో జరిగే దొంగవ్యాపారాన్ని అరికట్టి అతనికి కావలసిన నూలు రేషన్ వచ్చేటట్లు కృషి చేసింది. ప్రతి చేనేత పారిశ్రామికునికి కిరసనాయిల్ రేషన్ వచ్చేటట్లు పనిచేసింది. మాస్టర్ వీవర్స్ చేనేత పారిశ్రామికునికి రావలసిన నూలు రేషన్‌ను, జీతాలను తగ్గించడానికి చూస్తే ఎదుర్కొని పనిచేసింది.

బట్టల యంత్రాలను తీసేస్తే చేనేత పారిశ్రామికునికి కావలసిన నూలు లేదు. అతనికి పనికూడా దొరకదు. తన సంఘాన్ని బలపర్చుకొని నిరంతరం కృషి చేయడం ద్వారానే చేనేత పారిశ్రామికుని యీ క్రింది కోర్కెలు నెరవేరుతాయి.

1. పనిపోయిన చేనేత పారిశ్రామికులకు కొత్తగా ఏర్పరిచే బట్టల మిల్లులో పనిచూపించాలి. వారికి కనీసం నెలకు 50 రూపాయలకు తగ్గకుండా జీతాలుండాలి.

2. చేనేత సహకార సంఘాలేర్పరిచి వాటి ద్వారా నూలు సరఫరా చేయాలి.

3. చేనేత పారిశ్రామికునికి మాస్టర్ వీవర్స్ ఇవ్వాల్సిన కనీసపు రేట్లు నిర్ణయించాలి.

4. కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీల ద్వారా, విద్యుచ్ఛక్తి మగ్గాలు సరఫరా చేయాలి. వీని వలన చేనేత పారిశ్రామికుడు ఎక్కువ బట్టను తయారు చేయగలడు. ఇంకా ఎక్కువ ఆదాయం సంపాదించగలడు.

5. చేనేత బట్టకు ధర నిర్ణయించి, ప్రభుత్వం దానిని పూర్తిగా కొని ప్రజలకు అమ్మడానికి ఏర్పాట్లు చేయాలి. దీనివలన మిల్లు బట్టల పోటీవల్ల చేనేత గుడ్డ విడుదల కాకపోవడం జరగదు.

6. చేనేత పారిశ్రామిక కుటుంబాలకు అన్ని విధాలా ప్రభుత్వం తోడ్పడాలి. వారికి కావలసిన అప్పులు, నూలు వగైరాలు దొరికేటట్లు చూడాలి.

7. చేనేత పారిశ్రామికునికి పనిదొరకనప్పుడు అతని జీవితానికి సరిపోయే నిరుద్యోగ భృతిని ఇవ్వాలి.

ఇత్తడి, కంచు వగైరా చేతి పనులు

వీరి స్థితి చాలా ఘోరంగా వుంది. వీరికి కావలసిన ముడిసరకు దొరుకుట లేదు. ఎక్కువ గంటలు పనిచేసినా సంపాదించేది చాలా తక్కువ. వస్తువులను తయారు చేయడానికి ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించడం లేదు. ఈ వివిధ చేతి పనులను అభివృద్ధి చేయడానికి ఉత్పత్తి సహకార సంఘాలేర్పరచడానికి కృషి చేస్తుంది. వాని ద్వారా వీరికి కావలసిన ముడిసరకులు దొరికేటట్లు చూస్తుంది. ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించి ఎక్కువ వస్తువులను తయారుచేయడానికి కృషి

చేస్తున్నది. ఎక్కువ ఆదాయం ఆ రకంగా సంపాదించడానికి తోడ్పడుతుంది.

చిన్న దుకాణదారులు, వర్తక గుమస్తాలు

వర్తకుల క్రింద పనిచేస్తున్న గుమస్తాలు పట్టణాలలో అభివృద్ధి చెందుతూ వున్న కార్మికోద్యమాన్ని చూసి తాము కూడా గుమస్తాల సంఘాలను ఏర్పరచుకున్నారు. వారానికి ఒక రోజు సెలవు, కరువుభత్యం కూడా సంపాదించుకోగలిగారు. పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజాసామాన్యంలో వీరే కార్మికవర్గానికి కొంత దగ్గరగా వుంటున్నారు.

చిన్న వర్తకుడు పెద్ద వర్తకుని ప్రాబల్యం క్రింద ఉన్నాడు. కమ్యూనిస్టులు దొంగ మార్కెట్‌కు వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తూ వుంటే, కమ్యూనిస్టులు చిన్న వర్తకులకు కూడా వ్యతిరేకమేనని దురభిప్రాయం కల్గి వున్నాడు. చిన్న వర్తకుడు తాను అమ్మే వస్తువులను దొంగ మార్కెట్ నుండి కంట్రోలు రేటుకు మించి కొనుక్కోవలసి వస్తున్నదని అందరికీ తెలిసిన సంగతే. తాను కొన్నదే కంట్రోలు రేటుకు మించి ఉన్నప్పుడు, కొద్ది లాభంతో కలిపి అమ్ముకోకపోతే తన జీవితానికి కావలసిన ఆదాయాన్ని గడించుకోలేడు. కమ్యూనిస్టులు చిన్న వర్తకులు కంట్రోలు రేట్లను మించి కొద్దిపాటి లాభాలను వేసుకొని తన భుక్తి కోసం అమ్ముకుంటూ వుంటే అతనిని దొంగ వ్యాపారస్తుడుగా పరిగణించరు. అయితే ఆ చిన్న వర్తకులకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ చేసే విజ్ఞప్తి: మీరందరూ దొంగ వ్యాపారాన్ని అరికట్టడానికి ప్రజలతో కలిసి పనిచెయ్యండి, దానివలన మీకు కూడా వస్తువులు కంట్రోలు రేట్లకే వస్తాయి. అప్పుడు ప్రజలకు న్యాయమైన లాభాలు వేసుకొని అమ్మి మీరు న్యాయంగా జీవించడానికి వీలు కల్గుతుంది. మీరు పెద్ద దొంగ వ్యాపారస్తులతో కలిసి, అతను చేసే అన్యాయాలను కప్పిపెట్టడానికి పూనుకోవద్దు. అతను పట్టుబడకుండా కాపాడవద్దు. మొదట ఎంత కష్టమని తోచినా న్యాయమైన వర్తకం సాగించడానికి మీరు కూడా ప్రజలతో కలిసి దొంగమార్కెట్‌కు వ్యతిరేకంగా పనిచేయాలి.

చిన్న దుకాణాదారుడు కూడా చిల్లర దుకాణదారుల సంఘాలను ఏర్పరచుకోవాలి. ఈ సంఘాల ద్వారా తనకు కలిగే ఇబ్బందులను పోగొట్టుకోవడానికి పనిచేయాలి.

1. ప్రభుత్వ ఉద్యోగస్తులు అనవసరంగా చిన్న చిన్న విషయాలలో జోక్యం కల్గించుకొనకుండా చూడాలి.

2. చిల్లర దుకాణాదారుని వ్యాపారం కుంటుపడకుండా కావలసిన సామగ్రి సరఫరా అయ్యేటట్లు చూడాలి.

3. మంచి సరకును ప్రజలకు న్యాయమైన ధరలకు సకాలంలో అందించడానికి కృషి చేయాలి.

4. కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్ ఉద్యమం చిల్లర దుకాణాదారులకు శత్రువు కాదు. అతనికి అది తోడ్పడుతుంది. ఆ స్టోర్స్ ద్వారా అతనికి, ప్రజలకు కావలసిన సరకు కంట్రోలు రేట్లకు సరఫరా అవుతుంది. లంచగొండి ఉద్యోగస్తుడు, దొంగ వ్యాపారస్తుడు వీరిద్దరి బారి నుండి చిన్న దుకాణాదారులను రక్షిస్తుందని వారు గుర్తించాలి.

5. చిన్న దుకాణాదారులు ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలతో కలిసి పనిచేసేకొద్దీ ఎక్కువగా బలపడతారు. కాంగ్రెస్ కమ్యూనిస్టు ఐక్యతను, కాంగ్రెస్ లీగ్ ఐక్యతను తేవడానికి కారకులవుతారు.

పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజలు

యుద్ధకాలంలో ధరలు పెరగడం వల్ల ప్రభుత్వంలోను, స్థానిక సంస్థల లోను, వర్తకుల క్రింద పనిచేస్తూ వున్న తక్కువ జీతపు ఉద్యోగస్తులు చాలా బాధపడ్డారు. వీరికి యుద్ధ భత్యం చాలా కొద్దిగా ఇచ్చారు. అది కూడా చాలా ఆలస్యంగా ఇచ్చారు. పట్టణాలలో జనసమ్మర్దం ఎక్కువై ఇంటి అద్దెలు పెరిగిపోయిన ఈ రోజులలో వీరికి ఇండ్లు దొరకడమే కష్టమయింది. దొరికినా విపరీతమైన అద్దెలు ఇచ్చుకోవలసి వస్తుంది. తమ దైనిక జీవితావసరాలకు కావలసిన బియ్యం, ఉప్పు, పప్పు, కిరసనాయిల్, అగ్గిపెట్టెలు, గుడ్డలు, కాగితాలు, మందులు అన్నీ దొంగ మార్కెట్‌లో కొనుక్కోవలసివచ్చి, తమకు ఇచ్చే జీతాలతో తమ సంసారాలను గడుపుకోవడం అసంభవమయింది. వారి జీవిత ప్రమాణం ఎంతో తగ్గించుకోవలసి వచ్చింది. తమ బిడ్డలకు కావలసిన చదువుకు పూర్తి ఏర్పాట్లు చేయలేకపోతున్నారు. తమ బిడ్డలకు, బంధువులకు వచ్చే జబ్బులకు, జ్వరములకు తగిన మందులు ఇచ్చి చికిత్స చేయించలేకపోతున్నారు. యుద్ధానికి ముందు మధ్యతరగతి చదువుకొన్నవారిలో నిరుద్యోగం ఎక్కువగా వుండేది. యుద్ధం వల్ల తాత్కాలిక పనులలో వారికి పని దొరికింది. కాని నేడు తిరిగి వారందరికి పనులు పోయి నిరుద్యోగులవుతున్నారు. తమ జీవితమంతా గాడాంధకారంగా తిరిగి కన్పడుతూంది.

ఉపాధ్యాయులు, డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు మొదలగు విద్యావంతులు ఒక్క సంగతి తెలుసుకోవాలి. వారికందరికీ పనులు, సౌఖ్యప్రదమైన జీవితానికి కావలసిన జీతాలు, ఇతర సౌకర్యాలు స్వతంత్ర విశాలాంధ్రలో ప్రజాప్రభుత్వం క్రింద, వ్యవసాయిక పారిశ్రామికాభివృద్ధి ఆరంభించినప్పుడే అవి అన్నీ సాధ్యమవుతాయి. అట్టి ప్రజాతంత్రయుత విశాలాంధ్ర రాజ్యాన్ని, ఒక నూతన విజ్ఞానాన్ని, నైతిక జీవితాన్ని సృష్టించాలంటే ఐక్య ప్రజావుద్యమం వల్లనే సాధ్యమవుతుంది. మరేమార్గం కూడా లేదు. నూతన ప్రజాతంత్ర ఆంధ్రలోనే విద్యావంతులందరూ తమ విజ్ఞానాన్ని, నైపుణ్యాన్ని, శక్తిసామర్థ్యాలను పూర్తిగా వినియోగించి మన ప్రజలకు కావలసిన

నూతన పరిశ్రమలు, ప్రాజెక్టులు, స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, విజ్ఞానకేంద్రాలు, కళాకేంద్రాలు నెలకొల్పగల్గుతారు.

ముస్లిం ప్రజలు

పదకొండు తెలుగుజిల్లాలలో ముస్లిములు నూటికి 5 నుండి 10 మంది వరకు వుంటున్నారు. వీరు ప్రధానంగా పట్టణాలలోను, పెద్ద గ్రామాలలోను ఎక్కువగా నివసిస్తున్నారు. వీరిలో ఎక్కువమంది బీదలు, చిన్న దుకాణాదారులు, జట్కాబండివారు, బీద కార్మికులు, కుట్టుపనివారు. చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే కొస్త ఆస్తిపరులుగాను, వర్తకులుగాను, ఇతర ఉద్యోగులుగాను ఉంటున్నారు. వీరంతా ముస్లింలీగును బలపరుస్తున్నారు. కాని ప్రతి స్థలంలోను ఇంకా లీగును నిర్మాణరూపకంగా ఏర్పరచి సరిగా బలపరచుకోలేదు. ముస్లిం లీగు కూడా ముస్లిం బీద ప్రజల ఆర్థిక, సామాజిక హక్కులు తీసుకొని పనిచేయడానికి ఇంకా ఆరంభించలేదు.

విశాలాంధ్రలో వీరికి న్యాయమైన హక్కులు గ్యారంటీ చేయబడతాయి. వారి మతాన్ని అనుసరించడానికి, విజ్ఞానాన్నభివృద్ధి చేసుకోవడానికి పూర్తి స్వాతంత్ర్యం వుంటుంది. ఉర్దూభాషలో వారికి చదువు చెప్పబడుతుంది. స్థానికసంస్థలలోను, శాసనసభలలోను వారి జనాభాకు తగిన ప్రాతినిధ్యం వుంటుంది. ఆ ప్రతినిధులను వారు ప్రత్యేక నియోజకవర్గాల ద్వారానే ఎన్నుకొని పంపుకోవచ్చు. ప్రత్యేక నియోజకవర్గాలనవసరమని వారే వదులుకొనేవరకు ఈ పద్ధతి వుంటుంది. ప్రభుత్వోద్యోగాలలో కూడా వారి జనాభాకు తగిన స్థానాలు వుంటాయి. ముస్లిం బీద ప్రజలకు పనులు, కనీసపు జీతాలు, సుఖంగా జీవించడానికి కావలసిన ఇతర జీవిత సదుపాయాలు కలుగజేయబడతాయి. ముఖ్యంగా వారు ఆర్థికంగా భద్రంగా జీవించడానికి కావలసిన చర్యలన్నీ తీసుకోబడతాయి.

ఐదవ అధ్యాయం

దేశమును ప్రేమించుమన్నా,
మంచి అన్నది పెంచుమన్నా,
వొట్టిమాటలు కట్టిపెట్టవోయ్!
గట్టిమేల్ తలపెట్టవోయ్!
పాడిపంటలు పొంగిపొర్లే
దారిలో నువు పాటుపడవోయ్;
తిండి కలిగితె కండ కలదోయ్,
కండ కలవాడేను మనిషోయ్!
యీసురోమని మనుషులుంటే
దేశమేగతి బాగుపడునోయ్?
జల్దుకొని కళలెల్ల నేర్చుకు
దేశి సరకులు నించవోయ్!
వెనుక చూచిన కార్యమేమోయ్?
మంచిగతమున కొంచెమేనోయ్!
మందగించకముందు అడుగేయ్.
వెనుకపడితే వెనుకెనోయ్!
దేశమనియెడి దొడ్డవృక్షం
ప్రేమలను పూలెత్తవలెనోయ్,
నరుల చెమటను తడిసి మూలం
ధనం పంటలు పండవలెనోయ్!
ఆకులందున అణగి మణగీ
కవిత కోయిల పలుకవలెనోయ్!
పలుకులను విని దేశమందభి
మానములు మొలకెత్తవలెనోయ్!

-కీ॥శే॥ గురజాడ అప్పారావు.

ఆంధ్ర ప్రజల నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యం

నేడు మన తెలుగు ప్రజలు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద మద్రాసు రాజధానిలో 11 జిల్లాలలోను, నిజాం రాష్ట్రంలో తెలంగాణాలోను, మైసూరు, ఒరిస్సా మధ్య పరగణాలు, బస్తరు సరిహద్దు ప్రాంతాలలోను నివసిస్తున్నారు. వీరినందరిని కలిపి మన తెలుగుగడ్డ నంతా ఒకే రాజ్యంగా చేయాలని మనం కోరుతున్నాం. మద్రాసు రాజధానిలో తమిళ, మలయాళ, తెలుగు సంకర (మిళిత) పరిపాలన వలన, మన రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక జీవితం శిథిలమవుతూ ఉంది. ఈ రోజున శాసనసభలో తెలుగు ప్రతినిధులు మూడవ వంతు మాత్రమే వున్నారు. అయినా ఈ శాసనసభే తెలుగు ప్రజలకు సంబంధించిన శాసనాలన్నీ చేస్తున్నది. పైగా ఇంగ్లీషు గవర్నర్ అతని వీటో నిరంకుశాధికారం క్రింద ఈ శాసనాలు చేస్తున్నారు.

మనలను ఈ రోజు పరిపాలించేది గవర్నర్, అతని ఏజెంట్లు. రాష్ట్రం మీద గవర్నర్, జిల్లాలలో కలెక్టర్లు, తాలూకాలలో తహశీల్‌దారులు, గ్రామాలలో గ్రామ మునసబులు, స్థానిక స్వపరిపాలన సంస్థలని గ్రామాలలో పంచాయతీలు, జిల్లాకంతకు జిల్లా బోర్డులు, పట్టణాలలో మున్సిపాలిటీలు ఉన్నాయి. కాని వీనిని ప్రజలందరూ ఎన్నుకోరు. యుక్త వయస్సు వచ్చిన వారిలో మూడవ వంతుకు మించని ఓటర్లు మాత్రమే ఎన్నుకుంటారు. మిగిలిన వారికి ఓటు హక్కులేదు. వీటికి మన ప్రజల జీవితానికి సంబంధించిన చాలా కొద్ది విషయాలలోనే జోక్యం కల్గించుకొని పనిచేసే అధికారముంది. రోడ్లు వేయడం, విద్య, ఆరోగ్య పరిస్థితులు ఇవి ప్రధాన విషయాలు. పన్నులపై గాని, మన ప్రజల ఆర్థిక పునర్నిర్మాణంపై గాని వీటికి ప్రత్యేక సంబంధమేమీ లేదు. ఈ కొద్ది హక్కులు కూడా బోర్డులను నామినేట్ చేసి ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. వీని పరిపాలనాధికారాలను కమిషనర్లను నియమించి మరింత తగ్గించి వేసింది. విద్యను, రోడ్లను వీని అధికారాన్నుండి తీసివేసి వీనిని మరింత సంకుచితం చేయడానికి ప్రభుత్వం చూస్తూ ఉంది.

ప్రజాప్రాతినిధ్యం లేని ఈ నిరంకుశ ప్రభుత్వపు చట్టాలను, ఆజ్ఞలను అమలు జరపడానికి లంచగొండి నిరంకుశ పోలీసులు, 300 సంవత్సరాలు వెనుకబడి వున్న శిక్షాస్మృతి; కోర్టులు వున్నాయి. పై అధికారుల చెప్పుచేతలలో న్యాయవిచారణ జరుగుతూ ఉంటుంది. అరెస్టు చేయడానికి వారెంట్ చేసిన మేజిస్ట్రేట్‌లే విచారణ చేసే పద్ధతి నేటికీ ఉంది.

నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యసూత్రాలు

ప్రస్తుతపు ఈ పరిపాలనాపద్ధతి అంతా పూర్తిగా పోవాలి. 18 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రతి పురుషుడు, స్త్రీ ఎన్నుకొనిన ప్రతినిధులతో తెలుగు ప్రజల రాజ్యాంగ

ప్రజా పరిషత్ సమావేశం కావాలి. ఈ ప్రజాపరిషత్తే తెలుగుదేశపు రాజ్యాంగ చట్టాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

ఈ ప్రజాపరిషత్ మొదట ఇంగ్లీష్ ప్రభుత్వం క్రింద వున్న తెలుగు జిల్లాల ప్రజా ప్రతినిధులతో పని ఆరంభిస్తుంది. తెలంగాణాలోని మన సోదర దేశీయులు, నైజాం నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్నుండి బయటపడినప్పుడు మనతో కలుస్తారు. స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఐక్య విశాలాంధ్రను తెలంగాణా ప్రతినిధులు, కోస్తా రాయలసీమ ప్రజలు కలిసి నెలకొల్పుదాం. దీనికి కావలసిన రాజ్యాంగాన్ని కలిసి ఏర్పాటు చేసుకుందాం.

ఈ రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తు ఈ క్రింది ప్రధాన హక్కులను గ్యారంటీ చేస్తూ రాజ్యాంగ చట్టాన్ని తయారు చేస్తుంది.

1. వాక్సభా సంఘ స్వాతంత్ర్యాలను, పత్రికా స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తించి వానికి భంగం కలగకుండా జేస్తుంది. మత స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తించి ప్రతి ఒక్కరు తన కిష్టము వచ్చిన విధంగా ప్రార్థనలు చేసుకొనే హక్కును కాపాడుతుంది.

2. ఆయుధ చట్టాన్ని రద్దు చేసి ప్రతి ఒక్కరికీ ఆయుధాలు తనవెంట ఉంచుకొనే హక్కును కల్గిస్తుంది.

3. విద్యను మాతృభాషల ద్వారా ప్రతి ఒక్కరికీ నేర్పుతుంది.

4. ప్రతి ఒక్కనికీ పని చూపించి, అతని సుఖజీవితానికి కావలసిన కనీసపు జీతాలు దొరికేటట్లు గ్యారంటీ చేస్తుంది. జబ్బు పడ్డప్పుడు, ప్రమాదాలు జరిగినప్పుడు, ముసలితనమందు, స్త్రీలకు ప్రసవ సమయమందు నిండుజీతాలు వచ్చేటట్లు తగిన ఏర్పాటు చేసి గ్యారంటీ చేస్తుంది.

5. చదువులోను, పనులు, ఉద్యోగాలలోను, ఆస్తి హక్కులలోను, సాంఘిక హక్కులలోను, విజ్ఞానావకాశాలలోను (స్త్రీలకు పురుషులతో) సమానాధికారాలు, సమాన అవకాశాలు ఉండేటట్లు చూస్తుంది.

6. ఏ కులానికి, ఏ మతానికి, ఏ జాతికి చెందినా ప్రజలందరికీ సమాన హక్కులు, సమాన బాధ్యతలు, సమాన అవకాశాలు గ్యారంటీ చేస్తుంది. జాతి, మత, కుల విచక్షతను బట్టి, మరొక కులాన్ని, మతాన్ని జాతిని నిందించడం, వారియెడల సాంఘికంగా అణగదొక్కడానికి చర్యలు తీసుకోవడం, జాతి ద్వేషం కల్గించడం నేరం క్రింద ప్రకటించబడుతుంది. ప్రజల కోసం ఏర్పాటు చేసిన స్థలాలు, పార్కులు, సత్రాలు, ఆఫీసులు, బావులు, స్కూళ్ళు ప్రతిపౌరుడు స్వేచ్ఛగా, ఎట్టి అడ్డంకులు లేక ఉపయోగించుకోవచ్చు.

7. తాము ఎన్నుకొన్న ప్రతినిధులు, ఉద్యోగస్తులు సంతృప్తికరంగా పనిచేయకపోతే ప్రజలు వారిని నియమిత కాలం పూర్తి కాకమునుపే తొలగించి కొత్త

వారిని ఎన్నుకునే హక్కు ఉంటుంది. అంటే, ప్రతినిధులకు ఉద్వాసన మిచ్చే హక్కు ప్రజలకుంటుంది.

నూతన ఆంధ్ర ప్రజారాజ్యపు నిర్మాణరూపం

1. గ్రామం:-ప్రతి గ్రామంలోను 18 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రతి స్త్రీ, పురుషుడు రహస్యబ్యాలెట్ పద్ధతిని ఓటిచ్చి ఒక పంచాయతీ బోర్డును ఎన్నుకుంటారు.

(అ) ఈ పంచాయతీ బోర్డు గ్రామానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలపై అధికారం కలిగి వానిని నడుపుతుంటుంది. ఆర్థిక విషయాలు, విద్య, ప్రజారోగ్యం, ప్రజల విజ్ఞాన సౌకర్యాలు (పార్కులు, రేడియోలు, గ్రంథాలయాలు ఆట స్థలాలు, నాటకశాలలు, (థియేటర్స్) మొదలగు వానిపై అధికారం కల్గి ఉంటుంది.

(ఆ) పన్నులు ప్రజలనుండి వసూలు చేసి, పై ప్రజా ప్రభుత్వానికి పంపుతుంది. ఆ పన్నులలో కొంత భాగం గ్రామ సౌభాగ్యం పెంపొందించడానికి, గ్రామ పరిపాలనను సాగించడానికి గ్రామాలకు ప్రత్యేకించబడుతుంది. గ్రామ మునసబు, కరణం ఇప్పటివలె వంశపారంపర్యంగా నియమించబడరు. గ్రామ పంచాయతీ యాజమాన్యాన ప్రజలచే కొన్ని సంవత్సరాలవరకు ఎన్నుకోబడిన ఉద్యోగస్తులుగా ఉంటారు. వారు సరిగాపనిచేస్తే ప్రజలు వారిని తిరిగి ఎన్నుకుంటారు.

(ఇ) గ్రామంలో శాంతి భద్రతలను కాపాడే బాధ్యత పంచాయతీ బోర్డుది. దానికి కావలసిన ప్రజారక్షణ దళాన్ని ప్రజలనుండి [illegible]ప్రరస్తుంది. అంటే పోలీసులపై అధికారం గ్రామానికి సంబంధించినంతవరకు గ్రామ పంచా[illegible]బోర్డుకే వుంటుంది.

(ఈ) గ్రామ పంచాయతీ బోర్డు గ్రామానికి సంబంధించినంత[illegible]పై సంఘానికి లోబడి సంపూర్ణాధికారాలు కల్గిన సంస్థ. గ్రామానికి సంబంధించిన ఏ విషయంనైనా గ్రామ పంచాయతీ బోర్డు ద్వారానే పరిష్కరించాలి. చర్యతీసుకోవాలి.

గ్రామ పంచాయతీలు తాలూకా బోర్డుల యాజమాన్యం క్రింద, తాలూకా బోర్డులు జిల్లా బోర్డుల యాజమాన్యం క్రింద, జిల్లా బోర్డులు రాష్ట్ర ప్రజా పరిషత్ యాజమాన్యం క్రింద పనిచేస్తూ ఉంటాయి.

2. తాలూకా బోర్డులు :- ఇప్పుడున్న తాలూకా ఆఫీసులు, తహశీల్దారుల పెత్తనం తీసేసి తాలూకాకు సంబంధించిన సకల విషయాలపై అధికారం వహించి తాలూకా బోర్డులు నడుపుతుంటాయి. వీని క్రిందనే ప్రస్తుతమున్న తహశీల్దారులు, రెవెన్యూ ఇన్‌స్పెక్టర్‌లు, తాలూకా పోలీస్ ఉద్యోగస్తులు అందరూ పనిచేయవలసి ఉంటుంది. [illegible]కా బోర్డులు తమ క్రింది పంచాయతీ బోర్డులు తమ విధులను సరిగా [illegible]బాధ్యతవహించి చూస్తాయి.

[illegible]ర్డులను తాలూకాలోని వయోజన ఓటర్లందరూ రహస్యబ్యాలెట్

ద్వారా సరాసరి ఎన్నుకుంటారు.

3. పట్టణ మునిసిపల్ బోర్డులు :- 10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలకు, పైరకంగానే సర్వాధికారాలు కలిగిన మునిసిపల్ బోర్డులను ఎన్నుకుంటారు.

4. జిల్లా కంతటికీ జిల్లా బోర్డును జిల్లా ఓటర్లందరూ ఎన్నుకుంటారు. జిల్లా పోలీస్ ఉద్యోగస్తులూ, ఇతర జిల్లా కలెక్టర్లూ, జిల్లా ఉద్యోగస్తులందరూ జిల్లాబోర్డు క్రింద పనిచేయాలి. జిల్లా బోర్డు జిల్లా పరిపాలననంతా సాగిస్తుంది.

మన కోర్టులు

1.(అ) అరెస్ట్‌చేసి కేసులుపెట్టే మేజిస్ట్రేట్‌లే విచారించే ప్రస్తుత పద్ధతి తీసివెయ్యాలి. దీనికోసం ప్రతి గ్రామంలోను, పట్టణ వార్డులలోను అచ్చటనున్న వయోజన ఓటర్లు అందరూ రహస్యబ్యాలెట్ ద్వారా ఎన్నుకొని పంచాయతీ కోర్టులు ఏర్పాటుచేయాలి. వానికి సివిల్, క్రిమినల్ కేసులు విచారించడానికి హక్కు వుంటుంది. ప్రస్తుతం సబ్ మేజిస్ట్రేట్‌లు, జిల్లా మునసబులు విచారించే కేసులన్నిటినీ ఈ పంచాయతీ కోర్టులు విచారిస్తాయి.

(ఆ) పంచాయతీ కోర్టులపై ప్రతిజిల్లాలోను కొన్ని జిల్లా కోర్టులు సివిల్, క్రిమినల్ కేసులు విచారించడానికి ఉంటాయి.

(ఇ) జిల్లా కోర్టుల పైన హైకోర్టు ఒకటి వుంటుంది.

(ఈ) ఈ అన్ని కోర్టులలోను జడ్జీలకు తోడ్పడడానికి ఇప్పుడు జ్యూరర్లు చేసే పని చేయడానికి ప్రతి సంవత్సరమూ కొంతమందిని ప్రజలు ఎన్నుకుంటారు. సంవత్సరం పూర్తి అయిన పిదప వీరి స్థానాలు ఖాళీ అవుతాయి, తిరిగి ఎన్నికలు జరుగుతాయి.

2. ఏ నేరానికైనా లేక అనుమానముండి అరెస్ట్ చేసినా వెంటనే 24 గంటలు కాకమునుపే పంచాయతీ కోర్టు ముందు ఛార్జిషీట్ దాఖలు చేయాలి. ఛార్జిషీట్ పెట్టకుండా అరెస్ట్ చేసి పౌరసత్వ హక్కును భగ్నం గావించే పద్ధతి పోవాలి.

3. శిక్షాస్మృతిని ఆధునిక న్యాయసూత్రాల కనుగుణంగా ఉండేటట్లు పూర్తిగా తిరిగి వ్రాయాలి. అలా వ్రాసేటప్పుడు, ఈ క్రింది సూత్రాలు పాటించాలి.

(అ) 124ఎ, 153ఎ లాంటి రాజద్రోహపు నేరపు సెక్షన్‌లు, 1618 మూడవ రెగ్యులేషన్ లాంటి రెగ్యులేషన్‌లు, పౌరసత్వ హక్కులను భగ్నంగావించే, ఇతర నిర్బంధ చట్టాలు, ప్రెస్సు ఆక్టులు, క్రిమినల్ లా సవరణ చట్టాలు మొదలగువానిని రద్దు చేయాలి.

(ఆ) కొన్ని జాతులను దొంగజాతులుగా నిర్వచించే క్రిమినల్ ట్రైబ్[illegible] రద్దుచేయాలి. బీద ప్రజలను, తగిన జీవనాధారంలేదని అరె[illegible] కేసులుపెట్టి శిక్ష విధించడానికి పనికివచ్చే 109,110 జామీను సెక[illegible]

బీద ప్రజలకు అన్యాయంచేసే సెక్షనులన్నింటినీ సవరించాలి.

(ఇ) యావజ్జీవ ద్వీపాంతర శిక్ష 10 సంవత్సరాలకు మించి ఉండకూడదు.

(ఈ) ఏ శిక్షనయినా శిక్షితులను బాగుచేయడానికే ఉపయోగించాలి. కాని దండించాలనే ధోరణిలో వేయకూడదు. జైళ్ళు శిక్షితులను సంస్కరించే ఇండ్లుగా ఉండాలికాని దండించే జైళ్ళుగా ఉండకూడదు. ప్రతి ఖైదీకి తనుకోరిన పుస్తకాలు, పత్రికలు, బయట ప్రజలకు దొరికేవన్నీ ఇవ్వాలి. మంచి ఆహారం ఇవ్వాలి. ప్రతి ఆరు నెలలకు పెరోలు మీద తమ బంధువులను కలుసుకొనిరావడానికి సెలవుయివ్వాలి. తనకు విధించిన శిక్షను తన ప్రవర్తనవలన సగంవరకు రిమిషనుల వలన తగ్గించుకోడానికి అవకాశమివ్వాలి. ఖైదీ చేసిన పనికి పూర్తి జీతమివ్వాలి. అతని ఖర్చుకుపోను మిగిలినది అతని పేర జమ కట్టివుంచి, అతడు విడుదలయ్యేటప్పుడు అతనికివ్వాలి. లేక అతని కుటుంబానికి పంపుతూవుండాలి.

మన ప్రజలకు కావలసిన సదుపాయాలు

ఈ రోజు మన గ్రామాలలో అజ్ఞానం, మూఢవిశ్వాసాలు, కులభేదాలు ఎక్కువగా వుంటున్నాయి. సరిగా గాలి, వెలుతురు రాని ఇండ్లలో నివసిస్తున్నాం. పశువులను మన ఇండ్లకు సమీపంలోనే కట్టేస్తాం. రాయలసీమ గ్రామాలలోను, కొన్ని మెట్ట ప్రాంతాలలోను, ఇండ్లలోనే కట్టివేస్తుంటాం. గ్రామాలమధ్యనే ప్రతి ఇంటి పెరడులో ఎరువు ప్రోగులు పోసుకుంటున్నాం. మురుగునీరు పోవడానికి ఎట్టి సదుపాయంలేదు. అందుచే ఇండ్లనుండి వచ్చే మురుగునీరు వీధులలో మురుగుగుంటలు పెడుతుంది. వీధులు గడ్డి, దుమ్ముతో నిండివుంటాయి. వర్షాకాలంలో మోకాటి లోతు బురద ఉంటుంది. వీధులలో దీపాలులేవు. ఇండ్లలో కూడా ఆముదపు దీపాలులేక గ్రుడ్డి కిరసనాయిలబుడ్ల దీపాలు, కొంత ఆదాయం ఉన్న వారిండ్లలో లాంతర్లు వున్నాయి. ఆదిమాంధ్ర పల్లెలు మరీ అన్యాయంగా ఉంటాయి. పూరిగుడిసెలు, మురికిప్రదేశాలు ధనిక రైతుల పశువుల కొట్టాల కన్నా అన్యాయంగా ఉంటాయి. ఇక కళావిజ్ఞానాలు చూస్తే మన ప్రజలకు గ్రామాలలో అవి అందుబాటులో లేనేలేవని చెప్పవచ్చును. గ్రంథాలయాలు, పార్క్‌లు, రేడియోలు, ఆటస్థలాలు నాటకశాలలు ఏమీలేవు.

గ్రామ ఆరోగ్యం

...పారిశుధ్యం చాలా అధ్వానంగా ఉంది. స్త్రీలకు కూడా మరుగుదొడ్లులేవు.
...లను మరుగుదొడ్లుగా ఉపయోగిస్తున్నాం. సరిగా ప్లాన్ వేసుకుని
... ఈ మలమంతా మన పొలాలకు మంచి ఎరువు అవుతుంది.
...నం పొలాలకు ఉపయోగించుకుంటూ ఉండవచ్చు. మన
... ఉంటాయి. మన స్త్రీలకు, పురుషులకు చాలా సౌకర్యం

కలుగుతుంది.

మనం త్రాగేనీరు ఏదో నూతులున్న కొన్ని గ్రామాలలో తప్ప మిగిలిన వానిలో చెరువుల, కాలువలనీరు. వీనిలో అనేక రకములైన కల్మషాలు చేరివుంటాయి. ఈ నీటిని త్రాగడంవల్ల అనేక జబ్బులు రావడానికి వీలవుతుంది.

మన గ్రామాలకు కడకు ప్రథమచికిత్స సదుపాయాలుకూడా లేవు. వైద్యమంటే తెలియని బూటకవైద్యులపైనా, అర్థంలేని ఆకుల మూలికలపై ఆధారపడవలసివస్తోంది. ఈ 11 జిల్లాలకు 515 ఆస్పత్రులున్నాయి. దానిలో సగం ఆయుర్వేద ఆస్పత్రులు. మిగిలిన సగమే ఆధునిక వైద్యశాస్త్రాన్ననుసరించి చికిత్స చేసే హాస్పిటల్స్. 130 చ.మైళ్ళకు ఒక హాస్పిటల్ ఉంది. 38,000 మంది ప్రజలకు ఒక హాస్పిటల్ ఉంది. చిత్తూరు జిల్లాలో 80 వేల మందికికాని ఒక హాస్పిటల్ లేదు. తెలంగాణాలో ఇంకా అధ్వానంగా ఉన్నాయి. మొత్తం 82 హాస్పిటల్స్ ఉన్నాయి. అంటే లక్షాపదివేల మందికి ఒక హాస్పిటల్ ఉంది.

ఈ 11 జిల్లాలకు స్త్రీలకోసం, బిడ్డల కోసం ప్రత్యేక ఆస్పత్రులు 17 మాత్రమే ఉన్నాయి. ప్రసూతి సౌకర్యం మరీ తక్కువగా ఉంది. 1,350 కాన్పులకు ఒక మంత్రసాని ఉంది. నూరు కాన్పులకైనా ఒక మంత్రసాని ఉండనిదే తగిన జాగ్రత్తలు వహించడం అసంభవం. డాక్టర్ పరీక్ష క్రింద కాన్పు జరగడానికి హాస్పిటల్స్‌లో ఏర్పర్చిన పడకలు చూస్తే, 2,800 కాన్పులకు ఒక పడక ఉంది.

స్త్రీల ఆరోగ్యాన్ని ఇంత నిర్లక్ష్యిస్తూ ఉన్నప్పుడు పుట్టిన ప్రతి 1,000 మంది బిడ్డలకు 180 మంది ఒక సంవత్సరం వచ్చే లోపలనే చనిపోతున్నారంటే ఆశ్చర్యమెందుకు? ప్రతి 1,000 కాన్పులకు 9 మంది తల్లులు చనిపోతున్నారు.

200 సంవత్సరాలుగా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం పరిపాలన లేకుండా, ప్రజా ప్రభుత్వపాలనే ఉంటే మన ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని కాపాడటానికి ఎంత కృషి చేసి ఉండగల్గేవారమో సోవియట్ యూనియన్‌ను చూస్తే తెలుస్తుంది. సోవియట్ ప్రభుత్వం ఏర్పడి 25 సంవత్సరాలే అయింది. ఈ 25 సంవత్సరాలలోనే సోవియట్ పౌరుని ఆరోగ్యం ఎంత పెంపొందినదో ఈ క్రింది లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి.

మన దేశంలో 10,000 మందికి ఒక డాక్టరుంటే సోవియట్ యూనియన్‌లో 1,500 మందికి ఒక డాక్టరున్నాడు. మనదేశంలో హాస్పిటల్‌లోకి చే...ర చికిత్సచేయడానికి కావలసిన హాస్పిటల్ పడకలు చూస్తే 4,800 మంది... వానిని ఉంటే సోవియట్ యూనియన్‌లో 250 మందికి ఒకటి ఉంది. ... యూనియన్‌లో 20 రెట్లు ఎక్కువ వైద్య సదుపాయం ఉంది. ... ట్రిబ్...

సోవియట్ యూనియన్‌లో 1920లో పుట్టిన 1,000 మంది ... వయస్సు వచ్చే లోపల 224 మంది చనిపోయేవారు. కాని 19...

మంది బిడ్డలలో 58 మంది మాత్రమే చనిపోతున్నారు. మన దేశంలో 1940లో 180 మందివరకు చనిపోయారు. బాలింత మరణాలు లెక్కలు వేస్తే రెండువేల కాన్పులకు సోవియట్ యూనియన్‌లో ముగ్గురు చనిపోతున్నారు. మనదేశంలో రెండువేల కాన్పులకు 18 మంది చనిపోతున్నారు.

మనదేశంలో వైద్యసహాయం ఇంత అన్యాయంగా ఉన్నప్పుడు కలరా, స్ఫోటకం, ప్లేగు, టైఫాయిడ్, ఇంఫ్లుయంజా, మలేరియా జ్వరాలు వ్యాపిస్తున్నాయంటే ఆశ్చర్యంలేదు. మన దారిద్ర్యంతోపాటు, వైద్య సహాయంకూడా లేకపోవడంవల్ల మన ఆయుర్దాయం సగటున 23 సంవత్సరాలకన్నా లేదు. ఇంగ్లండ్‌లో 60 సంవత్సరాలకు పైన సగటున ఆయుర్దాయం.

వైద్యసహకారం వెంటనే ఎక్కువ చేయాలంటే ఈ రోజు చికిత్స చేస్తున్న వివిధ వైద్యులకు ఆధునిక వైద్యశాస్త్ర పద్ధతులననుసరించి కొద్దికాలం ప్రధాన పాఠాలు నేర్పాలి. మన ప్రజలకు అందుబాటులో ఉండేటట్లు వైద్యశాలలు (ఆస్పత్రులు) దేశమంతటా ఏర్పాటు చేయాలి. ఈ రకంగా తర్ఫీదుచేసిన వైద్యులను, ఇప్పుడున్న వైద్యులను, నర్సులను, కాంపౌండర్లను ప్రభుత్వం రిజిష్టర్‌గావించి ప్రభుత్వ ఆస్పత్రులలోనే నియమించి ప్రజలకు వైద్య సదుపాయం కల్గించాలి. వారి జీవితానికి కావలసిన కనీసపు జీతాలు ప్రభుత్వమే ఇవ్వాలి. వారికి పని ఎక్కువ గాకుండునట్లు పనిగంటలు, సెలవులు నిర్ణయించాలి. జబ్బుపడినప్పుడు ముసలితనమున జీవనభృతిని ఏర్పర్చాలి.

500 మంది జనాభాగల గ్రామానికి చిన్న ఆస్పత్రి, 10,000 జనాభాగల ప్రాంతాలకు, పట్టణాలకు ప్రసూతి వార్డు, స్త్రీ డాక్టర్‌వున్న పెద్ద హాస్పిటల్, 50,000 జనాభాగల పట్టణానికి పూర్తి సాధన సంపత్తిగల ఆధునిక వైద్యశాలలు ఏర్పాటు చేయాలి.

మనకున్న విద్యా సౌకర్యాలు

ఈ పదకొండు తెలుగు జిల్లాలలో 7,000 ప్రాథమిక పాఠశాలలు 4 లక్షల 75 వేల మంది బిడ్డలకు చదువు చెప్పుతూవున్నాయి. 150 హైస్కూళ్ళు మాత్రమున్నాయి. వీనిలో చదువుకొనే విద్యార్థుల సంఖ్య 76 వేలు. గ్రామస్థులు బీదతనంవలన తమ బిడ్డలను త్వరగా చదువుమాన్పించి పొలంపనికి, పశువులు మేపడానికి పంపుతున్నారు. పొరుగూరికి బిడ్డలను పంపి, 8వ తరగతి వరకైనా చదివించడానికి శక్తిగల తల్లిదండ్రులు చాలా తక్కువ మంది వున్నారు. 8వ తరగతి వరకైనా చదవనిదే క్రింది తరగతులలో చదివింది మరిచిపోయి నిష్ప్రయోజనమవుతూంది.

ఉపాధ్యాయులకు గ్రామాలలో 15-20 రూపాయల లోపు జీతాలిస్తారు.

ఎయిడెడ్ స్కూళ్ళలో ఈ మాత్రపు జీతాలుకూడారావు. అందుచే ఇంత తక్కువ జీతాలువస్తున్న ఉపాధ్యాయులు, తమ జీవితానికి మరేదో ఉపవృత్తిని వెదుక్కుంటూవుంటారు. ఫలితం బిడ్డలకు తగిన శ్రద్ధతో చదువు చెప్పడానికి శిక్షణ పొందిన ఉపాధ్యాయులు లేకుండా పోయారు.

నేడు 5-15 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సుగల బాలబాలికలలో నూటికి 14 మంది మాత్రమే స్కూళ్ళలో వున్నారు. హైస్కూళ్ళలో చదువుతూ ఉండవలసిన 11-17 సంవత్సరాల వయస్సుగల బాలబాలికలలో నూటికి 6 మంది మాత్రమే చదువుకుంటున్నారు.

మన భవిష్యత్ప్రజలను పెంచవలసిన మన స్త్రీలు చదువులో మరింత వెనుకబడి ఉన్నారు.

ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో చదువుకొనే బాలురసంఖ్యలో సగం మాత్రమే బాలికలు ఉన్నారు. హైస్కూళ్ళలో బాలుర సంఖ్యలో 8వ వంతు మాత్రం స్త్రీలు ఉన్నారు.

మనం మన తెలుగు భాషను సరిగా నేర్చుకోకముందే ఇంగ్లీషును నిర్బంధంగా ప్రతివానికి నేర్పుతున్నారు. కళాశాలలో ప్రతి విషయం ఇంగ్లీషు ద్వారా నేర్పుతున్నారు. మన విద్యావిధానమంతా నేడు స్వతంత్ర జీవనం చేయడానికి తగిన శిక్షణ ఇవ్వడం లేదు.

మన విద్యావిధానమంతా తిరిగి కొత్త పద్ధతులపై పునర్నిర్మాణం చేయాలి. మన ప్రజలందరికీ అక్షరజ్ఞానం కలిగించాలి. మన ప్రజలు వ్యవసాయక, పారిశ్రామిక జీవితాన్ని వివిధ శాఖోపశాఖలతో నిర్మించడానికి తగిన విజ్ఞానం, శిక్షణను, టెక్నికల్ జ్ఞానాన్ని మన విద్యావిధానం ఇచ్చేటట్లు ఏర్పాటుచేయాలి. మన ప్రజలు సుఖంగా, సంతోషంగా, కళాసంపదలతో విజ్ఞానవంతులుగా జీవించడానికి అనుగుణమైన విద్యావిధానముండాలి. దీనికోసం వెనువెంటనే, విశాఖపట్టణం, రాజమండ్రి, గుంటూరు, బెజవాడ, అనంతపురం, తిరుపతిలలో విశ్వవిద్యాలయాలు ఏర్పర్చాలి. ఈ విశ్వవిద్యాలయాల క్రింద ఆధునిక శాస్త్రాలన్నీ బోధించే కళాశాలలు పరిశోధనావకాశాలతో ఏర్పర్చాలి. ముఖ్యంగా వ్యవసాయ కళాశాలలు, ఇంజనీరింగ్ కళాశాలలు, వైద్య కళాశాలలు ఏర్పాటుచేయాలి. విద్యనంతా మన మాతృభాష తెలుగులో చెప్పాలి.

కనీసం 500 మంది జనాభాగల ప్రతిగ్రామంలో ఒక హయ్యర్ ఎలిమెంటరీ పాఠశాలను ఏర్పర్చాలి. వెంటనే 5-14 సంవత్సరాలమధ్య వయస్సుగల ప్రతిబాలబాలికకు ఈ బడులలో నిర్బంధంగాను, ఉచితంగాను చదువు నేర్పించాలి. త్వరలో 16 సంవత్సరాలు నిండేవరకు ప్రతి బాలుడు, ప్రతిబాలిక చదువుకునే ఏర్పాట్లు చేయాలి.

సరియైన ఆరోగ్యసౌకర్యాలతో, విద్యాసౌకర్యాలతో మన గ్రామ సీమలు, పట్టణాలు కొత్త రూపం తీసుకునేటట్లు కమ్యూనిస్టులు పనిచేస్తారు.

మన కొత్త గ్రామసీమలెలా వుంటాయి?

1. గ్రామవీధులన్నీ కంకరవేయబడి పరిశుభ్రంగా, గోతులు, మెరక పల్లాలు లేకుండా ఉంటాయి. ప్రతి గ్రామమునుండి ప్రధాన రోడ్డుల వరకు రోడ్డులు వేసుకుంటాం.

2. వీధులలో దీపాలు పెట్టుకుంటాం. విద్యుద్దీపాలు ప్రతివీధిలోనూ, ప్రతిఇంటిలోనూ వెలుగుతూ ఉంటాయి.

3. పశువుల కొట్టాలు, ఎరువు ప్రోగులు గ్రామం బయట ఉంచడానికి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటాం.

4. ఇండ్లలో నుండి వచ్చే మురుగునీరు పెరడులలో చెట్టుమొక్కలు పెంచడానికి ఉపయోగించేటట్లు ఏర్పాట్లు చేసుకుంటాం.ఎక్కువైన నీరు పోవడానికి కావలసిన డ్రైనేజి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటాం.

5. స్త్రీలకు, పురుషులకు ఇండ్ల పెరడులలో మరుగుదొడ్ల సౌకర్యాలేర్పాటు చేసుకుంటాం. బహిరంగ స్థలాలు సంపాదించి ప్రజలందరి కోసం మరుగుదొడ్లు ఏర్పాటు చేసుకుంటాం. ముఖ్యంగా స్త్రీలకోసం వెంటనే ఏర్పాటు చేయాలి.

6. ఆదిమాంధ్రుల పల్లెలు పరిశుభ్రంగా నిర్మించడానికి కావలసిన ధనసహాయం వెంటనే చేయాలి. ప్రతి ఇంటిచుట్టూ తగినంత స్థలముండేటట్లు ఇండ్లస్థలం ఇవ్వాలి.

7. త్రాగడానికి మంచినీటి నూతులు త్రవ్వించుకుంటాం. మంచినీటి నూతులు పడనిచోట చెరువునీటిని పరిశుభ్రంచేసి ప్రజలకందించాలి.

8. కనీసం 500మంది జనాభాగలప్రతి గ్రామంలోనూ ఒక చిన్న ఆస్పత్రి ఏర్పరచాలి. మూడు మైళ్ళలోపున ప్రజా సామాన్యానికి అందుబాటులో ఉండేటట్లు 10వేల జనాభాకు ఒక పెద్ద ఆస్పత్రి ఏర్పరచాలి.ఆసుపత్రిలో ప్రసూతి వార్డు స్త్రీల కోసం ప్రత్యేకించి ఏర్పాటు చేయాలి.

9. (అ) 10,000 జనాభాగల ప్రాంతంలో ఒక హైస్కూల్ కనీసం ఒక వృత్తిస్కూల్ (వొకేషనల్ స్కూల్) అందరికీ సమీపంగా ఉండేటట్లు ఏర్పాటు చేయాలి. గ్రామబడుల నుండి వచ్చే వారందరికి పై చదువులకోసం గాని, ఏదైనా వృత్తిని నేర్చుకోవడానికిగాని అవకాశముంటుంది. 20వేలజనాభాకు కళలు, శాస్త్రాలు నేర్పేకళాశాల ఉండాలి.

(ఇ) వయస్సుచెల్లి అక్షరజ్ఞానం లేనివారందరికీ అక్షరజ్ఞానం కల్గించడానికి వయోజన పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి.

(ఈ) బీద విద్యార్థులకు ఉచితంగా భోజనం, ఉండటానికి ఇంటివసతి, పుస్తకాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

(ఉ) ఉపాధ్యాయులకు గ్రామాలలో కనీసం 50రూపాయలు కనీసపు జీతాలివ్వాలి. పట్టణాలలో జీవితావసరాల ఖరీదును బట్టి 100రూపాయలకు తగ్గకుండా జీతాలివ్వాలి. జబ్బు చేసినపుడు, ముసలితనంలోను, పనిలేనప్పుడు జీవన భృతిని ఏర్పాటు చేయాలి.

10. కనీసం 500మందిగల గ్రామంలో ఒక హయ్యర్ ఎలిమెంటరీ పాఠశాల ఉంటుంది. 10వేలమంది జనాభా గల ప్రాంతాలలో అందరికీ దగ్గరగా వుండేటట్లు ఒక హైస్కూల్, ఒక వృత్తి స్కూల్ ఏర్పాటు చేయాలి.

11. (ఎ) కనీసం 500 మంది జనాభా గల గ్రామాలలో ఆటస్థలాలు, పార్క్‌లు, రేడియోలు, గ్రంథాలయాలు, సభలు, నాటకాలు, కళా ప్రదర్శనలు జరుపుకోవడానికి నాటకశాలలు నిర్మించాలి.

(బి) ప్రతి గ్రామానికి రోజూ తపాలా సౌకర్యాలు ఏర్పాటు చేయాలి. పోస్ట్ కార్డు ఖరీదు మూడు దమ్మిడీలుండాలి.

మన పట్టణాలు ఎలాగు ఉంటాయి ?

10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలన్నింటికీ

1. చక్కగా కంకర వేయబడిన రోడ్లు ఉంటాయి.

2. విద్యుద్దీపాలు ఉంటాయి.

3. పైన మూసివేసి భూగర్భంలో మురుగునీటిని తీసుకొనిపోయే మురుగు కాలువలు ఉంటాయి.

4. అపరిశుభ్రమైన కూలీ పేటలు బాగుచేసి చక్కని ఇండ్లతో పునర్నిర్మించుదాం. ఇండ్లు కార్మికులకు చౌక అద్దెలకు ఇవ్వబడతాయి.

5. కావలసినంత నీరు సప్లయ్ అగుటకు ఎక్కువ పంపులు పెట్టాలి.

6. ఒక చక్కని ఆస్పత్రిని, దానిలో ప్రసవ కేసుల కోసం ప్రత్యేక వార్డును ఏర్పాటు చేయాలి. 50,000 మందికి మించిన పట్టణాలలో అన్ని రకముల ఆధునిక వైద్య చికిత్సా యంత్రాలతో కూడిన వైద్యశాల ఒకటి ఉండాలి.

7. పదివేల జనాభా గల పట్టణాలకు ఒక హైస్కూల్, ఒక వృత్తి పాఠశాల ఏర్పాటు చేయాలి. 20వేల జనాభా గల పట్టణంలో కళలు, శాస్త్రాలు నేర్పే కాలేజీని ఏర్పాటు చేయాలి.

8. పార్క్‌లు, రేడియోలు, ఆటస్థలాలు, ఈదడానికి చెరువులు, నాటక హాల్స్, గ్రంథాలయాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

9. ఆరోగ్యానికి భంగకరములయ్యే ఫ్యాక్టరీలను పట్టణం బయట ఉండేటట్లు నిర్మించాలి.

10. ప్రతి ఇంటిలో చక్కని మరుగుదొడ్లతో పాటు, అచ్చటచ్చట సరిపోయేటన్ని మరుగుదొడ్లు బహిరంగ (పబ్లిక్) స్థలాలలో ఏర్పరచి పట్టణ పారిశుధ్యాన్ని అభివృద్ధి చేయాలి.

11. పట్టణ ప్రజలందరికీ అందుబాటులో ఉండేటట్లు మార్కెట్ స్థలాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

12. పెద్ద నగరాలలో బస్సులు, ట్రామ్‌కార్లు ఏర్పరచాలి.

స్త్రీల కోర్కెలు : హక్కులు

స్త్రీలకు నేడున్న అసౌకర్యాలను తొలగించి నూతనాంధ్ర నిర్మాణంలో స్త్రీలు కూడా పురుషులతో పాటు సమానంగా పాల్గొనాలి. దీని కోసం చదువులోను, పనులు, ఉద్యోగాలలోను, ఆస్తి హక్కులలోను, సాంఘిక హక్కులలోను, విజ్ఞానావకాశాలలోను పురుషునితో పాటు స్త్రీలకు సమానాధికారాలు, సమానావకాశాలు ఉండాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది.

1.(అ) 14 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చే వరకు విద్య నిర్బంధంగాను, ఉచితంగాను నేర్పాలి.

(ఆ) 11 - 17 సంవత్సరాల మధ్య బాలికలకు ప్రత్యేక హైస్కూల్స్.

(ఇ) గోషా స్త్రీలకు పురుషుల కళాశాలల్లో కలసి చదవడానికి తయారు కాని స్త్రీలకు, ఉన్నత విద్యను బోధించడానికి ప్రత్యేక కళాశాలలు.

(ఈ) గ్రామ, పట్టణ కేంద్రాలలో స్త్రీలలోని నిరక్షరాస్యతను పోగొట్టడానికి గ్రంథాలయాలు, వయోజన పాఠశాలలు.

2. హిందూ లాను సవరిస్తూ స్త్రీలకు పురుషులతో పాటు సమాన ఆస్తి హక్కులు కలిగిస్తూ సమగ్ర శాసనం వెంటనే చేయాలి.

3. (అ) స్త్రీలకు అన్నివృత్తులలో ఉద్యోగాలు ఇవ్వాలి. భూమి క్రింద, సొరంగాలలో, గనులలోను, స్త్రీల ఆరోగ్యానికి భంగకరమైన మరి అట్టి పరిశ్రమలలో తప్ప మరియే ఇతర పనులలో స్త్రీలు చేరడానికి ఎట్టి అభ్యంతరం చెప్పరాదు.

(ఆ) ఒకే పనికి పురుషునితో పాటు స్త్రీకి సమాన జీతాలు ఇవ్వాలి. పని ఒక్కటే అయినప్పుడు పురుషుని కన్నా స్త్రీకి తక్కువ జీతాలివ్వకూడదు.

(ఇ) స్త్రీలు కనడానికి ముందు ఆరు వారాలు, కనిన పిదప ఆరు వారాలు నిండు జీతంతో సెలవు ఇవ్వాలి.

(ఈ) ప్రసవించినప్పుడు శిశుపోషణకు, తల్లి ఆరోగ్య సంరక్షణకు ప్రత్యేకపు

అలవెన్సులివ్వాలి. శిశువులకు పాలు ఉచితంగా సప్లయ్ చేయాలి.

(ఉ) స్త్రీలు పనిచేసేటప్పుడు బిడ్డలను సంరక్షించడానికి క్రెచీలు, శిశుపోషణాలయాలు ఏర్పరచాలి.

(ఊ) స్త్రీలు పనిచేసిన పిదప విశ్రాంతి తీసుకోడానికితగిన విశ్రాంతి గృహాలు ఏర్పరచాలి.

(ఋ) స్త్రీలు పని చేసే ఫ్యాక్టరీలను ప్రతి రోజు స్త్రీడాక్టర్ వచ్చి వారి ఆరోగ్యాన్ని పరిశీలించి వెళుతూ ఉండాలి.

4. (అ) 18సం॥ల లోపు బాల్య వివాహాల వలన కలిగే నష్టాన్ని ప్రజలు గుర్తించేటట్లు ప్రచారం చేయాలి. ఈ లోపు మొదటి మెట్టుగా 16 సంవత్సరాలకు ముందు బాలికలకు, 18 సంవత్సరాలకు ముందు బాలురకు బాల్యవివాహాలు నిషేధిస్తూ చట్టం చేయాలి. చట్టాన్ని ధిక్కరించి వివాహాలు జరిగితే వాటిని చట్టం గుర్తించరాదు.

(ఆ) విడాకులు ఈ క్రింది పరిస్థితులలో ఇచ్చుకోడానికి హక్కు కలుగచేయాలి.

1. వరుసగా మూడేండ్లు భార్యాభర్తలు ఒకరినొకరు విడిచి వేసినప్పుడు.

2. నపుంసకత్వం, పిచ్చి, అంటువ్యాధులు, నయం చేయడానికి వీలుకాని రోగాలున్నప్పుడు.

3. క్రూరంగా ప్రవర్తించినప్పుడు

విడాకులిచ్చుకోడానికి హక్కు ఉంటుంది. విడాకులిస్తే, తల్లి బిడ్డలను తన వద్ద ఉంచుకోడానికి హక్కు గల్గి ఉంటుంది. స్త్రీకి, బిడ్డల పోషణకు పురుషుడు భరణం చెల్లించాలి. స్త్రీకి ఆస్తి వున్నప్పుడు లేక స్త్రీ సంపాదిస్తున్నప్పుడు బిడ్డలకయ్యే ఖర్చులు ఇద్దరూ భరించాలి.

5. 10వేల జనాభా గల ప్రాంతానికి ఒక మంచి హాస్పిటల్, దానిలో ప్రసవ కేసులకు ప్రత్యేకవార్డు, టూరింగు నర్సులు, కనీసం ఒక టూరింగు స్త్రీ డాక్టర్ ఉండాలి.

ఆ నూతన ఆంధ్రను ఎవరు నిర్మిస్తారు ?

స్త్రీలకు సమానావకాశాలు గ్రామసీమలలోను, పట్టణ ప్రజలలోను నూతన జీవితం సాధ్యం చేసే ఇటువంటి నూతన ఆంధ్రను తెలుగు ప్రజలమే నిర్మించగలం. ఇతర భారత ప్రజలతో భుజం భుజం కలిపి, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, వారి తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానాధీశులు, జమీందారులను ఎదుర్కొని స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడుదాం. మన నూతన ఆంధ్ర నిర్మాణానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం !

రైతులము, వ్యవసాయ కూలీలము మన స్వతంత్ర రైతు కూలీ సంఘాలు

ఏర్పరచుకుంటాం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు,జమీందారులు, ధనిక భూస్వాములు, విపరీత మగతాలు వసూలు చేసే వారు, వడ్డీ వ్యాపారస్తులు, దొంగ మార్కెట్‌దారులను వ్యతిరేకించి కలసిపోరాడి మన ప్రజారాజ్యాన్ని స్థాపించుకుందాం. నూతనాంధ్రలో కొత్త గ్రామసీమలను నెలకొల్పగలగడానికి యిది ఒక్కటే మార్గం !

పరిశ్రమలలోని కార్మికులము మేల్కొనాలి. మన స్వతంత్ర కార్మిక సంఘాలను ఏర్పరచుకుంటాం. భారతదేశమందలి ఇతర కార్మికవర్గంతో కలిసి నూతన పారిశ్రామిక భారతదేశ నిర్మాణానికి కృషి చేద్దాం. అప్పుడే నూతన ఆంధ్రలో నూతన పరిశ్రమలను నెలకొల్పగల్గుతాం. కార్మికులకు ఉత్పత్తిని పెంపొందింపజేయడంలోనూ,మనదేశపు పారిశ్రామిక నిర్మాణంలోనూ సమానాధికారం ఉంటుంది. సిరి సంపదలతో, కళా విజ్ఞానాలతో మనమూహించిన కొత్త పట్టణాలను నిర్మించుకోడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం !

గ్రామసీమలలోని రైతు వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమాలలోని వారందరమూ కలసి పని చేద్దాం. పట్టణ కార్మికోద్యమం, పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజా ఉద్యమాలలోని వారందరితో కూడా కలసి పనిచేద్దాం. భారతదేశమంతటా కాంగ్రెస్, లీగు, కమ్యూనిస్టుపార్టీలు కలిసి పనిచేద్దాం. అప్పుడే ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులను, వారి తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానాధీశులను, జమీందారులను త్రోసేసి స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధిస్తాం. అందరికీ నూతన జీవితం, అందరికీ సిరి సంపదలు, అందరికీ కళా విజ్ఞానాలుండే మన నూతన ఆంధ్ర ప్రజారాజ్యాన్ని స్వతంత్ర భారత ఐక్యసమాఖ్యలో నిర్మించుకోడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం !

ఆరవ అధ్యాయం

దేశాభిమానం నాకు కద్దని
వొట్టి గొప్పలు చెప్పుకోకోయ్,
పూని ఏదైనాను ఒకమేల్
కూర్చి జనులకు చూపవోయ్ !

ఓర్వలేమి పిశాచి * దేశం
మూలుగులు పీల్చేసెనోయ్
ఒరుల మేలుకు సంతసిస్తూ
ఐకమత్యం నేర్చవోయ్ !

పరుల కలిమికి పొర్లి యేడ్చే
పాపి కెక్కడ సుఖం కద్దోయ్ ?
ఒకరి మేల్ తన మేలనెంచే
నేర్పరికి మేల్ కొల్లలోయ్ !

స్వంత లాభము కొంతమానుకు
పొరుగువాడికి తోడుపడవోయ్ !
దేశమంటే మట్టి కాదోయ్ !
దేశమంటే మనుషులోయ్ !

చెట్ట పట్టాల్ పట్టుకొని దే
శస్తులంతా నడువవలెనోయ్,
అన్నదమ్ముల వలెను జాతులు
మతములన్నీ మెలగవలెనోయ్ !

మతం వేరైతేను ఏమోయ్ ?
మనసులొకటై మనుషులుంటే
జాతమన్నది లేచి పెరిగి
లోకమున రాణించునోయ్ !

- కీ॥శే॥ గురజాడ అప్పారావు.

* ఓర్వలేని తనమనే పిశాచం

ఐక్య ఆంధ్ర ప్రజా ఉద్యమం

తెలుగుదేశంలో నూతనోద్యమాలకు తండ్రి వీరేశలింగం పంతులు. భారతదేశమంతటా ముఖ్యంగా బెంగాల్‌లో బయలుదేరిన నూతన సంఘ సంస్కర్తల ప్రభావం క్రింద వీరేశలింగం పంతులు కూడా తెలుగు ప్రజలలో నూతన జీవిత వికాసానికి దారులేర్పరిచారు. తెలుగు ప్రజలకు అర్థమయ్యే తేలిక వచన భాషలో పుస్తకాలు వ్రాశారు. తన ప్రహసనాలలో, కథలలో, పద్యాలలో సాంఘిక దురాచారాలను ఖండించాడు. సరికొత్త జీవితాన్ని, సరికొత్త విజ్ఞానాన్ని, ఒక నూతన ఆంధ్రనే నిర్మించవలసినదని ఉద్బోధించాడు. స్త్రీల యెడల అన్యాయాలు ఆపి స్త్రీలు కూడా పురుషులతో పాటు సమాజ నిర్మాణానికి పూనుకోవడానికి పునాదులు వేశాడు. బాల్య వివాహాలను ఖండిస్తూ, వితంతు వివాహాలను ప్రోత్సహిస్తూ, స్త్రీ విద్య, స్త్రీ విజ్ఞానం కోసం అహర్నిశలు కృషి చేశాడు వీరేశలింగం పంతులు. అతని సమకాలికులు చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం పంతులు, కొమర్రాజు లక్ష్మణరావు, గురజాడ అప్పారావు, గిడుగు రామమూర్తి పంతులు తెలుగు ప్రజలకు నూతన విజ్ఞాన పథాలు త్రొక్కి చూపారు. తెలుగు ప్రజలలో వీరు రగల్కొలిపిన చైతన్యమే స్వదేశ ఉద్యమానికి, గాంధీ సత్యాగ్రహోద్యమాలకు పునాది అయింది.

స్వదేశ కాంగ్రెసు ఉద్యమాలు

1907లో తెలుగు ప్రజలలో స్వదేశీ ఝంఝూమారుతం చెలరేగింది. గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావు గారు మూడు సంవత్సరాలు కఠిన జైలు శిక్షను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని ధిక్కరించి ఉపన్యసించినందులకు అనుభవించారు. బందరు నుండి ముట్నూరి కృష్ణారావు గారి కృష్ణాపత్రిక, బొంబాయి నుండి కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు గారి ఆంధ్రపత్రిక ఆంధ్రులలో నూతన రాజకీయ చైతన్యాన్ని నూరిపోశాయి. ఆంధ్రులకు ఆంధ్రరాష్ట్రము కావాలంటూ ఆంధ్రోద్యమం 1913 నాటికే వ్రేళ్ళు పాతుకుపోయింది.

1920 లో గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వంక్రింద కాంగ్రెసు ఉద్యమం ఆంధ్రుల హృదయాలలో తుపానులేపింది. పాతిక సంవత్సరాలు గురజాడ అప్పారావు కవిపుంగవుని దేశభక్తి గేయాలతో తెలుగు విద్యార్థులు పెరిగారు. ఆంధ్రలో సంఘసంస్కరణలోను, సారస్వత విజ్ఞానాలలోను నూతనపోకడలు త్రొక్కి విద్యార్థులు ముందంజ వేస్తూ వచ్చారు. ఆంధ్రోద్యమాన్ని ఆంధ్రరాష్ట్రం కావాలంటూ నడుపుతూవచ్చారు. వీరిని కాంగ్రెసు స్వరాజ్య సందేశం పూర్తిగా ఆకర్షించివేసిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు. లాయర్లు తమ న్యాయవాద వృత్తిని మానుకొని ఉద్యమంలోకి దిగారు. విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు ఇంగ్లీషు స్కూళ్ళు మానివేసి జాతీయ కళాశాలలు ఏర్పరిచారు. అనేకమంది జెయిళ్ళకు వెళ్ళారు. బెజవాడలో జరిగిన

అఖిలభారత కాంగ్రెసు కమిటీ సమావేశానికి వేలకొలది ప్రజాసామాన్యం హాజరయ్యారు. తిరిగి అంతమంది ప్రజాసామాన్యాన్ని మరి 25 సంవత్సరాలదాక 1944 అఖిలభారత రైతుసంఘ సమావేశం జరిగేవరకు బెజవాడ చూడలేదు.

విద్యార్థికులనే గాక, గ్రామాలలోని రైతాంగాన్ని కూడా 1920 కాంగ్రెసు ఉద్యమం కదిల్చింది. గుంటూరుజిల్లాలోని పెదనందిపాడులోను, పల్నాడు తాలూకాలలోను రైతులు కాంగ్రెసు పిలుపువిని పన్నులు చెల్లించడానికి నిరాకరించారు.

పల్నాడు రైతు నాయకుడు కన్నెగంటి హనుమంతు ఆయుధపోలీసుల దౌర్జన్యానికి గురిఅయి చనిపోయాడు. అయినా గాంధీజీ పన్నులనిరాకరణ ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించేటంతవరకు రైతులు పన్నులను చెల్లించలేదు. చీరాల-పేరాల ప్రజలు మునిసిపలు పన్నులు చెల్లించడానికి నిరాకరించి 6 మాసాలు పొలాలలో మకాంపెట్టి నివసించారు.

1922లో కాంగ్రెస్ ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించిన పిదప ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగస్తులు పెట్టే నిర్బంధాలు సహించలేక మన్యపు ప్రాంత కోయప్రజలు తిరగబడ్డారు. అల్లూరి సీతారామరాజు నాయకత్వం క్రింద రెండు సంవత్సరాలు ప్రభుత్వంతో గెరిల్లా యుద్ధాన్ని సాగించారు. ఆంధ్ర యువకులలో నూతనోత్సాహాన్ని కల్గించారు.

1929 లో ప్రభుత్వం రైతులభూములను రీసెటిల్మెంటుచేసి పన్నులను ఎక్కువ చేయడానికి పూనుకుంది. గోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు రైతులు దీనిని వ్యతిరేకిస్తూ ఆందోళన సాగించారు. వెంకటగిరి జమీను రైతులు, కంచెల పుల్లరి, చెరువు మరమ్మత్తుల పై ఆందోళన సాగించారు. ఈ ఆందోళనలు, ఈ పోరాటాలు ఆంధ్రలో రైతు ఉద్యమానికి పునాదులు వేశాయి.

1930-34 ఆర్థిక దుర్భిక్షము ఆంధ్ర రైతాంగాన్ని క్రుంగదీసింది. అదే రోజులలో కాంగ్రెసు ఉప్పు సత్యాగ్రహం, స్వాతంత్ర్యం కోసం గ్రామ గ్రామాలలో వ్యాపించింది. వేలకొలది రైతులు, పట్టణ ప్రజలు పోలీసుల లాఠీచార్జీలను ఎదుర్కొన్నారు. ఆంధ్రలో అనేక స్థలాలలో పోలీసులు తుపాకులు ప్రేల్చారు. వేలకొలదిమంది రైతు యువకులు, పట్టణప్రజలు జెయిళ్ళకు వెళ్ళాము. ఆంధ్రలో ఇదివరకెప్పుడూ లేనంత రాజకీయ సంక్షోభసమరం సాగింది.

ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఏర్పడింది

జెయిళ్ళలో కాంగ్రెసు యువకులం మేము పాల్గొనిన ఉద్యమ ఫలితాలను గూర్చి ఆలోచించసాగాము. సోవియట్ ప్రజల విజయాలు, వారి ఆర్థిక రాజకీయ పరిస్థితులను గూర్చి ఎంతో ఆతురతతో చదివాము. గదరుపార్టీ వీరులు, పంజాబు అకాలీవీరులు, మీరటు కమ్యూనిస్టు వీరులు భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరినట్లు

తెలుసుకున్నాం. బొంబాయి, కలకత్తాలలోను, దక్షిణ ఇండియా రైల్వేకంపెనీ కార్మికులు నడిపిన బ్రహ్మాండ సమ్మెపోరాటాలను గూర్చి అప్పటికే తెలుసుకొన్నాము. భగత్సింగు సహచరులు కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలవైపు మ్రొగ్గడం జెయిళ్ళలో ప్రత్యక్షంగా కాంగ్రెసు యువకులము చూచాం. ఈ విషయాలన్నీ కాంగ్రెసు యువకులను కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరేటట్లు చేశాయి. ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్మాణానికి పూనుకున్నారు. వీరేశలింగం పంతులు కాలంనుండి 1930 - 34 కాంగ్రెసు ఉద్యమాల వరకు అభివృద్ధి చెందుతూవచ్చిన ఆంధ్ర ప్రజా ఉద్యమ సంప్రదాయాలను మరింత ముందుకు తీసుకుపోవడానికి ఆంధ్రకమ్యూనిస్టులు క్రొత్తపంథాలు త్రొక్కారు. నూతన రైతు, కార్మిక, విద్యార్థి, యువజన, స్త్రీ ఉద్యమాలను నిర్మించారు. ఆంధ్రులకళావిజ్ఞానాలను ప్రజలపాటలు, బుర్రకథలు, ప్రజా నాట్యాలు, ప్రజానాటకాల ద్వారా ప్రజలలోకి తీసుకువెళ్ళారు. కళావిజ్ఞానాలలో ఒక నూతనదశ ఆరంభించారు.

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే ఈ నూతన ప్రజావుద్యమాలను కూడా ప్రతిబింబించిపోరాడే ఐక్యసంఘటన కాంగ్రెసును అభివృద్ధి చేయడానికి పనిచేశారు. 1937 ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు అభ్యర్థుల విజయానికి తీవ్రంగా కృషి చేశారు. కాంగ్రెసు ఎన్నికల ప్రణాళికను గ్రామ గ్రామాలకు తీసుకువెళ్ళి విశదీకరించారు. ఆంధ్రలో ప్రజాసంఘాలు, అవి చేసినపని 1937లో ఇచ్ఛాపురం నుండి మద్రాసువరకున్న తెలుగు జిల్లాలలో 1500 మైళ్ళ కాలినడక రైతుయాత్రను నడిపారు. జమీందారీ రైతులలోను, రైత్వారీ రైతులలోను, రాయలసీమ రైతాంగంలోను నూతన చైతన్యాన్ని కల్గించారు. తమ రైతుసంఘాలను ప్రత్యేకంగాను, స్వతంత్రంగాను నిర్మించుకోడానికి రైతాంగం పూనుకుంది. కాంగ్రెసు ఎన్నికలఫలితంగాను, రైతుయాత్రల ఫలితంగాను మేల్కొన్న రైతాంగం, ప్రకాశం కమిటీ ముందు జమిందారీ విధానాన్ని రద్దుచేయమంటూ సాక్ష్యమిచ్చింది. ఈ నూతన చైతన్యమే మునగాల, కాళీపట్నం, మందసా రైతులు తమకష్టాలను పోగొట్టుకోడానికి జమీందారులను ఢీకొనేటట్లుచేసింది. రైతుయాత్రా నాయకులు కొమ్మారెడ్డి సత్యనారాయణగారు తమ ఆరోగ్యాన్ని గోల్పోయి తదుపరి చనిపోయారు. వారి సహచరులు, యాత్రలో మొదటినుండి చివరవరకు ఉండి నడిపిన కామ్రేడ్ వాసుదేవరావు మునగాల పోరాటాన్ని ఆరోగ్యాన్ని కోల్పోయినా నడిపాడు. నేడు రైతు ఉద్యమాన్ని వాసుదేవరావు, ఇతర సహచరులే ముందుకు తీసుకుపోతున్నారు. విశాఖ కరువుప్రజల మధ్య అంటువ్యాధుల నివారణ కోసం, కృష్ణాజిల్లానుండి చిన్న రైతు కుటుంబములోనుండి వచ్చిన కామ్రేడ్ కొండపల్లి రాఘవరెడ్డి వెళ్ళాడు. అచ్చట టైఫాయిడ్‌కు తానే గురియయి చనిపోయాడు. రైతులవీరపుత్రులు మనకు చూపిన ఈ మహోన్నత ఆదర్శాలను అనుసరించే నేడు రైతు ఉద్యమం ముందుకుపోతూన్నది.

1932 నుండి వ్యవసాయ కూలీలను ముఖ్యంగా ఆదిమాంధ్రులను వ్యవసాయ కూలీసంఘాలలో సంఘటించడానికి కమ్యూనిస్టులు కృషి చేశారు. న్యాయమైన జీతాలిమ్మని, సరిఅయిన కొలతపాత్రలతో జీతాలు కొలవాలని, కూలీలను అగౌరవంగా మాట్లాడకూడదనీ, సాంఘికంగా సమాన సౌకర్యాలు యివ్వాలని, వ్యవసాయకూలీ సంఘాలు ఆందోళన చేస్తూవచ్చాయి. కూలీలకు బంజరు పొలాలు, ఇండ్ల వసతులు, విద్యా సౌకర్యాలు కల్గించడానికి పనిచేశాయి. ధనిక భూస్వామి గావించే అన్యాయాలను నిర్బంధాలను వ్యవసాయకూలీలు తమ సంఘ యాజమాన్యాన తమ పార్టీయగు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాననిలబడి ఎదుర్కొన్నారు. అనేక సమ్మెపోరాటాలను సాగించారు. ఈ సమ్మెపోరాటాలలోనే తూర్పు గోదావరిలో కామ్రేడ్ రాపాక సూర్యనారాయణను పోలీసులు అరెస్టుచేసి పోలీసు లాకప్పులో కొట్టినారు. ఆ దెబ్బలకు కామ్రేడ్ రాపాక తదుపరి చనిపోయాడు. రంగూనులో తెలుగు కార్మికులను సంఘటిస్తూ వచ్చాడు. బర్మాను జపాను ఆక్రమించుకున్నప్పుడు మన దేశానికి తిరిగివచ్చాడు. తనతోటి వ్యవసాయ కూలీల పోరాటాలు నడుపుతూ తన ప్రాణాలు అర్పించాడు. వ్యవసాయ కూలీలకు ఆదర్శవీరుడయ్యాడు.

వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమాన్ని నిర్మించడానికి 1940-42లో రహస్యంగా పనిచేస్తున్న విద్యార్థి కామ్రేడ్ పర్వతనేని వెంకటేశ్వరరావు వెంటపోలీసులు తరుముకొని వచ్చారు. అర్ధరాత్రివేళ కారుచీకటిలో పాడుపడిన బావిలో పడిపోయాడు. తన ప్రాణాలర్పించి తాను పూర్తిచేయక వదిలివేసిన కార్యభారాన్ని ఇతర క్రామేడ్స్‌మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆంధ్రలో వివిధ పట్టణాలలో కార్మికోద్యమాన్ని ఎర్రజెండా క్రింద నిర్మించింది కమ్యూనిస్టులే. చిన్న చిన్న ఫ్యాక్టరీలలో చెల్లాచెదరైన ఆంధ్ర కార్మికులను సంఘటితపరచింది కమ్యూనిస్టులే. కార్మికవర్గం నేడు పట్టణ జీవితంలో ప్రముఖస్థానం వహిస్తుఉంది. ప్రజా సేవలోను ప్రజాసంఘ నిర్మాణంలోను ఇతర ప్రజలకు మార్గదర్శియై ఉంది. కార్మికోద్యమానికి ప్రాణాలిచ్చిన ఆదర్శమూర్తి, ఆదర్శవీరుడు కామ్రేడ్ చాపరాల వెంకటేశ్వరరావు. తానూ ప్రెస్సులో పనిచేసే కార్మికుడు, అచ్చు ఆఫీసు కార్మికుల సంఘాన్ని నిర్మించాడు. 1940-42 రహస్యకాలంలో బొంబాయిలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ రహస్య అచ్చు ఆఫీసును రహస్యంగా నిర్మించి నడిపాడు. ఆపనిలో క్షయవ్యాధికి గురియయి చనిపోయాడు.

ఈ రైతుకార్మిక ఉద్యమాల ప్రభావంలో విద్యార్థి, యువజన. స్త్రీ ఉద్యమాలు పెంపొందాయి. 1937లో కమ్యూనిస్టులు విద్యార్థి ఉద్యమానికి నిర్మాణరూప మిచ్చారు. వారి సంఘాల నేర్పరచి పనిచేయించసాగారు. విద్యార్థులపై ఉపాధ్యాయులు వేసే జరిమానాలు, బెత్తాలతో కొట్టడం, తిట్లు-వీనిని ఎదుర్కొన్నారు.

పబ్లికుపరీక్షలకు పోనివ్వకుండా క్లాసుపరీక్షలలో వడపోసి డిటెయినుచేసే పద్ధతిని మాన్పించాలని కృషిచేశారు. విద్యార్థులకు విద్యార్థి సంఘాలు రాజకీయాది విషయాలను చర్చించే కేంద్రాలయ్యాయి. రాజకీయాలలో పాల్గొంటూ అనేక రాజకీయ సమ్మెలను అవి నడిపాయి. యుద్ధకాలంలో ప్రభుత్వపు నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొని పనిచేశాయి. తర్వాత కాగితం కరువై, కిరసనాయిల్ దొరకక హైస్కూళ్ళలో స్థలం దొరకక, హోటళ్ళలో సరియైన ఆహారం దొరకక చదువుకు అడ్డంకి కల్గినపుడు, విద్యార్థిసంఘాలు ఈ సమస్యలను పరిష్కరిస్తూ వచ్చాయి. విద్యార్థుల విద్యయెడల శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నాయి. నేడు విద్యార్థులకు, ఉపాధ్యాయులకు విద్యార్థి తల్లిదండ్రులను దగ్గరకుతెచ్చి పరస్పర విశ్వాసాన్ని నెలకొల్పి, వీరిమధ్య కొత్త సంబంధాలను యేర్పరుస్తున్నాయి.

యువజన సంఘాలు రైతు యువకులకు, కార్మిక యువకులకు పఠనాలయాలు ఏర్పరిచాయి. రాత్రిపాఠశాలలు నడిపి చదువురానివారికి చదువు చెప్తున్నాయి. గ్రామాలలోను, పట్టణ బీదప్రజలలోను కళారూపాలు ప్రదర్శించి కళాచైతన్యాన్ని కలుగజేస్తున్నాయి. పండుగలు, తీర్థాలప్పుడు ప్రజలకు సౌకర్యాలను ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాయి. సామాజిక దురాచారాలను ఎదుర్కొని దసరా, సంక్రాంతి మొదలగు పండుగ రోజులలో విజ్ఞాన ప్రదర్శనలతో ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేస్తున్నాయి. అంటువ్యాధులు వ్యాపించకుండా ప్రజలకు వైద్యసహాయం, రోగులకు చికిత్స చేస్తున్నాయి, యుద్ధకాలంలో దొంగవ్యాపారస్తులను ఎదుర్కొని ప్రజలకు తిండి, ఇతర జీవితావసర వస్తువులను కంట్రోలురేటులకు అందేటట్లు పనిచేశాయి. యువజనోద్యమం ఆటలు పాటలతోనూ, ప్రజాసేవతోను రోజురోజా బలపడుతూవచ్చింది.

ఆంధ్ర స్త్రీలు కాంగ్రెసు పిలుపువిని 1920-30 ఉద్యమాలలో జెయిళ్ళకు వెళ్ళారు. విదేశీగుడ్డల దుకాణాలు, కల్లంగడులవద్ద, పికెటింగు చేశారు. ప్రభుత్వగులాములు, త్రాగుబోతులు వారిని దూషించిన దూషణలన్నింటిని సహించి తమ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చారు. రైతులలో వచ్చిన ఈ నూతన చైతన్యం రైతుస్త్రీలనుకూడా ముందుకు వచ్చేటట్లు చేసింది, రైతుపోరాటాలలో రైతుస్త్రీలు పాల్గొన్నారు. 1938-39లలో మునగాల, కాళీపట్నం, మందసా పోరాటాలలో స్త్రీలు పోలీసు లాఠీచార్జీలకు, అరెస్టులకు గురిఅయ్యారు. మందసాకాల్పులలో గున్నమ్మ తుపాకీగుండుకు గురియై ప్రాణాలిచ్చింది. ఈ చైతన్యంతో ఆంధ్రస్త్రీలు జపాను దాడి ప్రమాదం హెచ్చేకొద్దీ తమ ఇండ్లు, తమ బిడ్డల ప్రాణాలు, తమ మానప్రాణాలకు రానున్న ముప్పు గుర్తించారు. తమ సంఘాలను ఈ ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోడానికి బలపర్చుకోసాగారు. 20,000మంది స్త్రీలు సంఘాలలో చేరారు. రెండు

మూడువందలమంది స్త్రీలు శిక్షణపొంది గ్రామాలలో స్త్రీలకు పఠనకేంద్రాలు ఏర్పరచారు. ప్రసూతి, శిశుపోషణలో అవలంబించాల్సిన ప్రాథమిక చర్యలను బోధించడానికి పూనుకున్నారు. స్త్రీలను రోజూ ఎదుర్కొనే అనేక చిన్న ఇబ్బందులను తీర్చడానికి పనిచేయసాగారు. ఇండ్లలో రోజూ కావలసిన కిరసనాయిలు, రేషనుబియ్యంకోసం పనిచేశారు. స్త్రీకి సమానావకాశాలు, సమాన ఆస్తిహక్కులు సంపాదించడానికి, స్త్రీ వివాహపు చట్టాన్నిగూర్చి పనిచేశారు. స్త్రీల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి స్త్రీసంఘాలు పనిచేశాయి.

కళలు, విజ్ఞానప్రదర్శనలు తిరిగి ఆరంభమయ్యాయి. బుర్రకథలు, నాట్యాలు, ప్రజల పాటలు, చిన్న నాటికలు, ఆంధ్ర రైతుకార్మికుల కళాసక్తులను వికసింపజేశాయి. వేలకొలది స్త్రీపురుషులు రాత్రంతా కూర్చొని కొత్త బుర్రకథలు, పాటలు వింటూ తమ కర్తవ్యాన్ని తెలుసుకుంటారు. అవి అన్యాయాలను, సాంఘిక దురాచారాలను ఎదుర్కోమని, స్వాతంత్ర్యపోరాటంలో పాల్గొనడానికి రమ్మని ఉద్బోధిస్తూ ఉంటాయి. ఈ సమావేశాలలో స్త్రీలు విరివిగా వచ్చి పాల్గొంటున్నారు. సమావేశమయినవారిలో మూడవవంతు స్త్రీలే.

గత మూడేండ్లలో 150 పుస్తకాలు ప్రజాశక్తి ప్రచురణాలయం ప్రకటించింది. వివిధ విషయాలపై సామాన్యస్త్రీపురుషులకు అర్థమయ్యేటట్టి పుస్తకాలు ప్రకటించింది. రాజకీయంగా కమ్యూనిస్టులను వ్యతిరేకించేవారుసైతం లక్ష్మణరావుగారి విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలి తరువాత ప్రజలకు విజ్ఞానాన్ని అందజేసి, దాని సంప్రదాయాలను ముందుకు తీసుకొనిపోయినవారు ఒక్క కమ్యూనిస్టులు, ప్రజాశక్తి ప్రచురణాలయమని అన్నారు.

తెలంగాణాలో ఆంధ్రమహాసభ

కాంగ్రెసు ఉద్యమమే సంస్థానాలలోని పీడితప్రజలలో గూడా చైతన్యం కల్గించింది. తమ పౌరసత్వహక్కులకోసం సంస్థాన ప్రజలు పోరాటాలను ఆరంభించడం కాంగ్రెసు ప్రభావఫలితమే. హైదరాబాద్ సంస్థానంలో 1923లో మాడపాటి హనుమంతరావుగారు తదితర విద్యావంతులు ఆంధ్ర మహాసభను ఏర్పాటుచేశారు. 1930 ఉప్పు సత్యాగ్రహంలో నిజాంరాష్ట్రంనుండి చాలమంది యువకులువచ్చి పాల్గొన్నారు. 1938లో నిజాంరాష్ట్రకాంగ్రెసును ఏర్పరచి దానిని నిషేధిస్తే సత్యాగ్రహాన్ని నడిపారు. వందలకొలది యువకులు నిజాం జెయిళ్ళలో మ్రగ్గారు. ఈరకంగా బయలుదేరిన సంస్థాన ప్రజా ఉద్యమాన్ని కోస్తా తెలుగుజిల్లాలలోని రైతుకార్మిక కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలు పూర్తిగా మార్చివేశాయి. నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్రమహాసభ లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల నిర్బంధాలను ఎదుర్కొన్నది. జాగీర్దారులు, దేశముఖులవెట్టిని, అక్రమవసూళ్ళను, నిర్బంధాలను అరికట్ట సాగింది. వందలకొలది

సంవత్సరాలుగా పీడించబడుతూ వచ్చిన రైతులలో నూతన చైతన్యాన్ని, కొత్త బలాన్ని విశ్వాసాన్ని కల్గించింది. ఆంధ్రమహాసభ కమ్యూనిస్టు నాయకత్వం క్రింద నేడు లక్షకు మించిన సభ్యత్వంతో, 1000 మంది కార్యకర్తలతో నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్రప్రజల ఏకైక సంస్థగా ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించి పనిచేస్తూఉంది.

ఈ క్రొత్త ప్రజా ఉద్యమాలు : ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు

కాంగ్రెసే ఆంధ్రప్రజల దేశభక్తిని రగుల్కొల్పింది. దీని ఫలితమే ఆంధ్రలో నేడు మనం చూస్తున్న రైతు, కార్మిక, స్త్రీ, యువజన, విద్యార్థి ఉద్యమాలు. దీని ఫలితమే నిజాం రాష్ట్రంలో మనం చూస్తున్న ఆంధ్ర మహాసభ ఉద్యమం. ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టు పార్టీకూడా కాంగ్రెసు రగుల్కొల్పిన ఈ దేశభక్తి జ్వాలలనుండే పుట్టింది అని చెప్పుకోడానికి మేముగర్వపడుతున్నాం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ దేశభక్తిని మరింత విశాలమొనర్చింది. గ్రామ గ్రామాలకు తీసుకొనివెళ్ళింది. రైతు సంఘాలను, వ్యవసాయ కూలీ సంఘాలను, కార్మిక సంఘాలను, యువజన, విద్యార్థి, స్త్రీ సంఘాలను సంస్థాన ప్రజా ఉద్యమాన్ని బలపర్చడం ద్వారా దేశభక్తిని మరింత వ్యాప్తిగావించింది. దేశభక్తికి సంఘటనా బలం చేకూర్చింది. ఐక్యప్రజాతంత్ర ఉద్యమాన్ని మరింత పెంపొందించింది.

అయితే ఆంధ్రలో కాంగ్రెసు నాయకత్వానికి ఈ అభివృద్ధి నచ్చలేదు. మొదటి నుండి దీనిని వ్యతిరేకిస్తూనే వచ్చారు. డాక్టరు పట్టాభి కృష్ణాజిల్లాలో రాష్ట్ర కాంగ్రెసు ప్రతినిధి ఎన్నికలను 1934లో జరిపాడు. అతివాదులూ, కమ్యూనిస్టులూ విజయం పొందారని మూడుపర్యాయాలు ఎన్నికలను వరుసగా రద్దుచేశారు. 1938-39లలో ఆంధ్రకాంగ్రెసు నాయకత్వం పట్టాభి అధ్యక్షత క్రింద కాంగ్రెసులో అతివాదులకు స్థానం లేకుండాజేయాలని అనేక అక్రమ చర్యలకు పూనుకుంది. కాంగ్రెసు నియోజక వర్గాలను అడ్డదిడ్డంగా మార్చింది. పోలింగ్ స్టేషన్‌లు తమ మితవాద అభ్యర్థులకు అనుకూలంగా ఉండేటట్లువేసింది. కడకు బ్యాలెట్ పెట్టెలను పగులగొట్టి దొంగఓట్లను కూడా వేయించింది. 34,000 ప్రాథమిక కాంగ్రెస్ సభ్యత్వాన్ని పశ్చిమ కృష్ణాలో నిరాకరించింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులకు అహింసయందు నమ్మకం లేదనే సాకుతో కాంగ్రెస్ కమిటీ ఎన్నికలకు అభ్యర్థులుగా నిలబడరాదనికూడా రూలింగ్ ఇచ్చారు! అయితే అఖిలభారత కాంగ్రెస్ వర్కింగు కమిటీ ఆ రూలింగ్ అక్రమమని తరువాత త్రోసిపుచ్చింది!

ఆంధ్ర కాంగ్రెస్ నాయకత్వం, ముఖ్యంగా కాళేశ్వరరావు, పట్టాభి, ప్రకాశం పంతులుగార్లు ప్రత్యేకరైతు, కూలీ, విద్యార్థి సంఘాలకు మొదటి నుండీ వ్యతిరేకమే.

ఆ రోజులలో ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెస్ కమిటీకి అధ్యక్షుడు అయిన డాక్టర్ పట్టాభిగారు, కార్యదర్శి అయిన గొట్టిపాటి బ్రహ్మయ్యగారు మునగాల రాజా, కాళీపట్నపు జమీందారులు అక్రమంగా లాగుకొన్న తమ పొలాలను రైతులు తిరిగి సంపాదించుకోవడానికి సత్యాగ్రహం చేస్తుంటే, రైతులు దురాక్రమణదారులని వీరిద్దరూ తీర్పు ఇచ్చారు. కాంగ్రెస్ మంత్రివర్గపు రోజులలో చీరాల, చిట్టివలస కార్మికులపై పోలీసులు లాఠీఛార్జీ, తుపాకులు కాల్చడం జరిగింది. దానికి కారకులైన పోలీస్ ఉద్యోగస్తులపై కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ఎట్టి చర్య కూడా తీసుకోలేదు.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం - కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యక్రమం

సామ్రాజ్యవాద యుద్ధకాలంలో 1940-42లలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకులు రహస్యంగావుండి పనిచేయవలసివచ్చింది. వీరిని అరెస్టు చేయడానికి ప్రభుత్వం తీవ్రంగా వెదుకసాగింది. కాని అనేక రైతు, కార్మిక కుటుంబాలు మమ్ములను సంతోషంతో తమ ఇండ్లలో దాచి కాపాడినాయి. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల పరిపాలనను తుదముట్టించడానికి స్వాతంత్రోద్యమాన్ని సాగించడానికి పూర్తిగా తోడ్పడ్డారు. ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతినెలా స్వతంత్ర భారత్ అనే రహస్య పత్రికను నడుపుతూ వచ్చింది. 3,000 ప్రతులను 1,000 గ్రామాలకు పైగా పంచుతూ రెండేండ్లు నడిపింది. స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని అందరికన్నా ముందుండి నడుపుతూ వచ్చాం. మా పార్టీ నాయకులను అరెస్టుచేస్తే గొప్ప బహుమానాలిస్తామని ప్రకటించింది ప్రభుత్వం. కాని ప్రభుత్వ ప్రయత్నాలన్నీ వృధా అయ్యాయి. మేము తెలుగు ప్రజల విశ్వాసాన్ని, ప్రేమను, గౌరవాన్ని సంపాదించుకున్నాం. కాంగ్రెస్‌వాదులు కూడా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మేము చేసే స్వాతంత్ర్య కృషికి మమ్ములను ప్రేమించి తమ ఇండ్లలో సంరక్షించారు.

నాజీలు సోవియట్ యూనియన్‌పై దాడిచేశారు. తూర్పున జపాన్ యుద్ధంలో దిగి, ఒక దేశం తరువాత మరొక దేశాన్ని ఆక్రమించుకుంటూ మనదేశ సరిహద్దుల మీదికి వచ్చి కూర్చుంది. తూర్పున, పడమటన ఫాసిస్ట్ ప్రమాదాన్ని మనదేశం ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. ఇక మన దేశంలో చూద్దామా అంటే, ప్రజలు ద్వేషించే ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలో మనదేశ సంరక్షణ అంతా వుండిపోయింది. మలయా, బర్మాలలో లాగానే అవసరంవస్తే జపాన్ ముందు తోకముడిచి మన దేశాన్ని వారికి వదిలివేస్తూ తిరోగమనం చేయడానికి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు తయారయ్యారు. మన ఇండ్లు, మన గ్రామాలు, మన బిడ్డల ప్రాణాలు, మన స్త్రీల మానప్రాణాలు చాలా ప్రమాదంలో పడ్డాయి. ఆ పరిస్థితులలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ దేశభక్తులనందరినీ హెచ్చరించింది. కాంగ్రెస్-లీగులు తమ విభేదాలు పరిష్కరించుకొని,

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులను కలిసి ఎదుర్కోమని హెచ్చరించింది. జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచి దేశ రక్షణ బాధ్యతను ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలో నుండి తామే తీసుకోవాలని కోరింది. ఫాసిస్ట్ ప్రమాదాన్ని ప్రపంచ ప్రజాశక్తులన్నింటితో కలిసి ఎదుర్కోవాలని హెచ్చరించింది. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలో నుండి మనం స్వాతంత్ర్యాన్ని గుంజుకోడానికి యిది ఒక్కటే మార్గమని ప్రకటించింది. కాంగ్రెస్ నాయకులు దీనిని పెడచెవిని పెట్టారు. ఒక వైపు ఫాసిస్ట్ శత్రువులపై మిత్రమండలి విజయం తాము కూడా అభిలషిస్తున్నామని ప్రకటించింది. మరోవైపు ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మనకు స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వకపోతే పోరాటం తెస్తామని ప్రకటించింది. అలాంటి పోరాటం మిత్రమండలి యుద్ధప్రయత్నాలకు నష్టం కల్గించి జపాన్ ఫాసిజానికి తోడ్పడుతుందని గుర్తించజాలకపోయారు.

అగస్టు రోజులలో ప్రభుత్వాన్ని ఎదుర్కొని కమ్యూనిస్టుపార్టీ పనిచేసింది

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం అవకాశం కోసం పొంచికూర్చుని వుంది. ఈ తీర్మానం కాంగ్రెస్ నాయకులు పాస్ చేయగానే కాంగ్రెస్ నాయకులను అరెస్ట్ చేసింది. దేశమందంతటా 1857 పిదప కనీవినీ ఎరుగని నిర్బంధ విధానాన్ని, సైనిక ప్రదర్శనాన్ని చేసింది. కాంగ్రెస్ జపాన్ అనుకూల సంస్థ అని దుష్ప్రచారం సాగించింది. నాయకుల అరెస్టతో కోపోద్రిక్తులయిన ప్రజలు రైలుకట్టలు, తీగెలు తెంచితే ఈ విధ్వంసక చర్యలను తన దుష్ప్రచారానికి సాక్ష్యంగా చూపసాగింది. ప్రపంచ ప్రజల ముందు తన కుట్రను కప్పిపెట్టుకోడానికి పూనుకుంది. ఆ రోజులలో కమ్యూనిస్టులు మన జాతీయోద్యమంపై జరిగే ఈ దుష్ప్రచారాన్ని ఖండించాం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రను బయటపెట్టాం. అమెరీ-చర్చిలు ముఠాయే కాంగ్రెస్ నాయకులను అరెస్ట్‌చేసి దేశంలో చిచ్చుపెట్టిందని ప్రపంచానికి ఎలుగెత్తి చాటాం. ఫాసిస్ట్ దాడిని ఎదుర్కోవడానికి భారతదేశంలో వున్న ఒక గ్యారంటీ శక్తి మన జాతీయోద్యమం. దానిని నాశనంచేయడానికి అమెరీ తీవ్ర నిర్బంధ విధానాన్ని అవలంబించడం, ఫాసిస్టులకు అమెరీయే తోడ్పడుతున్నాడని బట్టబయలు చేశాం. కాంగ్రెస్ నాయకులను విడుదలచేసి కాంగ్రెస్-లీగుల జాతీయప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని ఆందోళన చేశాం. సోదర దేశభక్తులను విధ్వంసక కార్యాలు జరుపవద్దని ప్రార్థించి ఆపుచేయించడానికి పనిచేశాం. విధ్వంసక కార్యాలు, ఒకవైపు అమెరీ తప్పుడు ప్రచారాన్ని బలపర్చుతాయి. మరోవైపు జపాన్ దాడికి తోడ్పడుతాయి. అంతేగాని మన స్వాతంత్ర్యాన్ని దగ్గరకుతేజాలవని నచ్చచెప్పాము. జపాన్ అనుకూల ప్రచారం, విధ్వంసక కార్యక్రమం, కాంగ్రెస్ యొక్క సంప్రదాయాలకు యేరీతిగా వ్యతిరేకమో

తెలియజెప్పాం.

కాంగ్రెస్ నాయకులు జైళ్ళలో ఉన్నప్పుడు మన ప్రజలు కరువుకాటకాలు, అంటువ్యాధులకు గురికావలసి వచ్చింది. జీవితావసర వస్తువులన్నీ దొంగవ్యాపారస్తుల చేతిలో బడ్డాయి. లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల తోడ్పాటుతో దొంగవ్యాపారస్తులు ప్రజలకు విపరీత లాభాలకు ఈ జీవితావసర వస్తువులను అమ్మేవారు. ఆ రోజులలో కమ్యూనిస్టులం రైతు కార్మిక సంఘాలద్వారా ప్రజలను సమీకరించి దొంగవ్యాపారస్తులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల చర్యను అరికట్టి ప్రజలకు కావలసిన నిత్యావసర వస్తువులు కంట్రోలు రేట్లకు దొరికేటట్లు కృషిచేశాం. 1942-47 రాయలసీమ, విశాఖకరువు నివారణకోసం పనిచేశాం.

రైతులకు వారు పండించిన ధాన్యాలకు న్యాయమైన ధరలు వచ్చేటట్లు పనిచేశాం. కంట్రోలు రేట్లకు ఎరువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు ఇప్పించడానికి పనిచేశాం. కరువు ప్రాంతాలలోని మన సోదరప్రజల కోసం ఎక్కువ పంటలను పండించి, పండించిన పంటను కంట్రోలు రేట్లకు అమ్మేటట్లు కృషిచేశాం. రైతు తనతోడి గ్రామ నివాసులయిన వ్యవసాయకూలీలకు న్యాయమైన కూలీ, తగిన ఇతర సదుపాయాలు కల్గించి రైతుకూలీ సామరస్యాన్ని నెలకొల్పడానికి కృషిచేశాం. కార్మికులకు యుద్ధభృతిని ఇప్పించడానికి కృషిచేశాం. కార్మికులు, ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులను విరివిగా ఉత్పత్తి చేయడానికి, రైలుబండ్లు ఆగకుండా నడుపడానికి కృషి చేయించాం. పట్టణాలను పరిశుభ్రంగా ఉంచి అంటువ్యాధులు వ్యాపించకుండా మున్సిపల్ కార్మికులు కృషిచేశారు. ఇటువంటి అనేక ప్రజాపోరాటాలు,ప్రజా ఉద్యమాలద్వారా ప్రజల ఆత్మవిశ్వాసం కుంటుపడకుండా కాపాడి ప్రజాశత్రువుల నెదుర్కొంటూ పనిచేశాం. కాంగ్రెస్ నాయకులను విడుదలచేసి కాంగ్రెస్-లీగుల జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని ఆందోళనచేస్తూ ప్రజా సేవలో బలపడుతూ, ప్రజా ఉద్యమాలు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ముందుకుపోయాయి.

కమ్యూనిస్టులపై కాంగ్రెస్ నాయకుల నిందలు

మేమీ విధంగా పనిచేస్తూ ఉంటే ఫార్వర్డ్ బ్లాక్ వారు, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులు, ఎన్.జి.రంగా ముఠా వారు మాపై అబద్ధాలు, బూతులు ప్రచారం చేశారు. వారు చేసే జపాన్ అనుకూల ప్రచారం, విధ్వంసక కార్యక్రమం మన స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి నష్టమని మేము వ్యతిరేకించడం వల్లనే వారు మాపై ఇలాంటి అబద్ధ ప్రచారానికి, బూతు ప్రచారానికి దిగారు. స్త్రీలను దుర్భాషలాడినారు. సభలు భగ్నం కావించడానికి ఒకప్పుడు చల్లపల్లి రాజా డబ్బు తీసుకొని కాంగ్రెస్‌ను నానా బూతులు తిట్టిన ములుకోలను నేడు అది కమ్యూనిస్టులపై చేసే బూతు ప్రచారానికి సంతోషించి కొంతమంది కాంగ్రెస్ వాదులు దానిని పంచుతున్నారు. కమ్యూనిస్టు స్త్రీలను,

కమ్యూనిస్టు నాయకులపై పచ్చి అబద్ధాలు, నిందలు ప్రచారం చేస్తూ వెంగమ్మ అనే నాటకాన్ని ప్రదర్శించారు. ఈ తప్పుడు ప్రచారాన్ని మేము ప్రజల ముందు బట్టబయలు చేశాం. ప్రజాసేవలో మేము రోజురోజుకు బలపడుతూనే వచ్చాం. 1944లో బెజవాడలో జరిగిన రైతు మహాసభకు లక్ష మంది రైతాంగం వచ్చి వీటిని రుజువు చేసింది. రైతు సంఘ సభ్యత్వం 56,000 నుండి 1,70,000 వరకు, వ్యవసాయ కూలీ సంఘాల సభ్యత్వం ఏడెనిమిది వేల నుండి 30,000 వరకు పెరిగింది. కార్మిక సంఘాల సభ్యత్వం 10,000 నుండి 30,000 వరకు, విద్యార్థి సంఘాల సభ్యత్వం 6,000 నుండి 11,000 వరకు, స్త్రీల సంఘాల సభ్యత్వం 4,000 నుండి 20,000 వరకు పెరిగింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యత్వం ఆంధ్రలో 1942లో 1,000 మంది నుండి 1945లో 8,000 మందికి పెరిగింది. ఈపెరుగుదలే ప్రజలు మా కార్యక్రమం దేశభక్తియుత కార్యక్రమంగా గుర్తించినట్లు రుజువు చేస్తుంది.

కాంగ్రెస్ నాయకులు జైళ్ళ నుండి బయటికి వచ్చి ఈ విధంగా వ్యాపిస్తూ ఉన్న ప్రజా ఉద్యమాన్ని చూసి సంతోషించలేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మన స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని ఇవి బలవరున్నున్నాయని గుర్తించలేకపోయారు. ఈ ఉద్యమం ముందు, ప్రజా చైతన్యం ముందు జమీందారులు, దొంగ వ్యాపారస్తులు మొదలయిన ప్రజా శత్రువులతో తమకున్న లోగడ సంబంధాలు సాగవని భయపడ్డారు. కాంగ్రెస్‌లో కొత్తగా చేరిన జమీందారులు, దొంగ వ్యాపారస్తులు ప్రజలను పీడించే ధనిక భూస్వాములు- వీరితో కాంగ్రెస్ నాయకులు చేతులు కలిపి తిరిగి తమ కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక పాతపాటను మొదలుపెట్టారు.

చల్లపల్లి రాజాతో కలిసి దివి తాలూకా రైతులకు వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తున్నారు. పిఠాపురం యువరాజును, మహారాజును కాంగ్రెస్‌లోకి ఒకప్రక్క ఆహ్వానిస్తున్నారు. మరొకప్రక్క కాంగ్రెస్ నుండి కమ్యూనిస్టులను తీసివేస్తున్నారు. గ్రామంలో ప్రజలందరూ ద్వేషించే ధనిక భూస్వామి నిన్నటి వరకు కాంగ్రెస్‌కు వ్యతిరేకంగా పనిచేసినవాడే. అయితే నేడు అతడు కమ్యూనిస్టులపై దాడిచేయడానికి కాంగ్రెస్ నాయకులు సంతోషంగా కాంగ్రెస్‌లోకి ఆహ్వానిస్తున్నారు. కాంగ్రెస్‌లోకి దొంగ వ్యాపారస్తులు, జమీందారులు వచ్చి కాంగ్రెస్‌ను బలపరిచేలాగ ప్రవర్తిస్తున్నారు. వారి అసలు ఉద్దేశం ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా తాము గావించిన ద్రోహాలను కాంగ్రెస్ పేరు చాటున కప్పి పెట్టుకోవాలని కాంగ్రెస్‌లో చేరుతున్నారు. రాబోయే ప్రభుత్వం కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం కాబట్టి కాంగ్రెస్‌లో వుంటే తమ పంట పండుతుందని కాంగ్రెస్‌లో చేరుతున్నారు. కమ్యూనిస్టులతో ఏ దొంగ వ్యాపారిగాని, ఏ రౌడీగాని ఏ గ్రామంలోనైనా ఘర్షణపడితే వెంటనే అతడు కాంగ్రెస్ దేశభక్తుడని కాంగ్రెస్ నాయకులు ప్రకటిస్తున్నారు. డాక్టర్ పట్టాభి తన కాంగ్రెస్ అనుచరులను కమ్యూనిస్టులపై లాఠీలు, ఇతర

ఆయుధాలు ఉపయోగించవచ్చుననీ, కాంగ్రెస్ అహింస ఒక్క యింగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఉన్నప్పుడే అని సలహా యిస్తున్నాడు! ఇంతకు మునుపు రంగా, కాళేశ్వరరావులు ప్రచారం చేస్తున్న ప్రతి అబద్ధాన్ని, బూతును నేడు డా॥పట్టాభి, ప్రకాశం పంతులుగారు తిరిగి వల్లిస్తున్నారు. గాంధీజీ కామ్రేడ్ జోషీకి వ్రాసిన జాబులో కమ్యూనిస్టులకు ప్రజలు స్వేచ్ఛగా నిచ్చే చందాల వల్లనే డబ్బు వస్తూ వుందని వ్రాశాడు! అయినా డాక్టర్ పట్టాభి నేటికి కూడా కమ్యూనిస్టులు ప్రభుత్వం నుండి డబ్బు తీసుకున్నారనే తప్పుడు ప్రచారాన్ని సాగిస్తూనే ఉన్నాడు. డాక్టర్ పట్టాభి కమ్యూనిస్టులపై బూతులు ప్రచారం చేస్తూనే ఉన్నాడు. దివి తాలూకా కొత్తపల్లిలో కమ్యూనిస్టులు ఒక గంట కోసం, ఐదు నిమిషాల కోసం కాంట్రాక్టు పెండిండ్లు చేసుకుంటారని ఉపన్యసించాడు. కాంగ్రెస్ నాయకులు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు జోహుకుములయిన జమీందారులు, ఇతర స్వలాభపరాయణులతో తమ పొత్తును వదులుకోరు. దీనిని తమ్ము అనుసరిస్తూ ఉన్న ప్రజా సామాన్యము నుండి కప్పి పెట్టుకోవడానికి కమ్యూనిస్టులపై ఈ బూతు పంచాంగాన్ని వల్లిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టులు: పాకిస్తాన్ నినాదం

కమ్యూనిస్టులం ముస్లింలీగును, పాకిస్తాన్ నినాదాన్ని బలపర్చి భారత దేశాన్ని ముక్కలు ముక్కలు గావించాలంటున్నామని కాంగ్రెస్ నాయకులు మాపై నిందలు మోపుతున్నారు. మనదేశంలో వివిధ జాతులు నివసిస్తూ ఉన్నాయి. వాని భవిష్యత్తు అవే నిర్ణయించుకోవడం న్యాయమేనని కమ్యూనిస్టులం అంటున్నాం. ఈ న్యాయమైన సూత్రాన్ననుసరించే పాకిస్తాన్ కోర్కెలోఎంత వరకు న్యాయం ఉందో అంతవరకు కమ్యూనిస్టులం బలపర్చుతున్నాం. కాని మేము ముస్లిం లీగ్ కోరుతున్న ఆరు రాష్ట్రాలు పాకిస్తాన్‌లోకి రావాలన్న అన్యాయపు కోర్కెను అంగీకరించడం లేదు.

ముస్లింలీగు కాంగ్రెస్‌ను నిందిస్తూ, హిందువులను నిందిస్తూ చేసే ప్రచారాన్ని ఖండిస్తున్నాం. అదే రీతిగా కాంగ్రెస్ ముస్లింలీగుపై చేసే ప్రచారాన్ని కూడా ఖండిస్తున్నాం. ఎందుకంటే తిరిగి క్రిప్స్ రాయబార కాలంలో జరిగినట్లు గానీ, లేక మొన్న సిమ్లా సమావేశంలో జరిగినట్లు గానీ, కాంగ్రెస్-లీగులు కలిసిరాక ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల ఆట సాగనివ్వడం మాకిష్టం లేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు రేపు పిలువబోయే రాజ్యాంగ శాసనపరిషత్తు మనదేశంపై కూప్లండు ప్లానును రుద్ది తమ పెత్తనం సాగించడానికి వేసిన ఎత్తు తప్ప మరేమీ కాదు. ఈ కుట్రను కాంగ్రెస్‌ను-లీగును గుర్తించవలసిందని మేము కోరుతున్నాం. ఈకుట్రను ఎదుర్కోవడానికి కాంగ్రెస్-లీగులు కలిసి పనిచేయాలి. దీనికోసం ఒకరి న్యాయమైన కోర్కెను మరొకరు అంగీకరించాలి.

విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం

భారతదేశంలో 17 పెద్ద జాతులున్నాయి. ఇవి పఠానులు, బెలూచీలు, సింధీ, పడమటి పంజాబీ, సిక్కు జాతి, హిందూస్థానీ జాతి, రాజపుతానా జాతి, బీహారీ, బెంగాలీ, అస్సాం, ఓఢ్ర జాతి, ఆంధ్ర, తమిళ, మలయాళ, కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర, గుజరాతీ జాతులు. వీని సరిహద్దు నిర్ణయించాలి. ఆ సరిహద్దులలో నివసించే వయోజనులందరూ ఎన్నుకొనిన వేరు వేరు స్వతంత్ర రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తులే ఈ వివిధ జాతుల భవిష్యత్ రాజ్యాంగాన్ని నిర్ణయించడానికి హక్కు కలిగి వుంటాయి. ఈ వివిధ రాజ్యాంగ పరిషత్తుల ప్రతినిధులు కలిసి ఒక రాజ్యాంగ పరిషత్తుగా ఏర్పడి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వాన్ని "భారతదేశాన్నుండి వెళ్ళిపొండి, ఇదిగో సంధిపత్రం ఇచ్చట సంతకం చేయమని" అడగాలి. అది నిరాకరిస్తే అందరమూ కలిసి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని సాగనంపడానికి అంతిమ స్వాతంత్ర్య యుద్ధాన్ని ఆరంభిస్తాం. కాంగ్రెస్-లీగులు రెండూ ఈ రీతిన కలిసి పనిచేయాలని కమ్యూనిస్టులం కోరుతున్నాం.

భారతదేశంలోని వివిధ స్వతంత్ర జాతులు తమంతట తాము స్వేచ్ఛగా భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి నిర్ణయించుకున్నప్పుడే ఐక్యభారతదేశ రాజ్యాంగం ఏర్పడుతుంది. అంతేగానీ జాతుల స్వాతంత్ర్య హక్కును, వాటి స్వయం నిర్ణయ హక్కును నిరాకరించడం వల్ల ఐక్యభారతదేశ రాజ్యాంగం ఏర్పడజాలదు.

ఆంధ్ర కాంగ్రెస్ నాయకులకు ఒక ప్రశ్న; తెలుగు ప్రజలం మూడు కోట్ల మంది వున్నాం. ఒకే ప్రాంతంలో నివసిస్తున్నాం. మన చరిత్ర చాలా ప్రాచీనమైంది. ప్రత్యేక భాష, విజ్ఞానం, సంప్రదాయాలు మనకున్నాయి. మన తెలుగు ప్రజలమంతా ఒకే రాజ్యాంగంగానే వుంటేనే మన ఆర్థిక, రాజకీయ భవిష్యత్తు ఉజ్వలంగా ఉంటుంది. అట్టి మనం, తెలుగు ప్రజలం ఒక ప్రత్యేక జాతి అని మీరు అంగీకరిస్తున్నారు గదా? మీరు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద వున్న జిల్లాలే గాక నైజాం నవాబు క్రింద వున్న తెలంగాణా జిల్లాలు, ఇతర తెలుగు ప్రాంతాలు కలిసిన ఐక్య విశాలాంధ్ర భూమిని కోరుతున్నారు గదా? మీరు మన భవిష్యత్తు మనం నిర్ణయించుకునే హక్కుగల స్వతంత్ర ఆంధ్రజాతిగా, స్వేచ్ఛగా స్వతంత్ర భారత సమాఖ్యలో చేరాలని కోరుతున్నారు గదా ? మరీవిధంగా తెలుగు జాతిని గూర్చి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు పఠాను, సింధీ, పశ్చిమ పంజాబీ, బెంగాలీ జాతులకు కూడా యీ హక్కు వుందనిఎందుకు గుర్తించరు ? కమ్యూనిస్టు పార్టీ యీ 17 వివిధ జాతులు భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి పని చేస్తుంది. అయితే అవి చేరేదీ లేనిదీ నిర్ణయించేది ఆ జాతి ప్రజలు కాని మనం కాదు !

ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు పాకిస్తాన్ నినాదంలో న్యాయమైన వానిని కూడా అంగీకరించక వ్యతిరేకిస్తే దాని అర్థం జాతుల స్వయం నిర్ణయ హక్కును నిరాకరించడమే అవుతుంది. అంటే మనం తెలుగు ప్రజలం ఒక జాతి అని కాంగ్రెస్

నాయకులు అంగీకరించడం లేదన్న మాట ! తెలుగుగడ్డ నైజాం క్రింద వున్నా, మైసూరురాజా క్రింద వున్నా, యితర రాష్ట్రాలలో వున్నా కలిపి ఒక విశాలాంధ్రను ఏర్పరచడానికి నిరాకరిస్తున్నారన్న మాట ! మనం ఒక స్వతంత్ర రాజ్యంగా మన భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోడానికి అంగీకరించడంలేదన్న మాట.

ఎవరు స్వాతంత్ర్య ఉద్యమాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు ?

కాంగ్రెసు నాయకులు కమ్యూనిస్టులం కాంగ్రెస్‌ను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నామని నిందలు ఆరోపిస్తున్నారు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల దుష్ప్రచారాన్ని ఎదుర్కొని కాంగ్రెస్ సంప్రదాయాలను సమర్థించిన మేమా కాంగ్రెస్‌ను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది ? లేక స్త్రీలను స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనమని పిలుపు యిచ్చిన కాంగ్రెసు సత్సంప్రదాయాన్నే బుట్ట దాఖలు చేసి ఆంధ్ర స్త్రీలపై వారు కమ్యూనిస్టు స్త్రీలనే సాకుతో బూతులు ప్రచారం చేస్తున్న డాక్టర్ పట్టాభి, కాళేశ్వరరావు లాంటి ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులా కాంగ్రెస్‌ను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది ? ఆంధ్ర ప్రజలే నిర్ణయించాలి.

మన ప్రజల ఐక్య స్వాతంత్రోద్యమంగా కాంగ్రెసును అభివృద్ధిపర్చడానికి 15 సంవత్సరాలుగా కాంగ్రెసులో ఉండి పోలీసుల లాఠీలకు, జైళ్ళకు గుర్రై పని చేస్తూ వచ్చిన మమ్ములను కాంగ్రెసు నుండి తొలగించడం కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నం చేయటం కాదట ! కాని మన ప్రజల రక్తాన్ని జలగల్లాపీల్చుతున్న ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వ జోహుకుములతో,జమీందారులు, దొంగ వ్యాపారస్తులతో పొత్తుకుదుర్చుకొని, వారిని కాంగ్రెసులోకి ఆహ్వానించడం కాంగ్రెసును బలపర్చడమట ! ఏది కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నం చేసేదీ ఆంధ్ర ప్రజలే నిర్ణయించాలి.

కమ్యూనిస్టులు దేశద్రోహులని కాంగ్రెసు నాయకులు మమ్మునిందిస్తున్నారు ! ఆగస్టు రోజులలో కాంగ్రెసుపై అమెరీగావించిన దుష్ప్రచారం ఎదుర్కొన్నాం. కాంగ్రెసు నాయకులను విడుదల చేయమని ఆందోళన గావించాం, ప్రజలతో పాటు నిలబడి దొంగ వ్యాపారస్తులను, జమీందారులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్తులను ఎదుర్కొని ప్రజల కోసం పని చేశాం. ఈ పనులు చేస్తున్నామని 300 మంది కమ్యూనిస్టులను ఆ కొద్ది రోజులలో అరెస్టు చేశారు. మేము దేశ ద్రోహులం అవునో కాదో మీరే నిర్ణయించమని కోరుతున్నాం.

మేము భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో సభ్యులం. ఈపార్టీలో గల గదర్ పార్టీ వీరులు, బర్బరు అకాలీ వీరులు, భగత్‌సింగ్ సహచరులు, చిట్టగాంగు ఆయుధాగారంపై దాడిచేసిన వీరులు, 1930 పిదప బెంగాలులో జరిగిన ప్రతి బాంబు కుట్ర కేసులో శిక్షితులైన ప్రముఖ నాయకులందరూ నేడు సభ్యులుగా ఉన్నారు. మామూలు

విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం

రైతులు, కార్మికులు ఈ పార్టీలో చేరి రైతు కార్మికుల హక్కుల కోసం, మన ప్రజలందరి స్వాతంత్ర్యం కోసం తమ ప్రాణాలర్పించారు. అట్టి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో మేము సభ్యులం. మలబారులో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వ నిర్బంధ విధానానికి వ్యతిరేకంగా, రైతు పోరాటాలలో పాల్గొన్నారని ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వం నల్గురికి ఉరిశిక్ష వేసింది. "కమ్యూనిస్టు పార్టీకి జై" అంటూ ఉరికంబాల కెక్కిన కయ్యూరు వీరుల పార్టీలో సభ్యులం మేము. మన తెలుగు ప్రజల మధ్య, మీ మధ్య కమ్యూనిస్టులంగా మేము చేసిన పనిని ఒక పర్యాయం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోండి: మేము దేశద్రోహులమో లేక స్వాతంత్ర్య సమరంలో అలసట చెందని, వెనుకకు అడుగువేయని స్వాతంత్ర్య సైనికులమో ఆంధ్రప్రజలే నిర్ణయించాలి.

మన ఆంధ్రజాతీయోద్యమాన్ని, భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది మేము కాదు. ఆంధ్ర కాంగ్రెస్ నాయకులే: కమ్యూనిస్టులు ఈ సంఘాలలో పనిచేస్తున్నారంటూ రైతు, కార్మిక, విద్యార్థి, స్త్రీ ఉద్యమాలకు పోటీ సంఘాలేర్పరచి విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది వారే! ఈ సంఘాలను విచ్ఛిన్నం చేయడం వల్ల జమీందారులను, దొంగ వ్యాపారస్తులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్తులను ఢీకొని పోరాడే ప్రజా ఉద్యమాలను, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాన్ని ఢీకొని పోరాడే ప్రజా ఉద్యమాలను ప్రజా సంఘాలను కాంగ్రెస్ నాయకులు విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు.

నైజాం రాష్ట్రంలో జనగామ రైతులను పీడిస్తూ ఉన్న దేశముఖులతో కలిసి ఆంధ్రమహాసభకు పోటీ సభను పెట్టిన మందుముల నర్సింగరావును, రంగా, కాళేశ్వరరావు ప్రభృతులు బలపరుస్తున్నారు. అంటే ఐక్య విశాలాంధ్రకు దారి తీయ గల్గిన ఏకైక నిజాం రాష్ట్ర తెలుగు ప్రజా ఉద్యమాన్ని ఆంధ్ర కాంగ్రెస్ నాయకులు విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు!

మనలో మనకు దెబ్బలాట వద్దని కమ్యూనిస్టులం విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. కాంగ్రెస్ నాయకత్వం నేడు విచ్ఛిన్నతను రెచ్చగొడుతూ ఉంది. వానిని ఆపుచేద్దాం సోదరులు, సోదరుల మధ్య పోరాటం పనికిరాదు. కాంగ్రెస్, లీగ్, కమ్యూనిస్టులం అందరం భుజం భుజం కలిపి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా అంతిమ స్వాతంత్ర్యయుద్ధాన్ని సాగిద్దాం.

ప్రస్తుతం కాంగ్రెస్ నాయకత్వం అవలంబిస్తూ ఉన్న విచ్ఛిన్నతా కార్యక్రమాన్ని మీరు అంగీకరించకపోతే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు యివ్వండి.

కాంగ్రెస్-లీగ్-కమ్యూనిస్టు ఐక్యత కావాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టుల అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి!

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వాన్ని తొలగించడానికి ఐక్యస్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని ఆరంభించాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకివ్వండి!

వివిధ స్వతంత్రజాతులతో కూడిన స్వతంత్ర ఐక్యభారత ప్రజారాజ్యాంగాన్ని యేర్పరచాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి!

స్వతంత్ర భారత్‌లో విశాలాంధ్ర ప్రజారాజ్యాన్ని ఏర్పరచాలనుకొంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి!

88

Check List

Book Number	PSL01E 154	Date	22/11/22
Front Cover	yes	Back Cover	yes
Blank Pages	CI, [illegible], 87		
Missing Pages	NO		
Prepared By	ch. Ramya	Cutting By	ch. Ramya
Scanned By	S. [illegible]	Pages	97